

Učitelka č. 1

Dobrý den, pojd'te. Dobrý den. Dobrý den. Tak. Dobře, tak já to dám vědět. Nashle. Tak pojd'. Jakpak se jmenuješ? Ty jsi Tobiáš? Tak si běž hrát Tobiáš. No, hezky si skládej Tobiáš. Pojd'te. Dobrý den. Tak. Dobrý den, pojd'. Dobrý den, pojd'te. Tobiáš a tobě už sem mamka asi nepůjde, ta už šla vid'? Šla do práce. Dneska tě vyzvedne babička? Ty jo ty se máš. To se máš, že přijde babička. Už si zamávala? Tak si něco vezmi. Tobiáš pojd' si taky vzít ještě něco ke stolečku. Za dvacet minut přijde vaše paní učitelka, tak něco budete dělat. Dobrý den. Dobrý den. Tak jo, nashle. Spidermana? Nebo co to je? No jo. Kapitán America? No vidíš. Tak to uklid'. Ty jsi šikulka, ty víš, kam to patří. Tak holky, pojd'te se přivítat. Dobrý den. Dobrý den. Tak jo, nashle. Kde si ho zapomněla? Tak si pro něj pojd'. Nebo počkej, prvně zamávej a potom si pro něj doběhneš. Ono je špatně vidět vid', jak je ještě tma venku. Musíte pořádně koukat. No. No vidíš to, vidíš dřív než já, máš bystré oči. Si něco vezměte. Našla si ten korálek kam, patří? Tady, Tobiáš ti to ukazuje. Tak, no, můžete si vzít, co chcete. Už si zamával? Ale vždyť už si zamával tat'kovi ne? Jo on teď odjíždí vid' teprve? Ještě bude mávat z auta? To je hodný, že mamince nechá auta. Pro tebe vid'? Tak jdeme pro plyšáka? Tak tam skoč. Je tam vid'? Tak běž Sebastiane. Tak co holky, vy už jste zamávaly? No, ta půjde pěšky. Mamka je sportovkyně. Má velkou kabelku? Taky měla Eliška kabelku? To jsem měla. Pomalinku. Mikulášek už nám jde. Tak Tobiáš něco si vezmi. Dobrý den. Tak. Dobrý den. Nashle. Spláchnul si? Dojdi spláchnout ještě. Super. Dobrý den. Tak. Dobrý den Mikulášku, pojd'.

Dobrý den. Tak půjdeš po spinkání? Jako včera? Já mám připravenou novou hru pro vás, tak aby si ji viděla. Budeš modelovat? Ty jo ty se máš. Půjdeš koupit modelínu? S Vanesou? No tak to se máš, moc. Tak pojd'. Tak jo, nashle. Půjdeš mávat mamince? Ale ono je špatně vidět dneska Aničko, budeš muset pořádně koukat. Ona to ještě musí obejít. Ono to trvá, než sejde všechny ty schody, než vyjde ven. Hele támhle je. Ono není vidět. Hele jo, mává. Mává, vidíš, jak mává krásně. Vy jste přijeli autem? Dobrý den. Tak kluci, dobrý den. Dobrý den. Tak jo, nashle. Tak kluci zamávat. Tak Aničko půjdeš si hrát? Jo? Pojd' si něco vzít na chvílku. Za chvílku půjdeme k nám, ale můžeš si ještě pohrát, to stihneš. A ona je v šatně nebo je doma? V šatně. Tak až půjdeme do třídy, tak ti ji tam vezmeme jo? Neboj. Tak si pojd' něco teď vzít. Tady můžeš puzzle, nebo jestli chceš nějakou panenku na koberci. A už nám jde nějaký jiný kamarád. Dobrý den, pojd'te. Tak oni zamávají jo? Ty jo ten je tak krásný a jemňounký. Dobrý den. Dobrý den Míšo. Po obědě? Dobře. Tak jo, ahoj. Dobrý den. Tak. Dobrý den. Nashle. Šimone, potichu a

žádný běhání, zlobení. Nejste tady sami. Za chvíli si pro vás přijdou paní učitelky, tak. Neplakej jo? Půjdem za chvíli tam, tam vezmeš plyšáka. Jo Aničko? A už jde paní učitelka Katka. Dobrý den, pojd'te. Ahoj. Dobrý. Prosím tě, ten váš Tobiáš jde po obědě. Po obědě a přijde babička. Je to Tobiáš, že jo, ten pruhovaný. No. Takže jde dneska po obědku, se má. No. No tak. Tak Aničko uklid' a půjdeme k nám jo? Dojdeme pro toho plyšáka. Hm. Kluci neběhejte, ať se vám něco nestane. Tak to uklid' Aničko. No ono tady je. Já tady mám tři a zbytek je vaše a to. Tak Míšo uklid' si, půjdeme k nám ano? Seřaďte se ke dveřím Mikuláš. Taky si uklid'. Půjdeme k nám. Aha. Hm. No, zbytek je. Hele dneska vůbec nechodili. Dneska přišli vlastně až ve čtvrt. A nebo si mysleli, že se bude fotit do pěti, protože Markéta odcházela ve čtvrt na pět a bylo jich tady dvacet. Šárka chtěla je přivést normálně v půl čtvrtý a nemohla, protože Šárka jich měla osmnáct a Markéta dvanáct. Takže Šárka tady zůstávala ještě déle. Přivedla je někdy ve třičtvrtě až. No. Včera to bylo děsný. Bylo jich fakt strašně moc těch dětí. Hm. Mě přijde jako že ty jako naše a vaše jsou jako dobrý. Hm. Potom už jako odpoledne mi přišlo, že dobrý. Odpoledne dobrý. Hele mi jdeme něco dělat. Tak jo, ahoj. Dobrý den. Tak já se s tebou ještě přivítám. Tak dobrý den. Jo dobře. Tak jo, nashle. Jo. Tak jo, nashle. Polož to tady pyžamo. Tak jak řeknete paní učitelce? Na shledanou. Tak pojd'te. Dobrý den. Pojd'te. Dneska jsme. Jo. Celý den. Zapomněla? Tak já ti půjčím jiného jo? Plyšáčka. Souhlas? Tak budeš mít jiného. Jste ho dneska asi zapomněli v autě vid' kočičku? Nebo doma? Tak to nevadí. Já ti půjčím jiného plyšáčka ano? Aby ti nebylo smutno. Tak počkej, já tu nějakého najdu. My tady mámě nějakého plyšáčka. Nemáme, tak počkej, já ti půjčím tady toho. Tak chceš klauna? Kašpárka. No kočičku zlatíčko já nenajdu teď. Tu máte doma. No ale auto už odjelo mamka s autem. Nebo pejska? Tak si vyber, co chceš. Pejska? Tak se mi budeš starat o pejska? Aby mu tady nebylo smutno? No dá ti kočičku jo? Přijde pro tebe, až půjdete koupit tu modelínu s Vanesou jo? Budeš papat zmrzlinu. Aha. Tak děti já si vás tady napíšu, že tu jste. No. Ale jsi velká holka, ty si to zvládla. Ses škrábla. Hm. Ano sovička nám přilítla na zem, představ si. Támhle seděla na stromě a přiletěla na zem. Tak jsme ji sebrali, aby neležela na zemi. A dali jsme ji. Ty ses bouchla, škrábla. Hm. Tak Míša jde dneska po obědě, vid' Míšo. Že jo. Potom tady máme Mikuláška. Máme tady Aničku, Andrejku a to je všechno. Zatím nás tady je poskromnu. Ahoj. Já mám prohozenou službu, protože jdu do divadla, víš, od šesti v Praze. Takže odjíždíme už ve čtvrt na pět, takže to bych jako nestíhala. Mamka koupí modelínu. Půjde na zmrzlinu a půjdou s Vanesou vid'? Půjdete koupit. Ano. Má růžový domeček Vaneska? Holky vy je máte krásný. Tak lístečky na stranu jsme rozdali všechny, co jsme mohli. Necháme

sovičku. Ano? Tak vydrž Aničko ano? Já tady rozsvítím na záchodě. Až si s tím nebudeš chtít hrát s tím domečkem, tak mi zase řekneš a já ho uložím nahoru. Tak, prosím. Tak běž. Ty to máš krásný Míšo. To bude nádherný drak. Míšo ty by si ještě spal vid'? Dneska jste přišli brzo. Dobrý den Nováková Rákosníček. Dobrý den. Ano, omluvím. V pohodě, bez problémů. Aha. No tak to budete mít skvělý. Tak jo, tak si to užijte. Tak jo, na shledanou. Tomášek si to prodlouží. Děti, dneska nás bude malinko, maximálně devatenáct. Přijde určitě s kočičkou. Přijde. No půjdeš pro Vanesu. Doběhnete pro Vanesu a půjdete koupit modelínu, vid'? Ano. No tak pojd', já půjdu s tebou. To jsem věděla. Tak pojd' Matýsku. Dobrý den. Tak pojd'. Mikuláši nechceš si vzít nějaký jiný auto? Co? Tak si s ním ještě hraj a potom až přijde víc dětí, tak ho uložíme jo? Ať se tady slyšíme. Ano? Aby, jsme se slyšeli vid'. Dobrý den. Tak Davide dáš mi ručičku? Dobrý den. Řekneš mi dobrý den? Tak pojd'. Tak pojd' zamávat. Tak jo, nashle. Davide musíš potom zvednout pořádně ruku, aby tě bylo vidět. Protože mamka takhle tu ruku nevidí jinak. No musí přijít. Musí seběhnout všechny ty schody, oběhnout školku. Už jde. A pořádně zvedni ruku. No vydrž. Jo. Ted'. Pořádně zvedni ruku. Tamhle. Hele počkej. Takhle, vidíš? Vidíš mamku? Už další obrázek jo? Ty jsi šikulka. Přijde. Přijde po spinkání vid', jako včera. Honzík. Dobrý den, pojd'te.

Tak co, co? Pojd' se podívat schválně, co budu dělat. Schválně, jestli to poznáš. Pojd' se podívat. Co to dělám? Co to dělám Davide? Co se dělá nožem? Víš to? Míšo, co se dělá nožem? No krájí něco nebo řeže. Dobrý den. Ano, dobrý den. Dobře. Tak jo. Tak běž zamávat tat'kovi na okno. Někdo nám volá. Dobrý den, Nováková, Rákosníček. Dobrý den. V pohodě, my jsme právě na ni koukali včera a ona si i stěžovala, že ji to trochu bolí ty očka, takže jsme jí do toho kapaly. A právě jako že ji to bolí, tak jsme koukaly, co jako to. Ted' nám právě přišlo, jestli to nebude zánět spojivek, takže. Hm. Hm. Hm. V pondělí je normálně školka, že. Bezva, jo. Dobře, dobře. Tak radši zavolejte. A v pátek přijdete teda nebo ne? Nechat jo. Jo, dobře. Dobře, tak já vás omluvím. Tak jo. Nashle. Tak Natálka zůstane doma. Stavíte práci? Tak. Dobře. Jo tak počkej, já tohle uříznu a půjdu s tebou, jo? Protože už tam máme odemčeno, tak to musíme jít spolu. Tak pojd'. Davide, pojd' si s něčím hrát. No. Tak pojd' Míšo. Hm. Ano? Ne to otvírá paní kuchařka vid'? Ty sis taky myslel, že nám někdo otvírá vid'? Míšo, jestli si nechceš kreslit, tak už to odnes. Budeš si chtít kreslit ještě? Tak to uklid'. Prosím tě, půjčila jsem si nůž. A jeden tácek. Já jsem totiž, jsem viděla jednu ozdobu z usušeného pomeranče, tak ale měla jsem tady jenom mandarinku, tak jsem to zkusila z mandarinky zatím. A uvidím, jestli to bude a.

Jsme to dělali na Vánoce, víš. No děti nás tady je dneska po málu. Ano? On se rozpad ten domeček. Jak to? Hm. Ano? Super. Tak Aničko na a opatrně jo? Jo parkoviště pro Mekkvína. Hele představ si Honzíku, že už vidím, vím konečně, jak vypadá ten kapitán Amerika. Už jsem ho dneska konečně viděla. Tak si uklid' první parkoviště, ať se ti neplete. Dobře. Tak uklid' parkoviště první, ať se ti neplete. Ano? Dobře. No já počkám, uklid' to hezky. A ještě tam je ta krabice. Jste siláci. Jste pořádný, budete mít svaly. Musíš dávat ale pozor Honzíku. Kluci, ale já jsem vám to pustila, abyste tancovali a nedělali blbosti. Honzíku, tancování. Mikuláši, ne žádný honění. Běháme přece venku. Já ti za něj svůj dám. Zlatovláska vdá se nám. Už nám jde Emička. Králův slib. Já ti prstýnek dám. Já ti za něj dám svůj Honzíku. Copak Míšo? Co? Tak vyndej auto. Dobrý den. Tak. Dobrý den Emo. Byla krásná Honzíku. Aničko, ale netoč s tím to. S tou žížalicí něco postavte hezkého. A ne. Tahle je hezčí jo? Míšo. Pojd'te z té kuchyňky, koukni se, kolik už toho je zase na zemi. Ano? Uvidíme, jak bude. Hm. Jsme mohli jít pouštět toho draka. Co ty na to? Chtěl by si pouštět draka? Dobrý den. Dobrý den. Dobrý den. Po spinkání. Tak jo. Nashle. Hm. To je o Zlatovlásce tahle písnička děti. Jak Jiřík za ní pluje. No to je, jak Jiřík za ní pluje na lodičce. Ano? Zase se rozlepila? Tak mi ji pones Andrejko, já ti ji zalepím. Polož mi ji sem na stůl, běž na koberec a já ti ji hned zalepím a přinesu. Ale to je druhá Andrejko vid' bota. To je ta druhá. Ani netoč s tím, by si někoho švihla, víš? To by bolelo. Jak s tím točíš, tak ono kdyby šel někdo blízko. Tak já to vypnu Honzíku jo? Žádný bojování. Dane, já jsem říkala, že jsme všichni kamarádi a že spolu nebudeme bojovat. Ano? Žádné šermování, ani točení, abychom někoho nebouchli. Chcete nechat puštěný písničky? Ano, kluci? Tak ale žádný bojování jo? Znáte pravidla. No ale kapitán Amerika tady nebude lítat. Davide, uklidiš to autíčko prosím? Děkuju. Tak ho dej do poličky, jak si dáváte hračky. Dobrý den, Nováková, Rákosníček. Dobrý. Dobře a no to určitě. A v pátek dorazí? Dobře. Tak jo, tak nashle. 1:30:11

Dobrý den. Šla ses psát tady nebo. Jo. Prosím tě, tady máme jedno to, jsme ti ani neříkaly. My jsme dali na dvacet čtyřku nebo kolik to je jo. Tak jsme, on tam neměl v přihrádce žádný, tak jsme mu tam daly jedno bez čísla. On to David víš, si došel vykakat a neutřel si zadek, takže si. Jo. Dobrý den, Nováková, Rákosníček. Dobrý den. Dobře. Dobře. Něco. Jo, dobře. Jo, takže tak, dobře, nashle. Ne, oni zvracej a mají průjem, ale zítra přijdou. Ne, on ho tam prý vůbec neměl v poličce, Lucka říkala. A teď má, když se to. No ale tam není napsaný číslo, vůbec, no. Protože ona ho vzala někde. Jo no. Prosím tě, von jako. Prosím tě já jsem zjistila jenom, když jsem mu šla pomáhat s tričkem. Povídám,

co je? No a on se prostě svléknul a šel na to. Hm. Dobrý den. Tak, dobrý den Silo. Po obědě zase, dobře. Tak jo, nashle. Tak kluci, tak nějaká jiná hra jo zase. Aničko já jsem říkala, že nebudeme točit. Ale vezměte si nějakou jinou hru zase. Zkuste něco jiného. Co kdybyste postavili zase z těch kostek něco? Za chvíli je pustím jo? Zase při cvičení dneska Honzíku. No vidíte, šikulky. Holky potom, až si s tím nebudete hrát, chtít hrát, tak to uklid'te všechno jo? Tak ještě jich postavte víc, ať máte každý. Dobře. Dobrý den. Tak Klaudie dáš mi ručičku? Druhou, tady tu prosím. Dobrý den. Tak jo, tak pojď. Tak jo, nashle. Tak Klaudie budeš si hrát? Jo? Děti běže si. Tak běž a potom zavolej jo, až budeš. Copak, jak se dělá? To zamotejte. Já nevím, jak to chceš zamotat. To chceš kolem toho? Takhle na tom uděláš uzlík. Dobrý den. Dobrý den. Ano. Po spaní. Dobře. Tak jo ahoj. No mamka přijde, jenom jí to trochu bude déle trvat jo? Už jdu. Vystrč zadek. Tak vydrž, tady došel toaletní papír. Dobrý. Pavlíno pojď si něco vzít, co chceš, jo? Můžeš támhle. Támhle si běž něco vzít. Emo, ručičky. Abychom byli zdraví. To už můžeš nechat zhasnutý. Už není potřeba. Máte jiný kostky v tom. Danečku ber si kostky z té krabice. Jo z té bedýnky, neber to tady Honzíkoví. Mamka přijde po spinkání jo. No vidíš, dokonce. To sis půjčila? No vidíš. No to nejsou, jsou jako. Oni si na to děti hrají. Hm, já jsem koukala. No vidíš, to ti půjčila Anetka? Šikulka. Dobrý den. Ale, ale, to je kašel. No, no. Tak jo, tak když tak kdybyste zavolali. Dobře. Tak, ano. No ono tohle je vytištěný pás. Takže, jo. Jo dvacátého, takže vy to máte už vyřešený. Dobře, tak jo. To jenom, abyste věděli. Jo, dobře. A jak půjde dneska po spaní? Hm. Dobře. Tak pojď, pojď na okýnko jo? Ta jo, nashle. Kluci, kluci, kde se jezdí s autíčky? Co? Honzík to ví, po koberci, správně. Tak po koberci, ano? Tam to je bezpečnější pro auto i pro tebe. Nebaví tě to po koberci? Tak si udělej překážkovou dráhu. Dej si kostičky a jezdí kolem kostiček tím autíčkem. Hm. Ty mi neseš čaj. Už vyšli Áďo mamka s tatškou? Jo, už vyjížděj. Hm. Děkuju Danečku. Honzíku nebuďte oškliví na sebe. Pořád sami. Máš řetízek, ano. Anetka ti půjčila, vid' Fílo. Hm. Jo, no. No protože včera jsme nebyli právě venku, takže. Tak to už spíš bude tady, protože on jakoby nic neměl v šatně. Maminka mu nic nedávala, takže to bude spíš tady. To bude někde tady, my se po něm podíváme. Jo Domčo. Támhle, jestli nemáte. A jak je velký? A barva? Tak to jsem tady viděla, to je někde v poličce. No, támhle možná. No, on se dojde podívat. Takže tak jo, takže tak. Nashle. Po obědě, dobře. Domčo dobrý den. Vidím vás. Tohle to je. Je. Je to ono? Je to tvoje auto? Se musím podívat ještě, tady bude někde. Půjč mi ho Miki na chvíli. Náhodou. Ne to není. Podobný. No my jsme tady měli dvě, takže já se podívám. Tak. Co? No tak si berou. Dobrý den. Po spaní. Tak, kdo sem přišel. Dobrý den. To sis přinesla na pusinku? Dobře.

Když tak si dojdeš do bundy natřít pusinku, kdyby tě bolela jo. Šímo pusu tatřkovi. Ano. Hm, jo. Tak běž mávat. Tak jo, nashle. Určitě. Jo, tak jo. Ahoj. No šestnáct. Šestnáct a dvanáct. Tak už jsem u vás. Tak. No nemá. No může to. Tak pojd', ještě tam je nějaká. Jo, tak pojd'. Uložíme kartáček Andrej? Jojo, dobře. Tak pojd'. Půjdem se podívat jo? Tak jo, dobře. No to nemá. Tak půjdeš se přivítat Matěji? V pohodě, tak jo, nashle. Dneska půjdeš po obídku vid'? Jo, já už jsem to napsala. Dneska nebude žádný pyžamo. Napsala jsem to správně no, v pohodě. Ne ono to spíš bylo, že jako že když řeknete, jako že po spaní on řekl, tak mi mu věříme, protože on je jako takový. Jo aha. Táhnout. No. No právě tak mi jsme povídali, tak jako povídá Matěj, tak asi kolegyně taky slyšela. Tak prostě my když slyšíme jedno. Ano Aničko? Tak já už tam půjdu jo, já se přivítám tady s Matějem a půjdu jo. Vy jste tam zase. Tak jo, tak Matěji, jdeme se podívat na toho Míšu, jo. Tak jo, nashle. Copak Míšo? Míšo. No copak je? Copak je? Ty nevíš, proč brečíš? Ty si mu shodil brýle? No tak to neplakej no a Anetko? Ty mu nenadávej ano? Ty nejsi paní učitelka, takže nikomu nebudeš nadávat jo? Takže ty se omluv Míšovi. Ne, normálně řekni, promiň. Tak, ty se omluv Danečkovi. Tak a žádný tady provokování. Pojd' se vysmrkat. Vy jste trumbelíni. Tak tady je kapesník jeden, ty chceš taky? Dva. No. A děti podívejte, co jsem tady zkusila. Vytvořit takový zasněžený stromeček, to bychom potom mohli vyrobit maminkám někdy, co. Co vy na to? Hod' to do koše. No protože tam je lepidlo, čuchni si. Smrdí vid' trochu. Si pojd' čuchnout. Hm. Rýmu máš vid'? Ano, to je ta sovička, co slítila dolů. No ještě jsem ji nevrátila, potom až přijde paní učitelka, druhá víš. Aby jedna tam mohla vlézt a druhá mohla být s vámi. Tak zhasneme v šatně. Tak ještě si pohrajte a potom půjdeme cvičit. Ano cvičit. Ano. To je tvoje pití? Ano copak? Ty si mu volal? Aha, tak to si ho probudil. Von šel lovit? Von je po noční víš totiž? Von byl. Že šel. No tak dobrý. Aha no tak to nic. Já vim, že měl jít to, že byl chodí vod šesti do šesti víš, přes noc. Tak hm. A zvonilo to dlouho hodně? No tak to byl na lovu. A on má většinou vypnutý telefon víš. No a proč k nám? Hm, tak jo. Tak se zastav jo, hm. Tak se schovej. Klíče máš, takže se schovej. Jo, tak pa. Pa pa. Pa já už musím. Prosím tě, víš, co jsem ti říkala, že dneska dělám. Jo tak pa. Tak pa, hm jo. Tak pa. Pa. Mám tě, mám tě, mám tě. Zlechtám tě, zlechtám tě. Budeme si dneska zase hrát s tím jazýčkem? Jak šel na procházku? Jo? Jak šel jazýček z Pusinkova na výlet. No koukni se na to. Ano, tadyhle taky kouká a tady kouká tady a tady a tady a tady a ještě tady. Tady nabírá vodičku, tady se myje a tady se už zase schovává, že půjde spinkat. Vždyť jsem říkala, že půjdeme zase dneska s tím jazýčkem na procházku na ten výlet. Ano? No. A dneska půjde jazýček z Pusinkova na výlet. Dobrý den. Ano budeme si taky říkat dobrý den dneska, jo. A zase

se společně přivítáme. No, tak si ho dej na poličku, jo. No, plyšové koníky. A vy bráška jezdí na koních vid' A včera si byl s ním? Byl vid'. Jo? Jo? S Pepou si byla na kočičkách, aha. Byla si, ne byl. Aha. Ty jsi zvědavý, co dělám, vid' Honzíku. Musím udělat takové kuličky, zkouším. Tat'ka dělal taky kuličky včera? A nedělal křídýlka? No to byly nugetky vid'? Vy jste si koupili pizzu jo? A teda ty nugetky jsou na dnešek jo? No on si s ním hraje. Ty máš doma kuchyňku. A ty sis ji koupil nebo ti ji koupil tat'ka? Tat'ka vid'? Hm. Toník měl narozeniny, ty je teprve budeš mít. Ano. Vata. Hm. No. Já koupím ho. Ted' dojdou pro barvu a zkusíme to obarvit, jo. Taky to zkusíš? Tak to zkusíme jednou dohromady jo? Ta to zkusíte se mnou. Ty si kakal Láďo? Nebo čůral. Čůral si. Je vás tady je. Já mám spoustu hraček? Já žádný hračky nemám, já už jsem velká. No tak počkejte, já ještě jsem tam dala jenom barvu zatím. Já dojdou první pro vodu pozor. Poprosíme tady paní kuchařku. Natočíme si tady malinko vody. Tak, pozor. Tak dali jsme tam vodu, tak to pořádně zamícháme. Ty si bojoval. Nedávej sem ted'ka autíčko Honzíku. Jo? No děti tak ale neskákejte po mě. Slezte z té židličky, tam sedí paní učitelka Lucka přece. Trochu se nám zničily ty kuličky, ale to nevadí. My je potom upravíme znova. Filipe tak koukej z dálky. Takhle koukejte, hodím jenom kuličku. Hodím ji do barvy.

Ona se obarví a hned ji vyndám. Hm. Tak a ted' máme červenou vatu. No zatím ji necháme červenou. A já to dám uschnout ted' děti. Ještě si tady uděláme takovou větší, počkejte. Ještě tam dáme tohle obarvit. To dáme takhle najednou. Tak, vyndáme to. Vyndáme to. To je obrovský vid'. Tak a ted' to dáme uschnout ano? A až to uschne, tak zase s tím budeme pracovat. Tak si ještě běžte na chvilku hrát. No tak si to dej do šatny. Filipe, kam jdeš? Tak tohle dáme uschnout jo, takhle. Tak co tady máme? Baf, baf, baf. No to je vod pomeranče. Cože? Tak třeba koupíte. To nevadí, tak je potom taky třeba koupíte. Hm. To jo. Tak. No. Takhle tam slejeme trošku vodu. Aby se nám ještě obarvilo tohle pořádně. A ještě z téhle. Snažím se z toho dostat vodu, takhle to mačkám a ona z toho vytéká voda. Ano. Tak počkejte ještě teda. Tohle pořádně nabarvíme. Tak. Pořádně to promícháme. Ano dáme to uschnout na topení, já jsem ho tady pořádně zapnula, tak ono nám to uschne za chvilku. Ano bude to suchý a my z toho uděláme kuličky. No potom z toho něco zkusíme vyrobit. Takový stromček. Ano ukážeme to mamince. Bude to krásný přímo. Kdo mi to tam šteluje tu židli? Kdo mi to tam šteluje? Že budeme tiskat? Půjďme si za chvilku zacvičit ano. Mám pro vás novou hru. No uvidíš. Mám ji schovanou tady v tom pytli. No nekoukej do něj, nech se překvapit. Ha ha. Děti já nevím, nevím, co budeme dneska papat. Hlavně mi to nerozšteluj Matěji. No to ale dej Adrianovi, to je

Adrianovo. Tak běž. Copak? No. No vidíš. Mandarinky. Kde máš. Tamhle je pití. Tak si teď vezmi tohle, tamto si vezmeš, až půjdeš domů. Po spinkání. Hm. Hlasitě píská. Nelez na to Honzíku, to je paní učitelky židle přece, vid'. Vy máte tady ty. Ty si koupíš? Jo. A doneseš i nám nějakou kytičku? Ano? Ano. No protože to je nerezový a to je takový jako takový malý zrcadlo víš. Adriane uklid' to. Jo, tak to seber a uklid' to. Do hraček se přece nekope. Tak to Emo seberte a honem, ať se nám to nepoztrácí. Tak děti začněte pomalinku uklízet ano. Tady i kuchyňku, tady je toho zase spoustu v té kuchyňce, tak pojd'te. Pojd'te, ať si můžeme jít zahrát tu novou hru, co pro vás mám. Cože? No ale tak to si nebudeš moct zahrát tu novou hru s námi. Cože? No já vím, tak si to uklid' na tu naši poličku, kam si dáváme a potom. Ano. Cože? Tak se dojdí zeptat Emičky, kam ti dala koníčka. Ne po obědě. Po obědě. My až po obědě. Tak tady je jedna bedna. Tak potřebuju nějakého šikulku, kdo pomůže Matějovi to odnést. Danečku? Kudy lezeš? Všechny kostky nandej do toho. Všechny kostky nandej do toho. Uхни se. Zase další krabička je zničená. Míšo můžeš mu pomoci. No ale odnese do té bedýnky, co odnáší Matěj s Anetkou. Tohle do Šímo žízalice. Tak Danečku honem, ať to stihneme. Tak kluci a čapněte spolu tu bednu a odnese ji. No to je rozbitý. Tak pozor. Pod stolem. Emo pod stolem je ještě jablko. A děti tady je ještě jídlo. Pojd'te to sebrat. Sbírej. No šikulka Tadeáši. Tak, puč mi kartáček. Pojd' dělat autíčka. Adriane. Autíčka nandejte sem. Hm. Aha. To ti. Pojd' to uklidit. Jo. Ne Adriane, tohle patří tam do poličky. Emo, to je do doktorky. Tady je ještě jedno malinké autíčko do malých autíček. Pojd'. Mikuláši, to malý sem auto a to velký do žlutého šuplíku. Domča sem. Kdo ti to podal. Pozor. Děti, kde je ta zadní strana s toho domečku. Kam jste to dali? No do poličky přece. Tady máte ještě kostku. Dane kostka. Tak. Sedíme na lavičce, bez hraček. Plyšáky odneseme. Filipe, nebudeš sedět vedle Matěje. Není tam místo, tak si sedni tam, kde je. Odneseme plyšáky, ať můžeme. Davide, odnes Aryho. Honzík položí autíčko si na přihrádku. Tadeáši, tak to ale pojd' honem, všichni na tebe čekáme. No, my jsme řekli, že jdeme uklízet a ty sis to vyndal vid'. No to nevádí, tak to uklid'. Tak pšt. Máme všichni volné ručičky? Úplně všichni? Honzíku, ať můžeš ukazovat. Nechte toho Matěje. Nech ho a ty taky. Ten Matěj. Se dojdí vysmrkat. Tadeáši odnes ještě Bakynu. No, odnes Bakynu. Tak děti. A já mám pro vás tady kouzelný pytlík, v něm je schovaná ta hra, kterou budeme hrát za chvíli. Ale první, tady ho schovám, ten pytlík ještě. A zahrajeme si hru zas s tím jazýčkem? Jo. A tak. Budete hezky poslouchat a budete opakovat to, co dělám s tím jazýčkem a budete to opakovat po mě. Ano. Andrejko vyndej ručičky z pusinky. Tak poslouchajte. Byl jednou jeden jazýček a ten bydlel v Pusinkově. Ráno se probudil a protáhnul se. Aaaa. Podíval se nahoru, jestli

svítí sluníčko. Nahoru Fílo. Nebo jestli je venku bláto po dešti. Bylo hezky a tak si vyšel na procházku. Na louce se pásł koníček, jazýček na něj vyskočil a klusal s koníčkem dál a dál. Klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo, klo. Když uviděl houpačku, nechal koníka běžet dál a šel se pohoupat. Sluníčko hrálo a jazýček dostal žízeň. Ze studánky se napil, jako pije kočička. Zkusíme ručičku takhle. Super. Při tom se trochu umazal a tak se musel i umýt. Nejprve nahoře. No a potom i dole. A ještě jednou nahoře. A dole. Tak. A než se umyl, byl večer, vyšly hvězdy a přišla noc. Byl čas jít spát. Jazýček se ještě protáhl a vrátil se do své postýlky v Pusinkově. A řekl dobrou noc. Hm. Tak a schoval se. Tak a už je zase v Pusinkově u nás a šel si lehnout. To se hezky prošel, že ano? On měl. Ano. No to nepřijdou bubáci. Tak pojd', tak. Podívejte se na to děti. Jak tady vstal, protáhnul se. Podíval se nahoru, podíval se nahoru, jestli svítí sluníčko. Dolů, jestli je bláto. Tady se podíval doleva, doprava, jestli je hezky. Tady potkal toho koníčka a hezky se po něm projel. Potom se i pohoupal. Napil se jako kočička. Potom se na konci umyl, jako se myjeme taky večer, než jdeme spinkat. A potom se ještě protáhnul a šel spinkat. Super. Ano. No ještě není sníh. Zatím tam není. U babičky Hany už byl sníh? Ty jo. Ano měsíc a hvězdičky. Jo. Tak a děti, když jsme si tak. Ano. Ano. Tak děti, když jsme si tak krásně protáhli ten jazýček, tak si ještě sundáme bačkůrky, a půjdeme udělat ten kroužek, abychom se krásně přivítali. Pojd', ať si můžeš zahrát tu hru, pojd'. To bude dneska zábava, to jsme ještě nedělali tu hru. Tak pojd'te, honem, honem. Hezky srovnejte bačkůrky. Danečku sundeš si bačkůrky, dej si je na kraj. Hezky si to tam srovnej. Emo dej si svoje bačkůrky k sobě, ne kolem Filípkových. Tak, pojd' Davide, ať se hezky procvičíš, zacvičíš. Tak Šíma, Emo chytni někoho. No my na vás počkáme Tadeáši, ale honem. Ať to všechno stihneme. No protože nás je dneska malinko, tak máme malinký kroužek. Tak. Domčo. Nebo Danečku, chytni se někoho. Tak super, tak. Hezky se postavíme, hezky se postavíme. Nožičky tak. Tak pšt. Pustíme se, pustíme se. Tak. A řekneme ten dobrý den, dobrý den, ať se pozdravíme, tak. Dobrý den, dobrý den, dneska máme krásný den. Dobrý den, dobrý den, dneska zlobit nebudeme. Nožičky máme a dupání, ručičky na tleskání. Dobrý den, dobrý den, dneska si to užijeme. Paráda. Tak já vám děti pustím teď písničku a vy budete běhat hezky ano. A vždycky, když ji vypnu, tak zastavíte, ano. Hm. No, dneska si nemusíte sedat. Jo, jenom se zastavíte. Budete dělat takový sochy jo. Takže když to vypnu, tak se hned zastavíte. A nebudete ani mluvit, ani se hýbat jo. Tak já tam dám nějakou, tak tady tu třeba. Tak můžete a běžíme. A opatrně, ať se nesrazíme. Pojd' Klaudie, pojd'. Pojd'. Pojd'. A Šímu vezmeme. A hou.

A jo, malinko. Co, tak aspoň chod', jo. Ať se trochu procvičíš. Tak. Pšt, jsme sochy, jsme sochy. No tak mi to řekneš potom jo, teď jsme sochy, nehýbeme se.

Ty jo, teď jste šikulky. Tak můžeme ještě? Jo, tak jdeme. Tady běháme po koberci holky jenom. No tak běhej po koberci hm. Tak Matýsku. Tak, super. A teď budeme děti běhat na druhou stranu, aby se nám rozmotala zase hlava ano. Abychom ji neměli zamotanou. Tak a jdeme na druhou stranu. Na druhou Fílo. Nemůžeš. Tak pšt. Ale už nehraje hudba. Zase sochy. Ty jo, vám to jde. Tak a děti, teď se pojd'te podívat, co mám v tom kouzelném pytli. Tak, míčky a těm se říká, že jsou masážní. Takže hezky si je chytněte do ručičky, ano. A udělejte si místečko kolem sebe někde. Ale stůjte pořád. Jak se říká? No malinko to píchá. Anetko, stoupněte si někam na koberec a udělejte si místečko kolem sebe. No. Budeš cvičit s námi s balónkem? Tak si sundej bačkůrky. Šímo. Máte všichni balónek? Ano? Tak. Všichni stojíme. Všichni stojíme. Všichni stojíme. Tak dáme si míček na hlavu. Jo počkej, ty ještě nemáš míček Davide? Tak na tady máš můj. A já si vezmu jiný. Tak, dáme míč na hlavu a budeme takhle točit. Namasírujeme si hlavu, ať nám to krásně myslí. Tak a na druhou stranu a pořádně. Komu to padá, tak si pomůže druhou rukou a masíruje oběma. Tak. Ale Fílo, ty to schválně házíš na zem. Promasíruj si hlavičku, ať ti to krásně myslí. Tak super. Tak, teď chytíme takhle míček a budeme tlačit ručičky proti sobě a zkusíme ten míček co nejvíc zmáčknout, aby z něj byla placka. Zkuste to. No paráda. Tak dobrý. Povolíme zase. Tak uvolni ručičky, takhle je pohoupejte. Pohoupeme ručičky. No vidíš, mačkáš, super. Tak zase zkusíme. Zkus to takhle. Zkus to, takhle to mačkej. No vidíš, super Fílo. No paráda. Tak teď zkusíme takhle mačkat v ručičkách ten míček. Vždycky v jedné. Aby se nám potom hezky držela třeba pastelka nebo lžice, až budeme potom obědvat. No, tak. A teď do druhé ruky. Fílo, Davide pořádně to procvičte, ať se vám krásně drží ručička. Stoupněte si. Tak super. Teď ten míček položíme na zem, ale stojíme my. Zkus to tak. A takhle si promasírujte nožičku. Trošku to píchá, že ano. Ano. Tak. A zkusíme druhou nožku. Jestli Anetko neumíš, udržet rovnováhu, tak se chytni třeba poličky. To lechtá vid', no. Ne neseďte, musíte stát. Jenom se chytni. Ano paráda. Tak teď si sedneme. Udělejte si ale kolem sebe místečko, protože budeme muset roztáhnout nohy. Koukněte se, takhle pořádně roztáhnout nohy. Tak, super. Máte místo? Anetko pojd' sem, ať máš víc místa. Ne nebudeme si kutálet. Fílo, domluv tomu míčku, ať neutíká. Ano. Tak a teď děti pokrčíme nohy a budeme si takhle podávat míček kolem jedné ruky nebo kolem jedné nohy. Davide tak mi přines ten míček jo. Tak a kolem druhé nohy. Super, tak. Teď dáme míček na rameno a budeme masírovat rameno a teď zkusíme

sjet. Filipe! A zase nahoru. No, super. Ted' zase na druhou ruku, ať promasírujeme druhou ruku. Mazej na lavičku. Taky mi to dej a nebudeš cvičit. No, jo. Ano. Tak a ještě tu druhou ručičku teda. Ne ty ted' krásně cvičíš. Tak super. Tak už máme i ručičky namasírovaný. Tak ted' si lehneme na záda. Ano a jak říká Anička, namasírujeme si břicho. Hlavičky jsou položený a masírujeme břicho. No vidíte. No já na vás koukám, vy jste šikulky. Šikulky jste. Tak ještě masírujte. Ještě masírujte. Ležte, ležte a masírujte. Tak a ted' si děti, udělejte, si chytňte za ruku kamaráda a udělejte si dvojčky. Běžte najít nějakého kamaráda a udělejte si dvojčky. Tak ty chytň tady kamaráda. Tak ne Mikuláši, tak chytň tady Míšu. Tak děti a poslouchajte. Ted' si jeden lehne na břicho, takže Honzík si lehne na břicho, Andy, Tadeáši. Klaudie si lehne na břicho. Míša si lehne na břicho. Matěj a Anička. Lehněte si. Pusťte je. Pusťte je. Lehněte si na břicho. Na břicho. No, no protože to je kluků. Lehni si na břicho. Tak a ty druhý si k nim takhle hezky sednou a jim masírovat záda, jo. Takže Danečku pojd' masírovat, Mikuláš masíruje. Tadeáši lehni si na břicho a ty ho masíruj. Lehni si na břicho. A Šímo namasíruj ji jo. Domčo, Domčo, masíruj Adriana. Ne Anetka masíruje ted'. Ne, pojd' namasírovat Honzíka. Tak. Lechtá to děti? A klidně můžete trochu přitlačit. Pojd', polož si hlavičku tak takhle, jo. Tak a výměna. Výměna. Ted' zase ty co leželi, si sednou, a budou masírovat kamaráda. Mikuláši tady si lehni na břicho. Vyměňte se holky. Daneček si lehne a Matěj masíruje. Tadeáši sedni si, Andrejka si lehne a ted' budeš masírovat ty Andrejku. Lehni si na břicho a bude Honzík masírovat. Klaudie, masíruj ted' Šímu. Klaudie sedni si a takhle jezdi Šímovi po zádech a masíruj ho, jo. Tak ale pořádně masírujte. Tak. Davida a Filipa. Tak, kdo má namasírováno mi přijde dát zase do pytlíčku míčky. Tak, pojd'te je sem dát. Tak a lehněte si zase na břicho jo. Všichni si lehnou. Ano. Tak tady se ještě jeden válí. Tak Klaudie, dej ho sem. Tak vy si pojd'te taky lehnout, bačkůrky dejte tam. Zahrajeme si zase na tu ztracenou bačkůrku. Tak lehnout na břicho. Lehnout na břicho. Schovat oči. Schováme očička. Nikdo nekouká. Klaudie lehni si na břicho a schovej očička. Tak. Tak. Nemáme schovaný očička. Máme schovaný očička, pořád. Tak. A já děti. Schválně přemýšlíte. Máte zavřený oči. A zkuste přemýšlet, co bychom mohli mít dneska ke svačince. Tak ale máme zavřený očička, pšt. Matěji schovej oči. Ale děti. Vždycky máme ke svačince přece buď housku, nebo rohlík s nějakou pomazánkou. Ležíme na břichu všichni. Všichni leží na břichu, mají schovaný očička. Tak. Děti se pomalinku probouzí. Pomalinku se děti probouzí, sednou si na zadeček a koukají se. Mikulášku, sedni si na zadeček ještě. A koukněte se, jestli jsou někde nějaký ty vaše bačkůrky. Tak a pomalinku běžte. Kdo bude mít bačkůrky. Honzo tohle je tvoje. Tohle je Honzík. Tak a kdo bude mít obě dvě

bačkůrky, kdo bude mít obě dvě bačkůrky, dojde se vyčůrat a umýt ruce. Ale pomalinku. Pomalinku Míšo. A já vám zase připravím na koberec značky a dáte si je ke stolečku jo, kde bude svačina. No ale zapni si pořádně botky jo Tadeáši. A běž si umýt ručičky teda. Fílo nejsou ti malý ty boty? Protože tahle je Honzíka. Honzíku sundej levou botu. Tuhle sundej. Ty jsou tvoje, no. Tady je napsaný Honzík. Vezměte si značku a dejte si jí ke stolečku, kde je jídlo. Tak já koukám, kdo krásně čůrá. Matěji neschovávej se. Tak vezměte si svoji. Fílo vyčůrat, umýt ruce. Honzíku, dej si značku ke stolu a hezky si sedni. Tak už si tam sedni i. Ty nemáš umytý ruce? Tak honem. Šímo umytý ruce? Máš nebo ne? Tak si je běž umýt. Matěji, běž se vyčůrat. A vyčůraný taky nejsi? Tak Danečku, vezmi si svoji značku a běž si sednout ke stolu. Dane běž si najít místečko nějaké. Nech to tam Davide. Paní uklízečka vám je dala umýt. Tak to tam nechte takhle. Umyjte si ručičky. Tak si běž sednout ke stolu. Tak máte každý svoji značku? Aničko, vezmi si tam značku svoji.

Pojď Fílo, ty si sedneš tady, pojď. Pojď. No tak sníš to, co budeš chtít. Ne protože oni to vypnou, ale ještě tam nevydrží, dokud to nepřestane kapat, víš. Značku. Anetko, tak ale už si někam sedni. Ty tady cestuješ jako cestovatel. No já vím, ona vám je dala umýt paní ta uklízečka. Tak si běž umýt ručičky. Nebo už máš umytý? Tak Adriane stačí už. Adriane, já se nedivím, že nemáš pastu, když s ní takhle plýtváš. Adriane vezmi si značku. Tadeáši, tak si to dej sem, tak. Adriane vezmi si tady značku. Ale nebude ti David. David. Teď jíme, potom si ho vezmeš. Klaudie vezmi si. Mikulášku pojď si pro značku. Ty pojď, sedni si sem. Nepapáme ještě Tadeáši, jsme si nepopřáli. Šímo pojď sem. Tak Klaudie pojď ke mně. Pojď Klaudie. Mikuláši běž si sednout na to svoje místo, kde si seděl. Honzíku ale tak si ho dej tam, ale u stolu nebude auto. U stolu nebude. Si ho dej sem, jestli chceš. Ale tak. Tak děti, hezky sedíme. Tak, Filípek se ještě přistrčí, aby nebyl tak daleko. Tak děti, dobré chutnání a bez povídání. Tak hezky papejte. Tak sněz ten suchý a třeba si někdo přidá ten namazaný. A budeš jíst ten namazaný? Tak sněz ten suchý. Děti ochutnejte ho aspoň. Je dobrý, dneska máte rybí pomazánku a tu máte moc rádi. Tak masovou. No snězte jí je moc dobrá. A Aničko a tobě moc chutnala, tak si jí dej. Emičko hezky si sedni a jíme nad talířkem. Tak papej. Tak, hezky papej Fílo. Je to mňamka vid'. Tak hezky papejte. Cože. Ale v kůrkách je nejvíc síly. Tak to nech na talířku, sněz ten zbytek a potom to odneseš, až to všechno dojíš. Pohlídala by si mi děti? Já si skočím na záchod. Děkuju. Dík. Honzíku a ty si nechceš ještě třeba jeden suchý? Tak si sedni jo ještě na chvilku. Chceš namazat Danečku? To nechceš vůbec? Tak si vezmi. Andry papej.

Papej. Prosím tě, proč si nevezmeš to z vrchu. Běž. Děti a je na přidání rajčátko, kdybyste chtěli. Vyhod' ho prosím tě, vyhod' ho. A vezmi si jiný. Hm. Ano. Danečku tak si s tím ale sedni. Tak Honzíku, Honzí, necháme ještě děti napapat jo hezky. Honzíku, řekneš nám to za chvilku ano? No tak si ho klidně nech, ale hezky sed'. Tak to vyhod' Šímo no. A děti nechcete přidat někdo? To vyhod' Šímo. Budeš jíst to rajče? Ta sněz tu pomazánku jo. Honzí. Sedni si. Tak si ještě sedni na chvilku Tádiku. Ochutnej to aspoň. Jednou do toho kousni aspoň. Honzo sedni si a přestaň jezdit s tím autíčkem. Máš ještě čaj? Tak Mekkvíno. Mekkvín přece víš. Kači! Aspoň do něj jednou kousni, ochutnej ho jo? Minule ti to moc chutnalo, tak to ochutnej. Aničko, klidně si sundej rajčátko, ale ochutnej tu pomazánku. Tak pojď, já ti to namažu. No je tam napsaný Mekkvín. Davčo pojď s tím chlebem. A je to dobrý? Tak papej. A vždyť si říkala, že je to dobrý. Tak když je to dobrý Emy, tak papej. Jo ten. Copak Fílo? Chceš rajče? Ne nechceš rajče. Andrejko, a proč nesníš ten suchý? No tak to vyhod' Šimone no. Chceš rajče na to? Ne, masová prý. Ježíši Matěji leješ to proboha. Proč si ležete tolik? Drž to. Jenom malinko si máte lít. Jak se říká? Chceš rajče na to Anetko? Tak to odnes. Danečku, Mikulášku ještě sedíme. Tadeáši dojez to. Ne dojíš to, ještě tam je chlebičku spousta. Netahej si ale tu pusu tak. Honzíku, kde máš svoje místečko? No tak si to hlídej. Ale musíme počkat na kamarády přece. Stačí. Musíš vydržet Honzíčku. Aničko tak to odnes. Emy ale netrhej to, hezky to čapni a kousej. No tak tohle odnes a pojď si pro suchý. Andrejko. Adriane jíme nad talířkem. Fílo, nad talířkem jíme, ať nejsou drobky všude. On by to chtěl odnést. No Honzíku ty si tomu moc nedal. Ale ta je šikovná jako. Tak fakt jako. Hm, ten je. Tatínek víc. Maminka je taková trochu, maminka je nešťastná trošku. A dělá radši, že ho nemá. Ne ona dělá, že ho moc jako nemá, aby jako protože on ví, že jí dělá všude ostudu. Honzíku, nech tu Anetku najíst. Dane nech Filipa najíst. Filip si dá nohy pod stůl. Tak běž. A Mekkvína tady prosím tě nech. A zavolej. Ty jo to je ticho. Krásně. Tak Danečku ty to vydržíš ještě. Vy byste tam zase dělali rambajs na záchodě. Tak a děti já si připravím zase do tajný taštičky. Promiň. Připravím nějaký překvapení a vy budete hádat, co tam je. No ještě to nevíš. Pšt. Hezky jezte. Už jdu. No tak slez z toho záchodu, vystrč zadek. Dobrý. Aničko vrať se tam, ještě si sedni. Tak poslouchejte. Tak to vysyp do košíku nebo do kyblíku Tadeáši a ulož ten talířek. Kdo má dojedeno, tak zastrčí židličku, dojde se vyčůrat, umýt si ruce. Dobrý den. Už včera. Povídali, že platil tisíc pět set. Tak pojďte si sednout na lavičku. Tak to odnes. Kam to neseš? Odnese to. Kam to neseš? Tak Honzíku, sedni si na lavičku. Tak si sedni na druhý konec Honzo ty a neposouvej Aničku. Tak co kluci. Mamka přijde prosím tě po spaní. Hele. Tak to odnes. Adriane zastrč židli. Tak to odnes, jestli už

nechceš. Fílo na lavičku. Davide máš tam ještě plný hrnek čaje. Malinko se napij. Něco vypij jo. Tak co, už jsme? Už tam na vás čeká ta taška. Fílo, Honzíku, pojd'te si sednout, ať se dozvíte, co je v té tašce. Co tam je schovaného. Fílo stoupni si. Tak si. No tak to bude. Matěji. Tady si Matěji sedni. Tak Klaudie, pojd' si umýt ruce. Nech to tam Adriane. Odchod. Umýt ruce. Umýt ručičky. Nemusíš čůrat Klaudie, jestli se ti nechce. Umýt si ruce. Ručičky. Ano. Tak, já koukám, kdo krásně sedí. Tak pšt. Tady vám dám tkaničku na stranu. Šestnáct? Nás je malinko dneska. Jo mě. Šestnáct no. Fuj. Tak pojd'te. Pojd'te. No. Emo honem. Prosím tě něco z tohotohle. Něco si tady vyber jo, takže. Něco to a potom to tam napíšeš jako. Něco prostě ne úplně to, ale já když jsem si třeba napsala pestrost. To je hudební nástroje, takže já jsem tam třeba, když jsem byla u Marušky na tělocvik, tak jsem dala pestrost a zapojení dětí. To byl můj cíl jako. Proč jsem tam jako byla na tom tělocviku. Tak děti pšt, tak. Já už tady mám ten pytlíček. My jsme muzikanti, nebo jak se jmenuje. Hrajeme si na muzikanty. Tak. Slyšíte to? Tam něco hraje, že ano? Tak a já se vždycky otočím a budu hrát na nějaký hudební nástroj a vy ho zkusíte uhádnout, ano? Já už vím, že už jste to zkoušeli. Tak schválně. Ano, bubínek, tak. Tak Emy zkus si na něj zabouchat. Tak zkus ho poslat dál. Dej ho někomu, třeba Davidovi. Tak dáme ho třeba Mikuláškově teď. Super. Tak funguje to všem. Tak teď další. Nastražte ouška. Nastražte ouška. Takhle. No když si je takhle přiklopíš, tak nic neuslyšíš. Jo pořádně takhle. Takhle ať je slyšíte. Tak nastavte ouška. No tak to ale to neuhádneš, když si zacpeš uši. Tak poslouchejte. Ano, dřívka. Takhle bouchají na sebe. Tak Šíma si to zkusí. A ještě tady mám další. Tak Anička si to může zkusit. No ještě tady budou další prosím tě. Tak třeba Anetka. Ano, tak to podej Tadeášovi. Tak ti to pošlou dál. Anetko pošli to dál. Anička taky. Šíma to pošle dál nějakému kamarádovi to dej. Tak třeba tady Míšovi. Ty co to už neměli ještě, tak to dej Honzovi třeba. Chceš? Domčo chceš? Nebo Fíla.

Potom to vystřídáme. Potom si zahrajeme na muzikanty. Tak vydrž, vydrž. Tak super, já si to vezmu zase. Tak, ať můžete se soustředit na další. Pojd' Fílo. Ano? Copak Aničko? Teď nemáš nic v ručičkách, teď si měla dřívka a teď budeme zase poslouchat ještě další hudební nástroj. Tak, zase nastražíme ouška. Tak. Zvonečky. A jak se tomu říká? A jak se říká těm zvonečkům? Taky. Jak zpíváme tu písničku, co tam je? Ano, rolničky. Krásně zvoní. Ano, tak. Tak třeba, kdo ještě neměl? Daneček a tak tak dej Adrianovi taky. Nahoře to chytni. Takhle. Tak. A zkus takhle třepat. Třepat takhle, no. Super. Tak ještě Matěj třeba nic neměl. Tak Matěji chytni to a zatřep ručičkama. Ručičkou jo. Hele takhle to chytni a zatřep. Super. No dostaneš potom třeba buben, vystřídáte se. Tak děti teď, teď

vám dám každému nějaký hudební nástroj a zahrajeme si na muzikanty. Jo? No já uvidím. Tak dřívka, kdo chce? Anička. Další dřívka. Jak se tomu říká, to není zvoneček. Rolničky. Dřívka další. Bubínek. Tak Daneček teď se hezky přihlásil. Tak tady mám další dřívka. Kdo chce tohle. No tak si je vystřídáte Honzíku. Tak a ještě nebudeme hrát, ještě nebudeme hrát. Na Honzíku, chceš. Chceš? Tady takovou houbičku. Ale vždyť potom si je vyměníme, potom si to vyměníte každý. Tak další rolničky, kdo chce rolničky? Šímo chceš rolničky? Tak Andrejko takhle si to chytň, za ty gumičky, takhle tady za gumičky. Potom Honzíku, teď má bubínek Daneček. Kdo ještě nemá nic? Míša jenom? Míša, tak Míšo chytň to tady za to. Takhle to chytň. Takhle tam strčíš prstík. Tak. Super. A budeš takhle bouchat proti sobě jo, takhle. Jo. Tak Klaudie dřívka. Chceš Klaudie? Tak Klaudie bude bez tak. Tak přestaneme hrát. Pšt, pšt. Tak a poslouchajte. Vždycky když potom takhle zvednu ruce, tak přestaneme hrát ano? Abyste zase slyšely jo? Tak budou jenom dřívka, teď jenom dřívka začnou bouchat. Dřívka, ano. Přidají se rolničky. Rolničky. Davide taky můžeš začít. Šíma bouchá. Tak rumba koule, takže Domča se může přidat, Tadeáš se může přidat. Tak a teď už můžou úplně všichni. Tak všichni i Andrejka, všichni Davide. Takhle, takhle, jo. Super, šikulky. Tak dejte kamarádovi nějakou hračku a vezměte si nějakou, nějaký jiný hudební nástroj jo, vyměňte si to. Tak dáme, chceš ten buben? Tak poděkuj Danečkovi, řekni, děkuji. Tak když neřekneš, děkuji, tak ho nebudeš mít. Kdo chce buben? Honzíku musíme si poděkovat navzájem. Kdo chce dřívka, neměl dřívka? Chceš Míšo dřívka? Tak chceš, tak co? Šímo chceš dřívka? Tak mu dej rolničky, Míšovi. Tak dobrý, tak pšt. Tak. Děti, zase. Přidáme se postupně. Tak dřívka. Rolničky. A zbytek. No jdi bouchat. Takhle to chytň, takhle tady, tady. Tady to chytň, takhle. Honzíku, ale musíš prostě poděkovat. Fílo, Fílo, Fílo. Emy. Honzíku, Honzíku, ale když neumíš poděkovat ani a jenom chceš to, co chceš a neumíš ustoupit, tak to nepůjde. Jsou tady i ostatní děti, který chtějí hrát na bubínek. Tak ještě jednou výměna. Tak, Mikulášek bubínek, tak půjč mi tohle. Chceš? Tak kdo chce tohle? Tak mi půjč dřívka. Chceš Aničko dřívka? Tak třeba budete mít něco víckrát. Pojd'. Na. Tak Míšo na, tak. Ještě si je chce někdo vyměnit? Tak na. Tak. Tak pšt. Fílo uklidíš to auto prosím? Tak zase první dřívka. Danečku, první začnou dřívka, ano. Tak jedem. Tak rolničky. Rolničky začnou. A všichni. Tak. Tak pšt. Super. No děti ještě budeme muset natrénovat trochu ten rytmus, abychom všichni bouchali stejně, ale jinak paráda. Tak. Teď nebudeme hrát na hudební nástroje, ale zkusíme si zazpívat třeba ty rolničky? Když je tady máme. Tak já si půjčím od Tadeáše rolničky. Tak a zkusíme to? Danečku ne. Davide, říkali jsme, že už nebudeme hrát. Nebudeme hrát už a budeme jenom teď zase zpívat. To vydržte, chvílku vydržte.

Potom to půjdeme uklidit společně. Tak Davide pojd', odstartujete nám to jo? Budete říkat tři, dva, jedna, teď jo? S Filipem. Co řeknete to se mnou? A Filip jo? Tak. Tři. Tak všichni. Tři, dva, jedna, teď. Sláva už je sníh, jedem na saních, kluci křičí, zvonek zní, jenom táta ztichl. Kouká na syna, uši napíná. Co to slyší v rolničkách, na co vzpomíná. Rolničky, rolničky, kdo pak vám dal hlas? Kašpárek maličký, nebo děda Mráz. Rolničky, rolničky, co to zvoní v nich? Maminčiny písničky, Vánoce a sníh. Paráda. Paní učitelko a my ji teprve zkoušíme od včerejška. Já vím, vy jste se učili s tím čertem, ale mě jí paní učitelka pořád nenaučila. Tak to ji potom poprosíme, aby nám ji zazpívala jo s vámi? Nebo ji umíte už o tom čertovi? A zkusíte to samy? Tak tři, dva, jedna, teď. A nic. No jo. Co se tam zpívá o tom čertovi? To není Mikuláš, ztratil plášť. Tak. Mikuláš tam je taky. Hm. Jo ne? Není. Tak my počkáme na paní učitelku potom. A zazpíváme si. Tak nějakou jinou zkusíme? Pec nám spadla? A nějakou jinou přece? Vždyť jich umíme spoustu. Paní učitelko a my jich umíme víc, tak my vám ji zazpíváme. Tak první třeba Maličká su? Jo? Tak. Maličká su, husy pasu. Tancovala bych já až se třasu. Tancovala bych já až se třasu. A že já su malušenká. Přesto mě má ráda má maměnka. Přesto mě má ráda má maměnka. No super. A hezky jste se zapojili. Běží liška k Táboru? Tak to zkusíme? Tak. Tak zkusíme, Běží liška k Táboru teď jo? Běží liška k Táboru, nese pytel zázvoru. Ježek za ní pospíchá, že jí pytel rozpíchá. Běž zajíčku, běž za ní, pober jí to koření. Liška se mu schovala, ještě se mu vysmála. Super, šikulky. Tak Pec nám spadla? Jo? Pec nám spadla. Tak, ano. Tak. Pec nám spadla, pec nám spadla. Kdopak nám ji postaví? Starý pecář není doma a mladý to neumí. Zavoláme na dědečka, ten má velké kladivo. Dá do toho čtyři rány a už je to hotovo. Super, tak. O čertovi? No to právě na tu si nemůžu vzpomenout Danečku na tu písničku. O tom čertovi. Tak Šel zahradní do zahrady? No vidíte, paní učitelka je taky šikovná, taky to umí. Tak Davide, ale jenom musíš potichoučku jo? Takhle jo, jen takhle lehounce. Tak pšt, tři. Šel zahradník do zahrady s motykou, s motykou. A paní učitelko my vás ještě zastavíme. My to položíme všechny hudební nástroje sem. A ukážeme, jaký umíme taneček k tomu. My jsme. Tak stoupnout a budeme předvádět. Polož to tady Fílo. Tak stoupněte si. Tak a pojd'te sem, pojd'te sem dál. A paní učitelka naše záchrana nám řekne toho, jak umíte toho, toho čerta potom. Nebo tu písničku. No a my vám první zahradníka. Tak. Šel zahradník do zahrady s motykou, s motykou. Vykopal tam rozmarýnku velikou, velikou. Nebyla to rozmarýna, byl to křen, byl to křen. Vyhodil ho zahradníček z okna ven, z okna ven. No paráda. Super. A umíte to i zatancovat, to se mi líbí.

A paní učitelka nás teď zachrání a zazpíváte tu písničku, abych se jí už konečně taky naučila? Jak chceš. Tak kluci, pojd'te. Filo, Davide, pojd'te mi ji zazpívat tu písničku. Ať mě ji konečně naučíte. Tak jdeme si sednout ke stolečku. Ke stolečku. Tak no, všichni půjdeme Honzíku. Pojď. Ale my jsme jinak všechno zazpívali, ale jenom tuhle. Tak to je jedno, každý si sedněte na nějakou židličku. Andy sedni si, támhle máš židličku. Sedni si. Tak si sedni sem Tadeáši. Takhle. Adriane, Šimo. Mikuláš, Mikuláš, kdo to tady děti straší? Mikuláš. A proč si zas přišel sem. Rohatý, rohatý, s kožichem až na paty. Rohatý, rohatý, čerti střapatý. Už se těším na andílka, na vánoční nadílku. Chci být hodný moc a moc a vydržím to do Vánoc. A pak zase malinko, začnu zlobit maminko. Ale jenom takhle. Jak jsme si ukazovali, že budeme zlobit. Jenom takhle hodně malinko. Ano. Ano tu jsme zpívali včera taky. Že ano. Pásli ovce valaši, při betlémské salaši. Hajdom, hajdom, tydly dom. Hajdom, hajdom tydly dom. Hajdom, hajdom, tydly dom. Hajdom, hajdom tydly dom. No a uvidíme a potom zkusíme tu, jak jsme zpívali zejtra. Kapi, kapi, kapi, je tu velký mrak. První kapky dolů letí, honem běžte domů děti. Kapi, kapi, kap, je tu velký mrak. No. No a příští týden se taky budeme učit o kapce. Další písničku. Čertovi. No já už nevím. Tak a ještě když už to není to vánoční, ale ještě jsme se učili to jaro, léto, podzim, zima. Tak to zkusíme? Tu první sloku, ta už nám docela jde. Tak já zkusím předehtu, jo? Jaro, léto, podzim, zima, to je celý rok. Stejně letos jako loni, tak i na přes rok. Po jaru je vždycky léto, podzim po létu. A než-li se nadějeme, zima už je tu. Po jaru je vždycky léto, podzim po létu. A než-li se nadějeme, zima už je tu. Super. A děti, co my teď máme? Jaro, léto, podzim nebo zimu? Zimu? Ještě. Padá nám tam sníh? Ještě ne. Co teď padá ze stromčeků? Listí. A listí padá na podzim. Takže teď máme podzim. Ano, jak jsme si říkali i jaké oblečení nosíme na podzim. Pampelišky rostou prosím tě na jaře nebo v létě. V zimě padá sníh a všude je úplně bílo. A je strašná zima. Ano. Ano. Tak jo. Tak jo. Ahoj. Tak zkusíme ještě teda nějakou? Paní učitelka šla něco zapsat a potom přijde. Zkusíme, hádaly se houby? Tak zkusíme spolu. Tak poslouchajte. David bude hezky sedět, nebude zlobit s těma značkami. Děti, nám tady někdo hraje. Asi chce ten klavír, abyste si hezky zavřeli pusinky a mohli jsme začít zpívat. Tak já dám předehtu jo. Počkej Davide. Hádaly se. Ne. Hádal se. Hádal se houby. Hádal se v lese. Tak to zkusíme jo, já to zkusím. Hádaly se houby, hádaly se v lese. Na kterou to houba, v košíčku odnese. A už kráčí lesem, houbař kudrnatý. Nevzal ani jednu, byly jedovatý. Tak super. Tak a zkusíme ty zvířátka, jak si zpívají? Tak první krásy? Tak. Krásy, krásy, jak si spolu povídáte? Krásy, krásy, jakou máte řeč? Tak jakou mají řeč krásy? Jo. Bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu. Bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu. Bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu.

Bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu, bu. Tak, kočičky? Kočky, kočičky, jak si spolu povídáte? Kočky, kočičky, jakou máte řeč? Mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau,. Mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau,. Mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau,. Mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau,. Sovy? A jak dělají sovy? Tak, tak zkusíme sovy? Sovy, sovy, jak si spolu povídáte? Sovy, sovy, jakou máte řeč? Hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu. Hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu. Hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu. Hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu, hu. Tak poslední zvířátko. Tak zkusíme ryby? Ryby. Ryby, ty jsou úplně bez slov. Tak. Cože? A to nemohlo vydržet Honzíku? Co? Vyhrň si triko. Ne ryby. Sovy dělají přece hu, hu, hu. Tak sovy jo. Ryby teda. Ryby, ryby, jak si spolu povídáte? Ryby, raby, jakou máte řeč? No paráda. Tak. No ale třeba i víc. Nějaká velká ryba to otvírá jako tak. Tak děti, na chvíličku. Poslouchejte. Ne já jsem ještě nic neřekla. Tak kam jde Anetka? Na chvíličku děti si budete moct vzít něco. Anetko. Nikdo neřekl, že máte jít, tak se vrať, zastrč si židli. Tak a můžete si jít na chvilku hrát na koberec. Hudební nástroje necháte už. A kam jí neseš? No tak jí tam odnes. No to zvládneš. Pomůže mi nějaký pomocník s tím. Ne to nechte no. Nebo no nebo je dones ke klavíru teda. No tak sis je měl donést sem. No. Hm. Cože? Já tě neslyším, když seš zády. No tak je tam nech zase. Tak si sedni na židli. Na tuhle ne, ta je paní učitelky. Nenič si ty. Filipe, dej mu toho Aryho. Pro boha. Ach jo. Super. Adriane, proč si to všechno vyházel? Filipe, běž od ní. Běž od ní Filipe. Seš šikulka. Seš šikulka. Co. Hm ty ses předvedl vid' zase, před paní učitelkou. Jak se umíš vztekat vid' Honzo. Hm. Honzíku, ale mě mrzí. No, mě mrzí ale, že ses tahle předváděl. Já si to podám sama. Všechny děti si hezky hrály a ty se tam jenom vztekal. Ani sis s námi nezapíval, vid'. Tak. Tak to uložíme. No já jsem na to koukala. Ach jo. Adriane, to ne, to ne. Uklid' to. No Honza. No tak nemáme tady Vojtu. Ne ona viděla Honzu víš, zase a Honza měl svůj záchvat. Ne ten. Není tady. Ale Honzík jako dělá scény, ale dneska je nějaký přítulný. Honzík. Takhle si s tebou začne povídat víš, a takhle tě drží: "Koukej ono se mi to. Ono se tam to autíčko vejde do toho." Povídám, no to je super, ale tak hlavně, že si udělal scénu vid'. Je, děkuju. Hahaha. Ne, dneska jde po obídku. Anetka tady bude. Max je doma no. Paní učitelko protože třeba i Dominik Gross měl, má průjem strašný, ale zítra nejspíš přijdou. Vojta je dnešek, Max zvracel, tak ale zítra asi taky přijde. Natálka, že volali i paní doktorce že a že a strašně se omlouvala včera, že prostě povídala, že jako nevěděl a že to jako nikdy neměla. Takže to vůbec jako neviděla, takže se omlouvala a povídala, povídám, že to tak jako vypadá. A že se prostě moc omlouvá, že prostě si nevěděla. Tak ale volala paní doktorce, teď dneska ráno, tak jí to popsala a ona

jí řekla, jak přesně to jako vypadá. A ona že jí jako hnis neteče teď z očí už, ale že jí jako radši dává mastičku a že si jí nechá do pátku radši doma. Takže to. No. Já povídám, jako my jsme říkaly, že to vytíraly no tak to. Procházka ten no. No a to je všechno. Když je tady. No a to je snad. No a ta prosím tě a ta Natálka a ta Natálka. Je tady. Hančík, Hančík je omluven taky. Že tomu snad nebylo taky dobře. Ne jedou k babičce. Jedou k babičce. Jedou k babičce, a že babička si ho, že tam zůstanou, že si udělají i prodloužený víkend, takže prostě v pondělí tam taky zůstanou, takže přijdou až ve středu. No a Iza ta je omluvená normálně a Natálka že, že uvidí, že jako. No jako já jsem se dneska ptala Adinek jestli jako vůbec přijdou zítra. Jo přijdeme. Od Tadeáše jo. Tadeáš prostě začal kašlat, začal hned to, tak tatínek jako to no. A povídala maminka, že když tak kdyby si jako měl velký, tak že máme zavolat, že si pro něj přijde. Tak jsem jako na ni. Asi ne. Prosím tě, to už včera, jsme si dělaly s dětma. Ona přiletěla, víš se na nás podívat. Přiletěla se na nás podívat no, ono to je prostě uschlý. Ale jsou tam pěkný kliky, když k tomu dojdeš. Paní učitelko už mi operovala židli dneska. Ano a děláme pokus tady, sušíme sice mandarinku, měl to být pomeranč, a potom máme takový stromeček. A jsem myslela že třeba, že by si mohli vyrobit potom pro maminky na Vánoce. Takže takhle, a potom že uděláme malinký ty, ono to bylo, že tam byly zase lepený ty kuličky, no ale já jsem to zkusila udělat z vaty, hodila jsem to do barvy a teď to sušíme. Tady, tady. To jsou jenom kuličky a tady že potom už se mi nechtěly dělat kuličky, tak jsem to dala, že to potom udělám z toho kuličky. A že bychom to potom taky přilepili. Ale je to jako, zkoušíme to. A zjistili jsme, že nemáme vatu. Takže jsem to tam jako natahala, natrhala, aby to bylo trochu no. Takže tak. Klaudie tady jako. Nemluví nic, prostě byla úplně vypleskaná z toho. Anetka dostala vynadáno. Anetka dostala vynadáno. Jsem jí vynadala víš. Ona přišla, že Michal fláknul. Někoho fláknul Michal. Filipa flákl. A Anetka šla a vynadala mu. Šla a vynadala mu. Takže potom Michal a děti, paní učitelko Míša brečí. Povídám co? Copak je? No ona mi vynadala. Já povídám aha. Tak povídám, tak Anetko ty až budeš paní učitelka, tak to tak můžeš, ale teď mu nevynadávej ano. Takže Anetka se omluvila Míšovi, Míša se omluvil Filipovi a všichni byli free. A prosím tě, co to říkala ta ředitelka, že máme. Ty si to neslyšela vid'. Ale potom hlásila znova, že máme jít, že nějak něco o tom o poradě. Tak já se dojdu zeptat vedle holek, co to bylo. Tak jo. Ahoj, máte tady Káťu? Já jestli vnímala to druhý hlášení, víš. Dneska? A kvůli čemu? No já taky ne. A ona říkala, že to máme vystřídat ne potom tam nějak. Už uklízíte? A kam jdete? Tak my půjdeme taky. A jak tam je venku? No my jsme říkali na zelený, že bychom třeba. Tak můžeme jít na pískoviště. My taky začneme uklízet a můžeme jít, se tam sejít. Ale vás je

docela dost. Ahoj Kateřino. Prosím tě, co bylo o té poradě operativní? A nemáme se tam vystřídat? Jo dobře, tak já půjdu. Tak jo, čau. Hm. Paní učitelko, oni už uklízejí, že jdou na pískový, nepůjdeme s nimi? Markétce. Tak děti začněte uklízet, půjdeme na pískový hřiště ano? Máme poradů operativně dneska. Ale ona říkala, že zase nějaký nový instrukce. Podívej se na toho Michala jo. On tam dělá stejný kraviny s nimi. A Anička dneska bulela, že nemá tu kočičku. Hele tak mi to dejte, zvednout a uklízet. Všechno odsud uklidit. Michale zvedni se a pojd' uklízet. Adriane uklízíme. Maminka. Hm. Tak ho vezmi. Už se ptala, tak já povídám jo, jo. Ona jako v pohodě, jenom má ten s má s tím Arym, jo tak dobře no. Tak já koukám, kdo krásně uklízí. Ne. Já jsem si říkala potom hlavně, ty jo ale Lucka mi chtěla něco říct jako, že mám někomu to říkat Ne jako od Mikuláše, ale oni to jako se vůbec neptali na focení nic, víš. Ne. Ne. Od Mikuláška se ptala mamka, jo a od Davida se ptala, jestli jsme vlastně zvládli kalhoty. Povídala jsem, že jo. Tak byla nadšená, z toho byla nadšená. No a od Mikuláška, jestli si vzal kalhoty. Povídám jo. Povídám vzal a ona no a košili? No to ne teda. Já povídám já nevím. No teď kdyby se mě prostě zeptala, já nevím. Jsem nad tím přemýšlela celou noc. No a měl košili no. Jsem to chtěla říct tatínkovi nebo mamince ráno a přišel tatínek, no tak to prosím tě, když tak řekni mamince, že, že jsem nad tím přemýšlela celou noc. A že ji měl. Jsem jí říkala i tu scénku, jak si nemohla najít džíny. Ha ha ha. Tak já jdu na kontrolu dětí. Promiň. Tady jsou ještě autíčka. Dane, tady jsou autíčka ještě. Tady jsou v kuchyňce věci, pojd'te. Tak do košíku, do toho fialového. Nebo červený. Do žízálice. Anetko támhle. Sem. Hm. No támhle tu sanitku. Ukaž, bude jezdit nebo ne. A jé jé. Davide, pojd' si sednout na lavičku. Pojd' si sednout na lavičku. Tady si paní učitelko schválně zacpává uši. Tak na lavičku. Tak honem. Kdo krásně sedí na té lavičce. Tak pšt. Tak půjdeme na to pískové hřiště Matěji. Davide? Tak David nám to řekne. To vyplazujeme jenom, když cvičíme s jazýčkem. Jako když jde třeba ten jazýček zase z toho Pusinkova na ten výlet. Jako šel dneska. Ano? Ale jinak nebudeme vyplazovat jazyk. Tak půjdeme na to pískové hřiště děti. Takže, ale co musíme dojít, aby se nám nechtělo venku? Čůrat. Takže vyčůrat, umýt ruce, a kdo bude hotov, může jít do šatny. Pomalinku, všichni jdou pomalinku. Emo, říkali jsme pomalinku. Honzo já vidím i za roh, takže pomalu. Emo, pomalu. Tak co? Tak to běž zkusit ještě, jestli to půjde. Tak si umyj ruce a do šatny. Tak kluci mají stát tady frontu a holčičky támhle. Daneček je holčička? Danečku tady stůj. Anetko čůrej. No tak. Přijde po spinkání. Davide pojd' se vyčůrat. Davide pojd' se vyčůrat. Pojd' se vyčůrat. Pojd' to zkusit aspoň. Zkusíme to jo? Ať seš velký šikulka. Tak se hezky oblékejte. Ty jo, tady je zima. Prosím. Pojd' se vyčůrat, ať se ti nechce venku. Pojd', jdeme to zkusit.

Půjdeme ven. Jdeme ven. Půjdeme jen na krátkou procházku. Tady se vyčůrej. David dneska nechce jít na vycházku prosím tě. On nechce nic poslední dobou. On nechce poslední dobou nic. Vzpomeň na Matěje v září. Jo že máte, že máte šanci, prostor se rychle převlíknout. Tak honem. Fílo tepláky první. No tak ale tepláky první převlíkni. Převlíkat honem. Umytý ruce? Umytý ruce? Tak umýt ruce. No já vím. Pojd'. Matěji, Tadeáši ruce. Děti uklid'te to. Tak honem Matěji. Už seš tady s mikinou? Ano na pískové hřiště. Vezmi si na to Aničko tepláčky druhý. Ty máš tepláky nahoře? Máš. Počkej, tady jsou. Tady. Tady máš tyhle, tyhle no. Takové svítivé, krásný. Obráceně Aničko, dáváš si to zadečkem, tak. Honem Dane, převlíkat. Emo, sundej sukni. Tepláčky vyměnit Matěji první. Sundat. Jo ty máš takhle, aha. Pojd' sem. Tak si navlíkni tepláky. Tak Davide honem. Navlíkni si na punčošky tepláčky jo. Tadeáši taky, na punčošky si vezmeš tepláčky jo, nesundávej si je. Pojd' sem. Tyhle šaty sundáme. Mikuláši, no. Bundu si oblíkni. No vidíš Aničko a to bylo řevu. Ne, že jsme si ji nepřinesli. Tak honem Danečku, už seš převlečený? Ty jo a Matěj, jak se dneska krásně oblíká. Tepláčky první. Davide tepláčky. Proč to házíš všechno po zemi? Šímo honem. Uklid' si bačkůrky, až se ti nepomíchají. Dane, tepláky dolů. Ne, převlíknul si je. Tyhle jsou, co převlíkáš. Filipe, proč lžeš? No. Se snaž. Matěji. Nečekám. Ne, druhý. A slyšel si to, líbilo se ti to? Nelíbilo, vid'. A představ si, že někdy to posloucháme takhle tebe. Prosím tě vypadla mu koruna. Dneska přinesl ten, bratrův kartáček. Máš kozí nohy zlato. Máš kozí. Tuhle si sundej a nandej si to pořádně. Ta byla tohohle, jak si máchla tou bundou. Jo aha. Ano? A prosíš o co? O zapnutí. No vidíš, zvládnul si to sám, šikulka. Ne to je Aničky. Ne protože ona šla ke mně a já jsem jí řekla, že má kozí nohu. Takže si šla sundat tu první, co si nandala sama. Hele tu bundu jsem ti teď nandala, tak by sis to měl zkusit sám. No zase to. Zkoušíš. Vezmi si tepláčky na sebe Tadeáši. Nahoře jsou. Na Šímo. Je ty ses tam netrefil, počkej takhle. Davide máš si vzít, jo. Paní učitelko, víte co mi připadá, že Davídek chytá zvuky Ary. Že chytá přízvuk jako. Počkej, počkej, počkej. Dobrý. A zkus to. Promiň, to jsem byla já. Honem, zkus to no. Vidiš, šikulka. Počkej, tak čepici. Chlape a zkus to sám. Ty je nemůžeš vyndat? A nebo vyndat? Vyndat vid'? Na. Dane tak boty umíš sám ne? Takhle. Ano, tak si vezmi mikinu. Já na všechno vidím jo. Pojd' sem. Jo tak to je fajn. Filipe, hezky sed'te. Honzíku, hezky si sedněte, ať si nenabijete ciferník. Adriane, kde máš čepici? Najdi ji jo? No pane Žaloudek, vy jste tak šikovní. Aaaa, ještě čepici. Mikinu. No Tadeáši super, zvládnuls to. Tak teď prosím tě mikinu, jo? Tak třeba mamka. Třeba mamka. Nějaký tričko. Fakt? Tak mikinu. Co to tam má? Čepici si nandej. Zlato vezmi si botky. Co? To je Emy prosím tě ze sponky. Pojd' sem. Bubububu, vaaa. Tak paní

učitelko představte si, že si včera děti hráli na ty čerty. No protože jste, protože jste zpívali tu písničku. A potom si hrály ještě na strašidla. A potom, běž Tadeáši, potom přišlo tohle zlatíčko, paní učitelko, já se bojím. Ale oni. Oni už si hráli na Vánoce, víš. A Jenda říkal, že nám přinese dárečky. Jenda. A dneska říkal, že nám přinese i kytíčky, vid' Jendo. Bramborák přímo. Hm. Tadeáši boty. Boty. V čepici a v šále. Já to nechci Lucie jako dneska. Kde máte čepici mladý pane? Ty mu nejdou paní učitelko, má je naruby. A začni. A Daneček no. A koukni se, co se ti tady válí po zemi Dane všechno no. Ježiši oni ještě vestičky. Děti já jsem na to úplně zapomněla. Pojd'. Tak děti pojd'te si pro vestičky, a kdo má vestičky, jde se radit. Tak Tadeáši běž ke dveřím, si najít kamaráda. Ty taky. Běž si najít kamaráda tam. No tak on přijde. Jo dej to tam. No vidím tě, ale ty mě nevidíš, tak si to vyhrň. Žaloudku, Žaloudku, se nám to nějak zamotalo. No já vím, že mám velký zadek. Další dítě na holení. Fílo pojd' sem. Tak běž. Nemá vestičku ještě Šíma. Šímo. Prosím tě, nemůžu ti dát ručičku, protože si budeš brát vestičku. Dane, vezmi si tu čepici. Ale je tam určitě. Třeba tady, na ni hodil plyšáka. Dane pojd'. Pojd' sem. Tak, jdeme. Tak děti pozor, já odemknu. Adriane najdi si někoho. Ale půjdeme potichu Honzo, aby. Jo a mám i klíče. Po kraji jo, u dveří počkejte. Prosím vás, kolik vás tady jde? Dva, čtyři, šest, osm, deset, dvanáct, čtrnáct? Fuj. Děti padají mi kalhoty. Tak jdeme, jdeme. Hm. Dobré. Hm. Tak děti u zdi, u zdi ano? Fílo, Fílo u zdi počkej na Andrejku. A u zdi, u zdi Fílo. Ale jdete u zdi. U zdi Honzo, u zdi. Adriane musíš pomalinku. Dobrý den. Tak jdeme. No vidíte, tak dva po obědě i jdou spolu. Že zůstal včera. No vidíš. Tak pojd'te. Táhle ta marmeláda vypadá, jako že mají kečup. Tak jdeme. Matěji. Počkejte, tak. No a oni zlobí ty vestičky. Hele a držte se tady jo hezky. To jsou dýně zlato. Co máš kolegyně k obědu. Že by nevím, co budu mít k obědu. No zatím nic, ha. Objednáme si zítra pizzu. Já si objednáám nějaké těstoviny z Mately, mi to přivezou. Děti na chodníček. Hm. Děti, jdeme po chodníčku. Adriane po chodníčku. Paní učitelko Adriane má jako hračku dneska bratrův starý kartáček, ano. Ale on vypadá jako dobře docela ten kartáček. Anetko jděte za dětma, ano. Pojd' prosím tě po chodníku. No ta přijde po spaní. Paní učitelko, ale dneska je krásný počasí ne? Se snažila. Prosím tě jdeš za nimi. Tady jdeš za Anetkou. Tak ho potom zavoláme na tom pískovém hřišti. Ha ha, já nemůžu, já nemůžu. Tak pojd'te. Danečku koukej dopředu. Hele, já ale normálně mluvím. To jako já dneska ani, já tady nemám Vojtíka, víš. Za to jsem ráda, že nemůžu dneska. Ha ha. Takže já docela. No já nemám tohohle no. No nešel. Nandej si tu čepici. Nandej si tu čepičku. Stůj, stůj. Dobrý. No ne, on říkal, že ho to kouše. Aha. Přesně. My taky. Hele, a já, i když jsem měla odpolední, tak jako mi to. Ale, ale stejně mi to přijde. Hele a proč máte táhle samotáře. Děti ale musíte

zastavit vždycky hezky takhle. Honzíku pojd'. Hele já bych to neřešila, volal mi Kuba, když si děti hrály, tak jsme si povídali. Říkám a víš, co dneska dělám, ty nahráváš? Povídám no. I teď? No. Protože ono to nejde vypnout. Jak jsem šla na záchod, tak povídám, ty jo přece. Jsem to nechala v té první místnosti. Nešahej a to, píchneš se. Protože já jsem to zkoušela doma zastavit, a když to jako zbrzdím, jakože pauzu, tak ono se to vymaže. Adriane, prosím tě můžeš jít takhle dál, aby si tam. Nevím. Ted' jsem se lekla, když jsem se oblíkala, že to je vypnuté, že tam něco bliká. Říkám, ty jo co je? Ha ha. No ty už došli, když mi to dávali. Jsem si prvně musela koupit baterky. Andrýsku. Nebudeš chodit k tomu kraji. Půjdeš takhle hezky. No. Nešlapej po silnici. Hm. Já vím Davide, pojd'te se vyměnit. Takhle se chytň, tak. Tak Matýsku pojd'. Aničko to musíte obejít. Počkej stůj, stůj, stůj, stůj. Musíte to obejít ano? Běž. Ale Marky, takže ta, ten Čiznar, tak ten povídal, hned byl pohotový, že posílali teď patnáct. Povídám no tak jako zatím to tam není nebo nebylo na tomhle, povídám tak si dojděte ráno a hlavně si z to no. A povídám, když tak si to zkontrolujte, jestli to máte jako stejný čísla. No takže. To no, tak hm. Tak to je jedno. Takže to a potom šla Štěpánova maminka a taky povídá, mi to máme taky co? Povídám no, a povídám, no já jsem to teď posílala. Takže povídám. Ten mě tak štvál včera, včera fakt jo. A ty jdeš kam? Jako co? Tak vy jste samý nějaký jako jednotlivci pořád? Máte nějaký sólisty dneska? Hm. Fílo, pojd'te Anetko. No tak. A hele, včera mi tam zůstala Naděnka. Za dvě minuty pět. A měla jsem ji tam čtyři hodiny samotnou. Hm, to tak normálně ale. Tak ale to teď zakašlal poprvé. Ale jako ve třídě moc jako máme jiný adepty. Filipe prosím tě nechod' do toho bordelu. Tadeášovi se udělala rýma zase jo? To je zlobivá rýma vid', že takhle zlobí Tadeáši. Včera přinesla Davidova mamka teprve sedadlo, tak jsem to dneska ukazovala té Káče a povídám, že tam nemá napsaný ani číslo jako na té na tom, jako náhradní, jak tam navlíkala. Tak povídám, a ona povídala, no on tam má zase něco hnědého, nějaký hnědej flek. Povídám, co to je? Povídám, já ho budu převlíkat příští týden. Davide, máte jít po silnici. Jdeme Mikuláši. Matěji běžte. Mikulášku musíš jít dál od kraje, aby se tam Daneček vešel. Fílo, jdeme po silnici. Davide pojd'. Tak pojd'te. Matěji jdi dolu. Domčo ale musíš jít dál od toho kraje, aby se tam ten Matěj vešel. Musíš jít tudy. Nestrkat si ruce do zadku. Ti padají kalhoty? Ti padají kalhoty? No tak to musíš ale říct. Jsou to tvoje kalhoty? Počkají na nás. Běž. Prosím tě on má kalhoty jako Filipa. Jsou jeho, ale oni mu padají. On má prostě jako no jakoby Filipa no. Mu padají a on pořád jde. Tady na kraji. On je zakřiknutý. Tak běžte. Jdeme Adriane. Prosím vás, proč se tady cpete takhle. Naděždo jdeš. No už si za chvíli odpočineš. Kam jdeš Davide, Adriane? No přijde. Neházej nic. Adriane. Jdeme. Jdeme

děti, jede auto. Adriane, trefil si paní učitelku. Omluv se. Řekni promiň. Adriane, řekni. Filipe nic nesbíráme. Adriane nic nesbíráme a nic neházíme hlavně. Jdeme. Tady jsou prý mimoni. Jdeme, jdeme, zařaďte dvojku jo děcka. Vy jedete na neutrální pořadí. Prosím tě, mamka dostala toho Mýdlového prince. No já mám taky nehet, koukej. Ha ha, to je super vid'. Tak jdeme. No to si tam nech, to musíš tam mít. By tě potom bolelo, kdyby sis to vyndal. Hm. Dětičky vy jste takový zlatíčka. Ano? Tak běž rychleji. Běžte ke kraji Anetko. Holky jdeme po silnici. Jdeme, jdeme. Ne nestrkáme Matěji nikoho. Kluci ke kraji. Kluci ke kraji. To je auto jenom. Klaudie, holky dopředu. Hele vzala si vůbec něco na sebe ta Klaudie. Ano? To nevadí. Se mu zase rozepla ta vesta. Paní učitelko Honzík takhle informuje dneska. Ano. A paní učitelko včera Honzík tvrdil, že je strašně nemocný a že brzo umře. No a potom, když jsme měli uklízet, tak byl zase pořádně nemocný a říkal, že to nejde, že je vyčerpaný. A víte, co jsme zjistili? Že bonbónky jsou úžasný lék. Dane. Ale on jako má ten kašel jako. No ale Tadeáš jako toho by si mohli nechat doma jako. Pátek, pondělí, by si ho mohli nechat. Protože jako Tadeáš má hlavně pěkný žlutý nudle taky. Jsem ho viděla včera. Tak mi je dojdeme. Ne stůj Filipe. Tak a už můžete jít. Tak pojďte. Vááá nooo. Danečku nekopej to listí. Ani, pojď. Ale vždyť jdeme normálně tak, abyste stíhali. Anetko ale prosím tě běž tady ke kraji za paní učitelkou. Nešlapej jí na nohy. Ne ona ti šlape Anetka na nohy. Hm. Hm. Anetko na kraj, Aničko. Hele tady ten má maminku takovou kudrnatou. Hm. Protože já vám řeknu, co se mi včera stalo s maminkou. Jak se jmenuje? Já vám to řeknu, až se tady. Tak pojďte děti. Matěj Číla jo? Včera přišla maminka a prostě tak jsem jí ho dala, víš, co jsem se s ním rozloučila, on šel. A ona na mě koukala, jako kdybych jí dávala úplně cizí dítě. Koukala jako, povídám počkej a on jo je to moje maminka. Povídám no vy jste koukala tak jako, že to není vaše. A povídám, já vím, že to dítě patří k vám. No právě, ale ona povídá, hm. Prostě povídám, že fakt koukala, jako že není její to dítě. Honzíku nech si tu čepičku nebo by ti nastydla hlavička. A dneska jsme si jí přece masírovali. Tak ať ti ne to, nenastydne jo? (287:1)

A má. A máte naší holčičku, chlapečka ostříhaného. Ale hlavně ona šla teď na vycházku, ona nemusí. Jo, no ona to má se Šárkou vyměněný. A Šárka. Ne, čtvrtěk jenom. No já jsem říkala předškoláci, povídám no tak to poslouchat nebudu. Oni říkali, že bude nějaký rozloučení s nimi nebo co. Nevím hele. Filipe sedni si na zadeček nebo na bobček, ne na zadeček. Hele ten váš nemá čepici. Aha. Jo toho sněhuláka. Nepůjde na radnici. Ta Katka včera říkala, Michalíková, jak jste s ní, že my děláme tu na radnici. A to děláme na to zpívání ne? No. No tak ona furt říkala, že ne, že tam budou jen potom betlémy, a že

prostě ne. Aha. No tak jí to hlavně řekni, Soně. Ne já jsem, já jsem jí říkala, že děláme sněhuláka, víš. Tak ona, že to máme, jako si myslela, že na radnici. No. Ahoj. To je prostě. Tak já jí to řeknu dneska ještě. Ne ona potom říkala totiž, že by se dal do vestibulu, víš. Jako sem do školky. Tak to zkus nandat Tadeáši. Tak pojd' sem. Tak pojd' sem. No Tadeáši jako. Jako Adrian si docela jako dovoluje. Hm. Co? Hm. No to je super Adriane, zahodil vestu a. Adriane, hele ty si po tom šlapeš a přestaňte do sebe strkat. Oba dva. Adriane, přestaň ubližovat dětem. Přestaň střílet a ubližovat dětem. A proč sis ji nevzal sám? Paní učitelka ti řekla, že ji nepotřebuješ, dobře. Ježiši Davide neseď na tom studeným. Honzo, tam neběhej. Nic tam nemá Lucie. Holky klid pro boha. Dáš si se mnou ten salát nebo ne? Tak se rozhodni. Já budu volat. Už se tě ptají děti, tak honem. Jak chceš, mě to je jedno. Takže dvakrát jo. Hm. Tak ho chceš? Jo? Já to objednáám. Dobrý den, Nováková, já bych si chtěla objednat dvakrát salát Labela. Jestli můžu do sluníčka do Milovic. Šest set jedna tři šest dva devět osm šest. A šlo by to někdy mezi třičtvrtě na dvanáctou na dvanáct? Jo. Jo. Takže si můžeme. Jo, dobře. Jo. Děkuju, nashle. Co? Ne. Ve třičtvrtě na dvanáct na dvanáct a že oni nevědí, jestli to stihnou úplně, že prý, že prý rozvážeš obědy teď, takže uvidí, jak to stihnou. Filo, zvedněte se. Vyčůrala ses ve školce? Ty nevíš, jestli si byla čůrat? Tak běž támhle ke stromu. Emo umíš se vyčůrat sama? No ne no. Jdeš ty nebo jdu já. Já nemůžu Lucko, to tam bude ten zvuk. Davide, pojd' sem. Pojd' sem. Pojd' sem Davide. A já chci, aby si byl tady, aby tě něco nepřejelo. Davide, my jsme si o tom něco říkali. Ty jo, včera mi bylo fakt líto Šárky. Přišla Mařenka, řvala, tak potom když viděla maminku, tak se uklidnila. Šárka ji odvedla. Malá Šárka. Malá Šárka. Jo, tak to. A já jsem to říkala mamince, že jako povídám, aby se nedivila, má uřvaný oči, že do teďka řvala. Sem jí prostě řekla důvod. A ona povídá no, to bude sekec mazec. Tak si ji vzal tatínek, no no. A byl tam i tatínek nebo ten jako nový a ona potom začala znova hysterický záchvat. Tatínku, já tě mám tak ráda, já víckrát ne. Víš co hysterický záchvat, že prostě chce maximálně jeden nebo dva. Ji tam pěkně řezou asi doma. No jako já hele, já když jsem ji to ráno, tak jako mě ji bylo líto, mě ji bylo fakt v tu chvíli. Povídám před chvílkou mě to lezlo na nervy a povídám teď mi ji bylo fakt líto. Šárka. A Šárka včera křičela, víš, že se prostě. Šárka včera řvala, nechtěla vstát, tak ji Šárka vytáhla ve čtvrt na čtyři ji vytáhla, z postele jo. Oblíkla ji, protože ona prostě to. A ona začala rvát a od čtvrt na čtyři řvala, že ji Šárka oblíkla, že si to umí sama. Že se chtěla oblíknout sama. Jo, tak jo řvala až do třičtvrtě na pět. No a mě řvala ta Šárka do třičtvrtě na pět řvala, dokud neviděla maminku, že jde. Tak to se uklidnila, vypila čaj a. Že se jí, že jí Šárka oblíkla a ona to umí sama. No. No a potom právě říkal, tak pojd', tatínek tak

pojd', tak dostaneš na prdel doma. A ona prostě hysterický záchvat tatínku, tatínku, a prostě úplně se i klepala a povídala, to bylo jednou maximálně dvakrát. Ale jednou prosím jenom jednou. Že dostane na prdel jenom jednou. Asi jí jako doma.

Učitelka č. 2

Tak pojd'te. Tady to zamkneme. Půjdeme spočítat děti na berušky. Darino, počkej, já ještě půjdu do výtahu, já tam musím ještě zamknout jo? Dary, pojd' za námi ještě. No pojd'te se mnou. Dary pojd' za mnou, ještě půjdeme kolem výtahu, já se podívám, jestli je to zamčené ano? No to mě ukážeš, to jsem teda zvědavá. Co všechno ten koník umí. Tak, zamkneme. Dobré ráno. Teda tady už je dětí. Tak pojd'te. Dobré ráno. Dobré ráno sluníčka a berušky. Aha. No to je krásný kufr Markétko teda. Teda tady už je dětí paní učitelko. To koukám teda. Tak. Sáro tady. Ha ha ha. Je nás dvacet, my jsme vyhráli. Óóó děkuji. Tak to se nedělá vid', tak jim to řekni, ať to nedělají, ano. No. To budeš taky umět. Ještě rychleji možná. Taky děkujeme, na shledanou. Tak Filipe, já ti dám pití a půjdeme už na sluníčka jo, uklidiš. Teda tobě dneska, tobě dneska ten klobouček ladí tady. Ty jsi myslivec. Ha ha ha. Vrátila se nám zima. Tak pojd', tak. Teda dneska to ale vypadá na prosinec. Leden, prosinec, leden. No jo březem, za kamna vlezem. Filipe, ještě uklid' ten klobouček, jo prosím tě. Uklid' beruškám ten klobouček tady. Klaudie, taky jo, uklid' ty hrneček a vezmi si bačkůrky, nemáš bačkory, ať můžeme jít. Tak tady už jsou berušky. Je Jani, copak tam sedíš? Já myslela, že seš nějaká smutná, ale nejsi vid'. Dobře, ale je teda krásný, Nelo. Ty nám ho ukážeš ve třídě. Tak já si vás spočítám sluníčka. Raz, dva, tři čtyři, pět, šest, sedm sluníček tady mám. Tak jo berušky, sedm. Snad jsme tady nikoho nezapomněli. Ono jako třeba kdyby i malinko sněžilo, že jo, tak jo. Tak holky, můžeme jít. Tak berušky, hezký den. A jdeme, jdeme přivolávat to jaro teda. Je asi zamčeno, Emo. Sluníčka, ale já jsem říkala, ať, já jsem říkala, ať na mě počkáte. Vy jste na to zapomněly? Že jo. Tak. Tak Klaudie pojd' za námi taky už. Filipe, seber to. Tak. Zuzanku už dneska tady máme, že jo. Tak, tak ale. Takhle, takhle to nepůjde. Takhle rozbijete kliku. Ne. Není ještě, Emo odemčeno, počkejte, já zamknu tělocvičnu. A pak vám to odemknu ano. A můžete s Filipem otevřít. Zuzano, jestli tady máš pyžamo, tak si ho klidně vezmi ze skříňky jo. Dáme ho, dáme ho do ložnice. Asi jenom Zuzana, vy jste tady včera spali už. A Markéta možná ještě. Jo tak si ho vezměte. Vždyť ty už ho máš v ložnici, ty už si tady včera spinkal, ale holky tady včera nebyly, víš. Tak. Ty si včera už spinkala. Tak. Zkuste to teďka hezky, tak výborně. Pojd'te dál a jsme ve třídě u nás, vid'. Takhle si rozsvítíme, protože jak sněží tak je tam teda tma. No co myslíte, že to je? Kdo to pozná? Poznáš to Klaudie? Co? Stříbrný, ty myslíš, že je stříbrný? Stříbrný? Jaký? Je žlutý a my jsme si včera říkali, že jak se mu říká. Ono se mu neříká žlutý déšť, jak se mu říká. Kdo si vzpomene. Filipe, chceš to, potřebuješ to vyndat? Tak stačí říct. Stříbrný ne, zkus jinou

barvičku. Ještě by. No a co je, co je žluté? Čemu se říká? Hele, Anna má na tričku takovou barvu, to srdíčko je jaké barvy? Srdíčko a ta kočička. Je tohle stříbrné? Podívej, je to stříbrné? Zlaté. Tak jaký to je déšť? Zlatý déšť se mu říká, že jo. No, ty máš žlutý punčošky. No a my si dneska zkusíme, my jsme si ho včera nenatrhali, zkusíme se dneska podívat a natrhat ho z keře. Aby nám třeba vyrostl ve váze, a já jsem přinesla aspoň takový, ještě tady máme ten obrázek. Hele. Takhle že jo. On má takové větvičky, různé rozvětvené, a na něm jsou žluté kvítečky. Co tam máš, Nelo? Ukaž. No trošku máš jo, ale takový proužek, ale skoro není vidět vid'. Takový málo. Co tam máš za poklad? Jeee, paní doktorku, aha. Ha ha. No tak můžeš být jednou doktorka. Nevím teda jestli plyšáková, ale můžeš být paní doktorka. Hele a my si, my si vyndáme tady ty brčka, vy už brčka znáte. My jsme s nimi už pracovali, že jo. Rozfoukávali jsme barvy. A my si dneska, my si dneska zkusíme, rozfoukat. My si dneska zkusíme rozfoukat tou tuší barvu a uděláme z ní větvičky na ten zlatý déšť. Já vám ho stejně holky rozpůlím, to byste ho měli dost dlouhé. Hele holky a to brčko je docela dlouhé, je i ostré, takže budeme dávat pozor, nebudeme s ním šermovat kamarádům před očima jo. No tak takhle přesně ne Klaudie. Ne. Tohle přesně nebudeme dělat. Protože bychom s tím mohli někomu ublížit, jo. To je, to budeme potřebovat hnedka. Tak, Klaudie, Klaudie, Klaudie. Pojd'te s tím ke stolu, já vám ty brčka přepůlím a donesu papír a zkusíme si to jo. Hele holky stejně to budete muset dělat asi po dvou. Víc se vás ke stolečku nevejde jo. Protože budeme mít velké papíry. Budeme mít. Hele Emo, já ti ho takhle ušmiknu půlku, to bude úplně stačit. No asi možná, no nebo ono to je asi jedno no. Tak. Hele a já vám, já přinesu papírky a zkusíme to teda jo. Budete se muset asi holky stejně vystřídat, protože mám velký papír. Hele, zkusíme si to nejdřív takhle společně jo. Já tam kápnu barvu a zkusíme ji rozfoukat do větviček. Počkejte, já přinesu ještě mističku. Tak.

Je teda, on takhle chodí, Nelo ten koník? No to jsou věci. Tak. Ted' zkusíme udělat větvičku. Je on umí řehtat? Tak holky, já bych si to představovala. No protože, jako barvičku má ta tady ta větvička toho zlatého deště. Ta větvička. Hnědou že jo. A my si takhle naneseeme vždycky tu barvičku a zkusíme z ní dělat větvičku. Budeme takhle do ní foukat směrem nahoru jo. No ted' si to zkuste, jak chcete. Tak to tam Sáro, asi nedosáhne. Ale musíme ale foukat, tak aby nám nevyhlédla z papíru jo. No pozor, pozor. No jde vám to pěkně. Hele dostanete každý papír jo? Tak, ty si to no. Hele a kdo bude chtít třeba a budeme to foukat. Ta větvička tam na tom papíře bude takhle jo. Takže budeme, zkusíme foukat každý na tom svém. Ne už počkej, foukat na tom svém papírku nahoru jo. A až

nám to uschne, tak zítra budeme dělat květy. Tak Emo, zkusíš to první? No musíme se vystřídat. Musíme se Klaudie. Tak Klaudie a Ema, protože tady se vejdu jen dva papíry. A pak Markéta a Sára ano? Tak, já vám kápnu, kápnu vám tady dolu, tam bude spodek té větvičky. Tady jo. A vy budete foukat směrem nahoru ano? Emo. Tak a foukáme nahoru. Tak Sára taky si to udělá. Tak Klaudie. Ne tohle je Klaudie, počkej. No Emo bezvadný. Teda hele Emě už se dělají větve, podívejte. Klaudie jde to? No musíš pořádně fouknout, jako když foukáš, jako když jsme foukali do papírků nebo do gázových kuliček. Tak. Emo bezvadný. Už máš krásnou větvičku. No Klaudie dobrý, dobrý, už se ti taky tvoří. Je to práce že? No, klidně si můžeš. No perfektní. Vypadá to, jako ten strom podívej, no jasný hele. A zkus klidně rozfoukat ještě další větvičky. A bude. A nenamoč si tam culíky. Taky dobrý Klaudie. Co děláš? Foukej do toho pořádně. Hele Klaudie a můžeš si i takhle pomoci. Ale Markéto, vždyť to je stromeček, to je hnědá tuš. Tak no. Super, můžeš si i takhle trochu pomoci. Pozor. A ještě zkus rozfoukat do stran ty větvičky jo. No jde vám to báječně holky. Krásná větvička z toho bude. No a klidně to ještě. No tak ještě foukej. Emo, všechny ty loužičky rozfoukejte jo, aby tam nezůstala žádná loužička, aby ze všech loužiček byly větvičky. Emo, a hele vyhrň si rukávy jo. Tak. No bezva. Taky krásný keř tam má Klaudie bezva. Je to. No rozfoukej všechny ty větvičky tam. Tak. Pozor vlasy. Tak tady ji máš taky, tady máš taky louži, tak ji pak můžeš rozfouknout. Pozor, ať ti nevyleze z papíru ven větvička. Klaudie bezva, no paráda. Hele a tady ještě ty louže zkus rozfoukat do stran. Klidně si to dej takhle na stranu, ať se ti rozfoukají do stran. Víc klidně. No hele takhle. Jo, tady taky. No super, dobré Emo, máš krásnou větvičku. Až tam zítra uděláme kvítky, až to uschne, tak to bude vypadat úplně stejně jako tenhle náš zlatý déšť. Hm, super Klaudie. Tak všimněte si holky, jak máte každá jiný tvar. Každá má úplně jiný tvar té větvičky, že jo. No. Ty máš, možná vidíš, podívej, tak akorát na druhou stranu máš takhle tu větvičku. Zkus ještě tady fouknout a udělat si ještě větvičku na druhou stranu. Bezva Klaudie no. Neroztírej to, zkus foukat jo. Zkus foukat, jde ti to pěkně foukat. No Emo výborný. Výborný, výborný. No, hned půjdete také, Markéto se Sárou, holky už to budou mít. Krásné větvičky. Až budete se svou větvičkou hotový. Emo, to zaschne a zítra vám dám špejle a budeme na to dělat žlutou barvou tady ty kvítky, jo. Musí nám to, musí nám to uschnout. To by se jinak ti rozmazalo, víš. Ale bezva. Až budete spokojený se svou větvičkou, tak řekněte, já vám to podepíšu a dáme to uschnout jo. Emo, tak uvidíme, jak to uschne jo. Já taky potřebuju, ostatní děti chci, aby si taky udělali. To nemám foťák, to mám diktafon. To je takové nahrávací zařízení. Do toho se mluví no. Dneska to mám. Dneska si tady nahrávám, co povídám. Bezva, tak to můžu

podepsat jo? Já vím, tak se tady podepíšeš tužkou do růžku. Já tady napíšu Klaudie. Je hele, to je nějaká ošklivá tužka teda, to je nějaká nemocná. To je nějaká nemocná, musím si vzít jinou tady. Tak. Teda ale holky, moc se vám to povedlo. Sněží, že jo. Tak bezva Klaudie, já ti to dám uschnout. Emo, podepiš si to do růžku někde. A já dám holkám jo, Markétě a Sáře. Tak Sára dostane, Ema si to podepíše. Tak a taky Sáro, foukat nahoru jo. Tak. Ukaž, no paráda. Hele a napíšeme tam ještě D, aby to bylo jako Ema Dušková jo, protože tady máme ještě Emou Tichou. Bezva no, super holky. Tak, dám taky Markétě, dáme. Už se to nese, počkej. No Sáro dobře, už máš kořínek takový vid', zespoda. To bude kytička zlatého deště vid' pro maminku vid'. Tak zkus foukat a zkusíme nahoru jo foukat. Jde to Sáro? Ano, nejde? Jak to? To víš, že jo, to půjde, zkus pořádně fouknout, já vím, že je to těžké vid'. Hele. No, tady tu kaluž rozfoukej. Hele ty to máš jako ruku, Markéto všimla sis. No vidíš, je tam, je větviček Sáro teda vid'. Páni, ty tam máš větviček teda. Plno malých větviček. No. Já Markéto, ty si úplně odfoukla brčko. Hele Sáro, pojď, já ti tady ještě přidám. Už nemůžeš? Tak si odpočín, ona to je práce vid', těžká. No a foukneme nahoru, velkou větev. Jů hele podívej, no a ještě rozfoukej ty loužičky. Bezva Markéto, dobrý. No, ještě ty malý kaluže si rozfoukej. Hele já ti tady ještě kápnu, aby sis udělala ještě výš větvičku jo. Zkus jí vyfoukat až, zkus jí vyfoukat nahoru ještě. Super, no teda, dobrý no. Musíš dávat pozor. No ruku už máš celou, to nevadí, to půjde vyprat, Markéto. Nesmíš si na to tak lehat jo. No super, ještě rozfoukej Sáro tady tu loužičku jo. A máš to perfektní. No, tak jak se ti to líbí, Markéto? Já myslím, že se to povedlo, že jo. Tak myslíš, že už máš hotovo, můžu ti to podepsat? Dobrá. Podívej, jak to jde Sáře. Sára ta má dech teda, vid'. Tak já to podepíšu Markétě. Krásná větvička. Teda a tady jak si to rozfoukala Sáro takovou dlouhou větev, jak si rozfoukala vid'. Tak tady podepíšeme Markétě. Markéta. Ukaž? No krásný, Sáro bezva. Holky a ty brčka, co jste měly, vždycky vyhod'te po sobě, to dám dětem čisté. Dobrý den. Dobrý den Kristýno. Na shledanou. Pojď za námi. Hele Klaudie, ta špinavá brčka, vyhod'te. Vyhod'te, Emo, ne Markéto. Vyhod'te do toho koše, co je na záchodě jo. Tam házíme plasty. Tady jo, tady. Tak, protože abyste po sobě si nebraly ta stejná brčka. Ahoj Kristýno. Jak ses vypsala dneska? Dobrý. Hele Kristýno, půjdeš si taky vyfoukat takovou větvičku zlatého deště? Podívej, holkám, jak se to podařilo. Tak, já jim to dám uschnout. Tak. Tak Nelo, Zuzano, pojďte si taky udělat. Filip může větvičku si udělat. Zkusíš to, Kristýno? Zuzano, pojď si taky udělat, pojď, větvičku. Pojď si tady sednout. Hele my jsme si včera ukazovaly holky takový zlatý déšť, pamatujete? Na obrázku jsme si ho ukazovali. Zlatý déšť. A my si teď zkusíme takovou, udělat takovou větvičku toho zlatého deště. A zkusíme ji rozfoukat

brčkem a tuší. A až nám uschne, tak si zítra na ní uděláme takové hezké žluté kvítky a vznikne nám z toho taková krásná kytička. Zkusíme to? Hele a pojd'te si holky sednout sem, protože my to budeme dělat na výšku jo. Pojd' si, Kristýno, taky sednout sem. Já vám dám brčko a kápnu vám barvičku. Tak každá ode mě takhle dostanete brčko. Tak Kristýno, takhle na výšku to budeme foukat jo. Abychom měli místo na větvičku. Brčko Zuzana. Tak Zuzano, takhle ti tady kápnu jo. To bude kořen. To je spodek toho keříku a budeme foukat nahoru větvičky. Jo hele já vám ukážu takhle tady. Takhle to tady fouknu. Koukej, takhle to foukla Ema. Tady vám kápnu dolů tu barvičku a nahoru foukáme větvičku, aby nám pak vznikla. Tak zkus to. Tak tady dám Kristýně a já jdu otevřít, někdo na nás ťuká jo. Zkuste foukat. A musíte pořádně, Zuzano, neboj se toho. Dej to blíž to brčko a pořádně do toho foukni. Jde to? Hele, koukej, koukej. Foukat nahoru, aby se nám rozfoukali, všechny ty kaluže. Jo ty loužičky. Kristýno, zkusíš? Zkusíš? Hele, koukej. Musíš všechny ty kaluže jo, aby tam vznikly větvičky. Zkus to. Ty ještě spinkáš, že jo? Aby si nám nespadla do barviček. Zuzano no, jde to? Jééé. Hele můžeš si i pomoci, že to takhle trochu nakloníš. Ano já slyším, Emo, Ondřej na nás ještě neťukal. Já myslím, že se ještě převléká, víš. Tak. Pojd' si to dát blíž to brčko, klidně se tam nakloň jo.

A zkus fouknout trochu do toho jo. No, no, no hele. Už se ti dělá větvička, super. Je to práce, vid' Zuzano co? Je to hodně práce vid'. Hele tak si takhle pomůžeme, že si to můžeš i takhle naklonit. Hele podívej, takhle když to nakloníš, tak ono to vlastně funguje, jako když to rozfoukáváš no. Dobrý, hele zkus ještě tady ty. Já ti to takhle, no tam asi. Počkej, já ti to natočím, protože tam už nedosáhneš. Zkus tady fouknout do těch kaluží. Tady třeba, vidíš tam jak je hodně barvy. Počkej, já jdu otevřít Ondřejovi. Ne počkej Toníku, je zamčeno víš, to já vím. Tak, zkus otevřít. Dobrý den. Ahoj tat'ko. Tady nikdo není asi. Nikdo nechce za námi do školky. Tak pojd'te, my si ho tam odtáhneme teda. Ahoj Ondřeji. Tak jo, ahoj. Dobré ráno Ondřeji. Ahoj. Ty nám dneska tady ladíš úplně ke zdi, jak máš žlutý pruh. Co? Ježíš tady máme půlku kuchyně na zemi. Ale jo, dobrý Kristýna a zkusila si to? Podívej, Zuzana tu větvičku. Hele tak to zkus takhle. Zkus si to takhle nahnout ten papírek a oni se ti ty větvičky roztečou, jestli nejde foukat, jo? Zkusíš? Pojd', zkusíme to spolu, pojd'. Je teď jsem tě bouchla do hlavy. Hele, chyt' to se mnou. Je ty máš studený ruce. Takhle to zvedneme, podívej. Ne? Ne? Co? Když ty na to nevidíš. Zuzano bezva, no vidíš. Paráda no, já myslím, že dobrý. Co ty na to říkáš, líbí se ti větvička? Nebo ji chceš ještě dodělat trochu. Už nemůžeš. Chceš ještě foukat? Mám tam přidat ještě trochu barvy? Jo? Tak já ti ještě tady trochu kápnu a můžeš ještě udělat jednu větvičku

tady. Ano? Dobrý, chceš barvičku taky zkusit? Tak jo, já tady dám Zuzance. Tady ti dám sem jo. A zkus ji ještě rozfoukat, kdyby se ti povedlo sem nahoru. By si měla další větev. Nahoru zkus jo, tak. No, no, no, no. Teda. No tak foukni a já dám ještě Kristýně. Ta by tady ještě mohla vyfoukat taky jednu větvičku nahoru vid'. Zkus fouknout. No zkus to. No ukaž, ale teď už se to hýbalo. Pojd', zkusíme to, ukaž. Zkus se nahnout, dej si to k puse. Ne, zkus to tím brčkem. Dej si to k puse a zkus fouknout. Pojd' to zkusit. Co? Hele, podívej, Zuzana už přišla, jak na to. Dobrý. Hele, musíš to brčko dát úplně k té kaluži, Kristýno. Pojd', zkus to. Podívej. Kam já jsem si položila. Koukej. Já si ho vezmu, dám ho úplně k tomu, ale ne do barvy, jenom k tomu. A udělám fuuu. Tak, hele máme tam větvičku další. No Zuzano, výborný. Ukaž, ještě takhle, když to. Sem ještě vleze nějaká větvička. No dobrý ne? Tak co? Jsi spokojená se svou větvičkou? Já myslím, že se povedla. Teď ji dáme uschnout. A zítra až bude suchá, tak tam ještě musíme dodělat ty zlaté květy. Ano? Dobře. Tak. No, Kristýno dobrý. To je práce vid'. Ale máš pěknou větvičku nakonec. Ukaž, no bezva. Tak stačí? Tak to podepíšeme. Kristýna. Kristýna. Tak a dáme to taky uschnout ano. Tak Zuzanko, Zuzanko, ty brčka klidně vyhod'te jo, tady ty. Já dám pak dětem čisté. Kristýno, hod'te ho do toho koše, jak je na záchodě. Tam jak házíme plasty. A Zuzano, ty si vyhodila to brčko? Ty si ho tam nechala? Je, hele. Ondřeji, jdeš si udělat větvičku? Zlatého deště. Zkusit rozfoukat. Ne? Tak zatím ne, tak až budeš chtít, tak přijď mě říct jo. Zuzano hele to je to tvoje brčko, hod' ho tam ještě do toho koše taky jo. Tak děkuju. Teda podívejte se děti, jaké je venku počasí. Vidíte to? My přivoláváme už druhý týden sluníčko, už to vypadalo, že vyleze, že jo. A ono nám tam začalo sněžit. A všude je úplně bílo. My snad budeme ještě sáňkovat v březnu. No, to teda. To jsou věci. To jsou teda věci. Teda paní kuchařky, ale vy tam máte nějaký nepořádek v té kuchyňce. Tak copak jste, Emo? Jste maminky? Aha. Cože? Jaký nůžky? No, Ema ví, že mi tady na stole nic nemá brát, vid' Emo. Emo, víš, že tady na stole nic nemáte brát, že jo. A už vůbec ne moje nůžky. Tak. To jsem tam připravila, když si bude chtít někdo udělat. Nelo, nechceš si jít taky udělat větvičku? Ještě nemáš? No právě. Tak se běž vyčůrat a pak přijď za námi jo. Hm. Kdo? Markéta? Ema? No tak určitě Nelo. To je Nelo tvůj koníček, tak se s holkami domluv. Jestli už ho chceš zpátky, tak to musíš říct. Jo on tady takhle spinká koník? Ukaž. To má jídlo? No to snad ne Nelo. Určitě ne. Ještě že tady máme doktoru plyšákovou, ta ho ta ho dokáže vyléčit. Ukaž konička. A cože to teda umí ten koníček? Pojd'te mi to ukázat. Teda jaký má sedlo. Tam bych si hnedka sedla a projela bych se. Už jste někdy jezdili na koni? Ne. Takový hezký koník, to by byla škoda. A Nelo a co teda umí? Umí řehtat jo, umí chodit, a co ještě umí? Pusinku. Klaudie

to snad nedělala schválně. Klaudie, jo Klaudie, ty máš zase obráceně bačkory. Klaudie ví, že přece nešlapeme po hračkách. Že jo Klaudie. Hele Klaudie a vyměň si ty bačkůrky, máš kozí nožky, takhle se ti špatně chodí. No, nožky. A ona snad v tom takhle chodí ráda nebo já nevím. Vid', co. Jste nějaké chytré holky. Nelo, ty si chtěla jít čůrat ne? Chtěla si jít na záchod. Markéta mluví normálně. Máš to naopak ano. Počkej, tady tu dej na tuhle a tuhle dej na tuhle. Jo. Tak. Ne, Klaudie, ty si to zase dala obráceně. Pojd' sem prosím tě. To je popleta, to je taková popleta. Doktorka plyšáková ho vyléčí. Hele někdo nám tam kouká. Dobré ráno, dobrý den Alexandře. Ježíš to není Alexandr, to je nějaká žába nám sem přiskákala. Dobré ráno. Ahoj žabičko, tak jdeš za námi. Tak pojd'. Tak na shledanou. Podívejte se, Alexandr k nám dneska přiskákal jako žabka. Teda Filipe, tady to vypadá na nějaké. Já vidím nějaké velké nádraží A velikou dráhu. Teda co tam je zaparkovaných aut na nádraží. Tamto jsou domečky kolem trati jo. Hm, no Sáro. A jo. Už byl u zastávky, u nádraží a zase jede dál? Je hele a tady je policie. Policie, podívej. Bezva, tak jdeme na to? Nevím, Nelo, jestli nemám ale sundat ty šaty na chvíli. Abychom je neušpinili jo? Pak je zase oblékneme. Protože kdyby ses. Ne takhle, jo. Kdyby ses náhodou totiž opřela o tu tuš, víš. Tak aby si to neměla špinavý. To by byla škoda, takový krásný šaty. Co tě bolí? Jo když to sundáváš přes hlavu jo. No mě to je jasné. Tak dáme to tady na gauč. Dobré ráno Martinko. Takhle, já nemluvím do toho. Já to mám jenom takhle na krku a mluvím. Tak Nelo, pojd', jdeme na to. Viděla si větvičku? Myslíte si, že je tenhle zlatý déšť živý? Že jsem ho natrhala? Poznali jste to? Je umělý. Ale dneska si zkusíme. I když teda dneska nevím děti. Podívejte se, jestli nám to tam všechno nezasněží. Zkusíme si, udělat Nelo, dneska takovou hnědou větvičku a zítra na to kvítečky jo. Zkusíme ji rozfoukat. Podívej, tohle bylo Emy, takhle se jí to povedlo. Zkusíme to taky. Hele vyhrň si rukávy ještě radši. Já ji tam takhle dám. Tady bude spodek té větvičky. Zkusíme to a budeme to foukat nahoru. Vždyť Nelo, to zkusíš. Dobře. Tady si vezmi, vezmi si tohle krátké jo, vezmi si krátké. Já jsem vám ho nastříhala na půlku. Zkus takhle jít. Musíš k tomu ale blíž hele. Takhle blíž no. A takhle si to dát ne úplně do barvy, ale blízko. A uděláš fuuu. A máš větvičku jo. Jo, zkus taky. No vidíš, že se ti to hýbe. No hele, už se dělá větvička. Pojd' klidně blíž trochu. Tak. No a pak že to neumíš. Nemusí rychle, může klidně pomalu. Jde jí to dobře. Ježíš dneska na nás tady někdo bouchá. Nelo, foukej, já jdu otevřít jo, Tobiášovi. Dobrý den. Kdopak to tady na nás bouchá? Jo to byl dinosaurus asi. Takhle umí bouchat? Jo to je brontosaurus. Já se v tom moc nevyznám teda. Tak Tobiáši, pojd' za námi. To jsme rádi, že seš zase tady. Honzík to je? Aha. Teda. Tak Tobiáši odneseš si pyžamko do ložnice? Víš kam? Dobře. Tak jo.

Tak na shledanou. Dobrý den. Ivano, nechám ti odemčeno jo, přijď za námi. Jo. Já nevím, jestli Klára to dávala, ale asi možná zapomněla. Tak to jste hodná, že jste se přihlásila. No nejste, ještě nejste. Napsala jsem si vás tam, ale. Podpis. Ahoj Kateřino. Super. Vidíte, já bych na to zapomněla zase, jste hodná, díky. Tak na shledanou. Tak ještě Sára nemá podepsáno. Co to bylo, Kristýno. Kristýno, vstávej. No Nelo. Je, Nelo tady to vyrostlo. Můžeš si pomoci i takhle. Jo, s dlouhým prstem. To je krásná větvička, můžeš si pomoci i takhle jo. Že budeš. To trochu nakloníme. Ale dolů ne. Větvičky potřebujeme, aby rostly nahoru. Dobrý den Isabelo. Na shledanou. No asi tak, super. No. Je, ať nám to neteče z papíru. Hele Nelo a zkus ještě tady ty malý loužičky. Můžeš trochu rozfoukat. To je ale dlouhá větev panečku. To je dlouhá větev tady ta. No to má Nela dlouhou větev, až ji leze z papíru. Vid'. No. Mám ti ještě tady kápnout? Chceš si ještě udělat větvičku? Tak a zkus ji takhle foukat zase nahoru jo. No, bezva. No tady ještě do téhle kaluže. No. To má dlouhou Nela větev vid'. No a nahoru, nahoru to bude. Počkej, tady zase to bude trochu. Vůůů. Do toho. No ještě foukej tady do té louže. No dobrý Nelo. No zkus si to ještě takhle naklonit trochu. Já ti to tady utřu, ať ti to tady nekape moc z toho. No podívej, prý že to neumíš. A jak se ti to vydařilo. Bezva. Až budeš s větvičkou spokojená, tak mi řekni, já ti ji podepíšu jo? No, můžeš to i tady trochu tím brčkem. To si přišla na další možnost. Na další techniku. Můžeš to i trochu takhle brčkem. Ale větvičky nejsou takhle zakroucený, ty přece podívej, hele. Jenom takhle jsou rovný a rostou do stran. No takhle si to můžeš prstíkem tam rozetřít. Co ty to máš v břiše? Teda Filipe, to je fakt krásný městečko. Tam bych se hnedka nastěhovala. Jé, to je pacička. Můžu. Markéto, ale já budu muset tady pomáhat dětem ještě s těmi obrázky, jo. A nebo řekni dětem. Emo, ale hele, já trochu. Než si budete půjčovat lepidlo, co ty věci na tom koberci? To nádobí a ta kuchyň. Dobře. No tak myslíš. Emo, ale pak jim to pomůžeš uklidit, taky si tam byla. No ale taky sis tam s nimi hrála. Je zase taková dlouhá jo. Isabelo, půjdeš si taky udělat větvičku? Ema už má hotovou. To je Ema tahle hele. Ta se jí povedla. No dobrý, tam taky může mít, no. Nahoru tak. Teda podívej, ta větvička. A zítra až na ni doděláme ještě kvítky, ty kvítečky. Copak. A tady vidím, že se něco děje. Ale vůbec se mi to nelíbí. Pojď sem. Alexandře copak to bylo? Co se stalo? Ale Tobiáše to asi bolelo. Ty si ho uhodil? Čímpak to bylo Alexandře? Tak asi to víš, vždyť si tady byl. Co se stalo? Ty nevíš? Zuzanko, co se stalo? My tady máme ručičkové pravidlo. Co to znamená? Ty nevíš Alexandře? Že ručičky kamarádům neubližují. Podívej, jak je Tobiáš smutný. A podívej, on tady má takhle červenou bouli teďka od toho. Tak to muselo opravdu hodně bolet. Alexandře, tak pojď, dáme mu na to studený obklad. A myslím si, že je dobré, když tohle

uděláme kamarádovi se mu omluvit. Hm. No postavili jste pěkný hrad. Tobiáší pojď, já ti na to dám studené jo. Hm. Tak. Pojď, tady musíš přeskákat. Pojď, já to takhle namočím a dáme na to studené, pojď. Ted' otevřeme Lucii ještě. Dobrý den. Pojď Lucie za námi, pojď. Na shledanou. Dobrý den. Je, to si všechno postavil Ondřeji už? Dobrá práce. Tak pojď Tobiáší. Pojď, dáme studený jo. Tím to ochladíme, tak. Ted' to studí trošku, ale bude to dobrý, vid'. Už je to lepší, když to takhle zastudím? Jo? Ještě to namočíme trošku. Tak. Takhle ti to tam trošku přitlačím. Hele a někdo na nás ťuká. Pojď, jdeme se podívat, kdo to je? Půjďme se podívat, kdo to je. A to je Valča s Maxem. Dobrý den. Ahoj. Pojďte dál. Tak ukaž. No dobrý. Ještě bolí? Ale už je to lepší vid'? Ručička taky? Tam máš taky něco. A to sis udělal doma? Tady? Ale tady máš, tady máš nějaký tetování tady, že jo. Neměl si tam nějaký obrázek Tobiáší? Nebyl tam nějaký obrázek? Co? Takový veliký jo? Vždyť to je slon. Růžový. Podívejte, jak tady má obtisknuto kostičku Tobiáš. Takhle to vypadá, když si kamarádi ubližují. Alexandře kostičkou vid'? No, to bude dobrý. Ale bolelo to vid'. Že jo. Tam taky tě bouchl? Tak si hraj tady s námi. Půjdeš si udělat obrázek Tobiáší? Půjdeš si rozfoukat větvičku? Jo. Jo, jasně. Podívej, hele Nela. Je Nelo, ty máš úplný velký keř. Před chvilkou to byla větvička a už je z toho obrovský keř. Ty jo, no bezva. Tak já ti to podepíšu. Protože to už je tak velký keř. Nebo ty si. No brčko vyhodíme už jo, dáme dětem nové. Tak Nelo, dobrá práce ale. To je keř teda, obrovský. To je celý keř zlatého toho, deště. Tak. Ted' si zkusí teda Tobiáš a Barbora? Tak. Ty Nelo, klidně vyhod', to brčko, děti si vezmou nové jo. Kateřino. Co se děje? Co se stalo? Alexandře, opravdu opatrně. Tobiáš tam má velikou bouli na čelíčku. No. Dávej pozor na děti. Tak. Tak Barboro, už jdu za vámi. Jeee, dobrý, to je další, vid'. Za Tobiášem. Hele Tobiáší, pojď si sednout sem, protože potřebujete hodně místa jo. Pojď sem. Ano. Tak tady vám dám papír na větvičky. Tak podívejte se, jak větvička vypadá. No. No Tobiášovi to půjde, když umí takhle foukat. Pojď si tady sednout. Jakou má barvu ta větvička, Barboro? Hnědou. Tak ted' si zkusíme rozfoukat větvičku a zítra budeme děla květy. Teda Filipe, to si tady snad necháme. To je tak krásný. Co? Sluníčka, co říkáte? Pojďte se podívat, co Filip postavil. To je město. Vždyť se vejde tam. Já bych byla pro. Tak to kousek možná posunem. Že bychom si to tady nechali. Ale nesmíte. Emo, nesmíte to rozbít, jsem zrovna chtěla říct. Hele kdybyste to trošku posunuli, tak si to tady necháme. Dobrý den. Na shledanou. Já za Alicí zamknu. No. Co? Co Lucie? Taky. Hele udělá Barbora s Tobiášem a vystřídáte se. Ježíš to je kůň a má ploutev. Tak už jdu na vás. Tak hele, Tobiáší, takhle na výšku, protože budeme foukat větvičku nahoru, ano. Tak. Barboro, a můžeš začít foukat větve. Tak. Tak Tobiáší, máš to brčko? Kdepak je to brčko. Od čeho? Já se na to

pak podívám. Tak koukej Tobiáš. Tohle si vezmeš ty a já ti ukážu, jak na to jo. Na, Barboro dobrý. Hele a zkusíme takhle vyfoukat dlouhou větev nahoru, koukej. Zkus fouknout jo. Pozor, pozor, počkej rukáv jo. Tak zkusíš? Zkus takhle, nedávej to úplně do barvy, jenom takhle nad barvičku. Do pusinky si to musíš dát a jedné straně a teď foukni. Výborně. No. Nic tam nezbylo. No, Bar jde to? No dobrý. Myslíš jako na silnici na ježdění? Letní brusle? Zimní? Na led? In-line brusle, kolečkový? Teda Filipe, to se fakt povedlo. Já přemýšlím, fakt že to dáme na stranu. Ukaž. Co máš mokrý všechno? Kde máš mokrý punčochy, Kristýno? Tady necítím nic. Kde máš tričko mokrý? Nemáš. Půjdeš, až udělá Tobiáš. Půjďte s Lucií dělat. Taky máš brusle? A zkoušela si na nich bruslit. Počkej, tohle je moje. Barboro, já ti přidám barvu a zkus si fouknout velkou větev nahoru, jo. Takhle pořádně nahoru foukni. No. Hele a já ti ukážu takový. No ta je perfektní. Já ti ukážu takový trik jo, kterým si můžeš pomoci. Když to takhle nadzvedneš, tak ti to udělá takovou velkou větev a můžeš to ještě rozfoukat. Na malé větvičky. Dobrý Tobiáš, pojd', ještě jdeme foukat. Už ne? Už hotovo? Tak já ti to takhle udělám. A chceš to podepsat? Tak jo. Tak teď půjde Isabela s Lucií? Kristýno, vždyť to nemáš mokrý. Já to nikde necítím. Vždyť to není mokrý. Ne, není vůbec. Ty máš studený ruce, ale tričko je suché. No teda děti. No perfektní. Tam padá teda. Podívejte se na to. Tak půjde teďka Isabela s Lucií. Markéto, proč se nedomluvíš s ní? To se musíte domluvit spolu, jak si tam budete hrát. Tam padá sněhu že? Co? Tady je úplně prázdná kuchyň vid'. Ty seš tady schovaná. No vždyť ty už to máš perfektní. Jé je. No vždyť Barboro to je práce vid'. Chceš napít? Tak počkej, já to Barboře podepíšu a dám ti napít. A hnedka dám papír Lucii a Isabele. Lucie a ty pojd' sednout sem, protože aby se vám tam vešly papíry jo. Pojd' si sednout sem, abychom se tam vešli. Počkej, já vám tady utřu tohle. Tak. Tady Lucii. Tady dám Isabele papír. A já vám dám holky čistá brčka jo, počkejte. Já vám dám čistá. Alexandr, Alexandrovi to dneska nějak nejde vid'. Tak holky, Lucie už má vyhrnuté rukávy, ty si taky Isabelo vyhrň. Tady máte každá brčko. Podívejte se, jak vypadá ta větvička, můžete ji rozfoukat do všech stran, jak budete chtít. Já vám tam takhle kápnu barvičku jo. A foukáme nahoru jo, sem nahoru budeme foukat. Tak Isabele dám taky. A můžete foukat. No. Ta je, no dobrý. Ukaž Lucie, taky dobrý. Když fouknete, když se pořádně nadechnete a hodně fouknete, tak vám to udělá dlouhou větev. Tak, kde mám toho Tobiáše? Tobiáš, kde máš hrneček? Pojd', já ti naleju pití. Hele sluníčka, mě se zdá, že se tady zase nedodrhuje to pravidlo, že když si vezmeme jednu hračku a už si s ní nehrajeme, že ji uklidíme. Podívejte se, co tady je všechno na koberci. To nech, Filipe no, to jsme se domluvili, že to tam necháme. Hele ale kdopak měl třeba tyhle panáčky

děti? Tak, kde mám Sáru? Sáro, to si měla ty, ty panáčky? Pojd'te to poklidit, vždyť se tady už nedá ani chodit. Přece víte, že když vyndáme hračku a jdeme dělat něco jiného, tak ji uklidíme. To mám, Barboro diktafon. Běžte no. Tobiáš, kdepak máš hrneček? Vezmi hrneček a pojd' za mnou jo, já ti naleju pití. Chceš garáž? Tak já ti ji sundám. Pojd' se ale napít, ty si chtěl napít ne? Tak pojd', pak ti vyndáme garáž. Tak to zkus, Barboro. Dej si to k tomu. No tak kam sis dal ten hrneček. Vyndej ho. Barboro, určitě si tam asi přidej trochu vody, ono to pálí ještě jo. Paní kuchařka to udělala, je to v té termosce teplé. Tak. Tobiášovi taky dolejeme vodičku, protože ono to pálí, ještě Tobiáš, víš, ten čaj. Tak tam musíme dolít. Barboro, naleješ Tobiášovi? Děkuji. Dobrý, dobrý, stačí. Tak. Nejde? Tak to jdeme zkusit, pojd'. Emo, zvládneš to? Tak opatrně jo. Teda to je perfektní větev. Lucie a ty si to taky vyfoukala, dobrý. Počkej, já si vezmu takhle brčko. Ta Isabela ta má teda dech. Ukaž, zkusíme fouknout spolu. No. Hele, a když to nejde foukat, tak víš co, udělej. Vidiš ty loužičky tam, tak si vezmi to svoje brčko, a takhle to normálně ty větvičky rozetři do stran jo. Tak. No teda Isabela má krásnou větev. Ukaž Tobiáš, to čelo. No už to je dobrý vid'. Teda my dneska budeme mít hodně uklízení. Hodně, hodně moc. Teda Filipe, já bych to tady chtěla nechat a víš co, uděláme. Malinko to, trochu to posunem, abychom se pak vešli do kruhu, a necháme to tady jo. Já to řeknu i Kláře. A pojd' mě pomoci ty domečky takhle k tomu přistrkat blíž teď. Jo, když jsme to posunuli. Pojd' mě pomoci, jak si to tam měl. Můžete si to nechat na odpoledne a odpoledne si s tím tady jezdit s těmi vláčky, protože to se ti teda fakt povedlo. Tak já ti tady dám ještě barvičku jo. A zkus to, Filipe, takhle, teď jak si to měl kolem té dráhy, tak si to tam zase takhle přendat jo. K tomu blíž. No, ať to tady můžeme pak nechat. Lucie chceš ještě přidat barvu? Jo? Taky si ještě uděláš. Tak já ti ještě tady a zkus ještě rozfoukávat tady nahoru jo nebo do stran. Isabelo, kam budeš chtít větvičku? Kam to dáme, tady? Ještě uděláš doprostřed? Tady třeba dáme. Tak. No, Lucie pozor na vlasy, klidně to roztírej jo, kdyby ti to nešlo foukat. No jo. A to je Karel. Ještě asi není převlečený jo, tak počkejte. Tak Kristýno, pojd'. Hele tady je spousta pití ale nedopitého. Čípak to je? Tak to holky vypijte, ať to tady někdo nevylije. Jo? Nejsou, Barboro. Tak si zajdi tam do police jo. Nebo je na stole krabice a tam jsou taky papíry, tak si tam můžeš vzít. Hele Emo a ty si vezmi bačkory. Na koberci je pořádku, že sis je svlékla teda, ale nemůžeš tady chodit bez bot jo, tady se to smeká. Tak si je běž obléct. Jo to už je Karel. Dobrý den. Tak pojd'te, pane. V pohodě. Budete platit divadlo? Jo, dobře. Já vám přinesu papír na podpis. Hele Karle, půjdeš si udělat větvičku? Obrázek? Ne. Máte to přesně? Ano. Výborně. Jste hodná. Čtyřicet pět. A tady poprosím jeden autogram. Děkuji. Super, děkuji vám. Mějte se. Na

shledanou. No Lucie, co na to říkáš? Dobrý, že jo? No trošku nám to kape, tady to musíme utřít. Dobrý, dáme to uschnout jo. Perfektní holky, já vám to podepíšu jo. Položte to tady. Hele Lucie, prosím tě, vezmi tam třeba ubrousek a utři ty kaňky tady jo, ať nám to děti nerozšlapou. Jo? Tak Karle, půjdeš si taky udělat větvičku? Počkej, já uklidím korunky, co mě mamka dala za divadlo jo. Ano? Počkej Tobiáš. Dneska ne, až ve čtvrtek Isabelo. Ve čtvrtek. Počkej, já musím podepsat holkám obrázky. Hele tohle je Isabely. Že jo Isabelo, to je tvoje? Isabela. A tady je Lucie. Tak. Tak, a půjdeš si Karle, půjdeš si udělat větvičku? Karle. Karle. Pojd' si udělat větvičku taky jo. Hele já ti dám kratší brčko, tohle bylo moje to dlouhé. Já ti dám kratší, aby se ti lépe dělalo jo. Hele pojd' si sednout tady, tady. Tady pojd' no. Já ti tam kápnu, a my zkusíme dělat takovou Karle větvičku. To je ten, pamatuješ si, jak se jmenovala tahle kytička, jak jsme si to včera říkali. Pamatuješ? Hele, to byl ten Karle, to byl ten Zlatý déšť, pamatuješ. A my si zkusíme teď udělat ty větvičky. A zítra dokreslit ty kvítečky na to jo. Hele, budeme to dělat tak, že já ti tady kápnu barvičku a zkus tím brčkem foukat nahoru ty větvičky jo? Uvidíme, jaký máš silný dech jo. Běž k tomu blíž klidně, neboj se. Tak. No ale ne, nahoru větvičky. Tak. Hm. Nahoru, nahoru. No. No ale moc to nepomohlo vid', Barboro. Hele Karle, podívej. Já ti to ukážu jo, podívej. Dlouhou větev jo. A zkus ještě fouknout, kde jsou ty loužičky. No. No vidíš to, jaký máš dech. Tady ještě foukni, tam máš velkou louži, tady. A zkus takhle foukat nahoru směrem no. Máme ještě takový záchytný pomoci, že jo Barboro, jsme říkali. Že si to třeba můžeš takhle nadzvednout a ono ti to takhle bude stýkat do větviček. A nebo, ti ještě poradím, že si můžeš vzít to brčko, a takhle ty větvičky si tam zkusit udělat jo. Zkus. Ale aby to. Koukej, jak vypadá takhle ta větvička jo. Má takhle různě do stran, menší a menší větvičky. Tam kde jsou ty louže jo, tak to zkus rozetřít. Copak se stalo? Markéta si spletla papír. Markéta má přece svůj papír. No to není hezký, každý kreslíme na svůj papír. Tak si to, Emo, tak si to ustrihni. Tak to nevím, zkus vymyslet, co bychom s tím mohli udělat. Markéto, a proč si jí tam kreslila na obrázek, ty ses spletla? Nebo co se stalo? To je škoda no, to mrzí vid', když někdo takhle pokreslí někomu obrázek. No to je dobrý. Tak Alice, Alice, pojd' na chvilku za mnou. Pojd', ty si ještě nedělala větvičku. Než půjdeme uklízet, to ještě stihneš. Pojd'. Pojd' za mnou. Ty si spadla? Jak se to stalo? Jéje, musíš dávat pozor, Kristýno. Alice pojd' si sem sednout. Ne ale Karle už nepřidávej moc barvy jo, aby si to neměl hodně mokré. Trošku si přidej, ale malinko. Hele Alice, víš co to je? Včera jsme si ukazovali ten obrázek. Pamatuješ, jak se říkalo téhle kytičce? Jarní. Pamatuješ? To je ta Zlatice nebo-li Zlatý déšť, se jí říká. A my si zkusíme tuhle větvičku teďka udělat jo, tady na papír. Zatím jenom takhle ty hnědé

větve a zítra tam ještě doděláme ty květy. A budeme to dělat brčkem, zkusíme. No já ti tam takhle naleju vodičku a dám ti brčko čisté. Zkusíme ted'ka foukat a rozfoukat takhle směrem nahoru. Vyhrň si ještě Alice radši rukávy, jo. Karle, ale dávej tenhle koneček do pusy, tady už máš barvu jo. Padá to? Ukaž, tak to ohrneme. Zkus rozfoukat takhle, jako to má Karel nahoru, co nejvíc větviček. Chceš to ještě ohrnout teda? Jeee, teda sluníčka, dneska budeme mít hodně uklízení, to už abychom začali. Hele já jsem vám jenom chtěla říct, Filip tady, ještě vám to zopakuji, postavil tu krásnou dráhu, tu uklízet nebudeme. Tu si tady necháme jo? Můžete si odpoledne tam jezdit. Tak doufám, že to všichni víme a že nikdo to Filipovi nezboří, byla bych ráda jo. Budeme mít i tak dost uklízení tady koukám. Alice, jde to? Je. Tobě to tam nějak prská vid'. Ukaž, hele. No, zkus. No, jde ti to foukat, jde. Dobrý. A kdyby si už byla unavená, tak jsem říkala dětem, kdyby to už nešlo, tak si můžeš tím brčkem takhle třeba ty větvičky dodělat jo takhle. Myslíš? Co mi je Klaudie? No tak co s tím uděláme, Markéto? To by chtělo vid'. Seříznout. Tak já jdu ještě otevřít Anně. A už bychom měli být všichni. Ne tady musíme utřít tu barvu. Dobrý den. Dobrý den Anno. Dneska že jo, ono to nevypadalo. Možná ne, uvidíme. Když tak zazvoňte, při nejhorším máte číslo na telefon. Ale já myslím, že když zazvoníte, tak vám Martina přijde otevřít. Normálně zazvoňte, když tak. Dneska bude velký nákup. Dobře, dobře. Tak jo. Kristýno, tak dávej pozor jo, hele dávejte pozor, my tady musíme utřít tu, tu. Ahoj Anno. Ježíš marja, ty máš nějakou nevěstu. Karle už barvičku nepřidávej. Ať se to ne. Tak to je teda pěkný, já jdu pro ubrousek. My to musíme tady utřít, aby se nám to tady nerozťapalo, jak to tady nakapalo. Ještě tady. Tady. Tady. Tak jak to jde? Alexandře ty si ještě taky nedělal, ještě si taky můžeš udělat. Hele Karle, já myslím, že dobrý. Co ty na to? Já myslím, že větvička už je hotová. Alice už to taky bude mít. Tak to podepíšeme? Tak můžu? Napíšu tam, Karel. A zítra až přijdeš, tak ještě doděláme ty květy jo?

Hele, prosím tě a to. Já to napíšu tužkou, ono brčkem by se to špatně psalo. Prosím tě, Karle a tohle brčko špinavé běž hodit do toho koše, jak je na záchodě, jak dáváme platy. Tohle. Já Karle, tohle tam můžeš vzít taky. Jo, děkuju. Tak. Tak Alexandře pojď si taky zkusit jo. Jeee, ale tak ta je pěkná, s hvězdou jo. Určitě Anno, taky můžeš. Tak já. Jestli chceš. Jeee. Tak Alexandře, taky ti tady ukážu. Včera jsme si ukazovali tuhle větvičku. Pamatuješ si, jak se jmenuje? Pamatuješ? To je Zlatý déšť vid'. A my si dneska zkusíme tu větvičku tady takhle udělat. A zítra to doděláme ještě. No, tak zítra to Kristýno taky doděláš. Pavle ne, na stole mi prosím tě nic neber jo. Tak, já ti dám brčko. Krásná Alice, povedla se moc. To je tuš Karle, tou to děláme. Ale pozor, ať se nám to nevylije. Ne,

počkej Alexandře, já ti tam takhle dám, kápnu barvičku na papír jo. Počkej, pozor. A budeš to foukat nahoru jo. To je taky tuš. No. Dobrý, jde ti to. Hele takhle si trochu můžeš pomoci. Když to malinko naklopíš, tak ono ti to trochu steče. Tak a teď je můžeš rozfoukávat výš. Alice dobrý. Pojd', já ti to podepíšu. Já myslím, že. Jak jsi spokojená? Já si myslím, že se to povedlo, že jo. Tak jo. Alice. Super, dobrý. Je, já tady slyším něco, co se mě moc nelíbí teda děti. Takový pokřikování mezi kamarádkami. Hm, to není moc hezký. Já myslím holky, že to umíte i líp se domluvit. Co Alice? Alice cože? Můžeš to jít vyhodit do toho koše, co je na záchodě. Jo. No to nevím, čím to je Kristýno teda. Anno, jdeš taky si zkusit větvičku? Jo? Tak si polož koníka na chvilku, ať si ho neušpiníš. Je, co to je? Jeee. Takhle si ji mám dát jo? Ale nevím, jestli mě bude držet, to si tam budu muset něčím přilepit. Tak pojd', Anno. Zkusíme udělat takovou větvičku. Ty si tady včera nebyla. My jsme si říkali, že to je jedna z prvních jarních kyticí. Víš, jak se jmenuje? Věděla by si? Zlatý, Zlatý déšť. Zlatice, nebo-li Zlatý déšť se jí říká. Znáš ho? To tak to všude možně roste vid'? Hele a já ti tady takhle kápnu a my si dneska vyfoukáme nejdřív větvičky jo? Tady ti dám čisté brčko. Vyhrň si ještě, Anno radši rukávy, ať si je neumažeš jo. Pojd', vyhrneme rukávy, aby sis je tam nenamočila. No. Alexandr je nemá vyhrnutý vid'. Vidiš Alexandře, máš pěkný větvičky. No a můžeš klidně i takhle, když už seš udýchaný, tak klidně můžeš takhle roztírat jo ještě. Tak mi budeme muset jít pomalu. No teda Anno, dobrý. Ukaž, no. Teda tobě to jde. Klidně si dej hlavu s tím brčkem blíž k tomu obrázku, aby to mělo větší sílu, víš. Hele Alexandře já ti tady ještě kápnu trochu a ještě rozfoukej, aby si udělal větší větvičku jo. Tak a zase to foukej nahoru takhle jo nebo si to trochu. Hm. Co tam chceš napsat, pro maminku Markéto? Kam to napíšeme? Pro maminku, tak. Prosím. No Alexandře, dobrý. No, Anně už to tam taky roste pěkně. No perfektní. Teda to je větvička. Anno, a klidně si můžeš trochu pomoci taky jo, že když si to takhle trochu nahneš, tak oni ty větvičky se ti takhle zvětší a můžeš je tady ještě rozfoukat. A nebo takhle, brčkem rozetřít. Výběr na jídlo jo. Počkej, tohle si seberu. Další. Ježiš to snad nejsem tak, nejsem tak nemocná. Vypadá to moc dobře. Měla si to tady na stole, no vidiš. Sáro, ale my už půjdeme uklízet jo. Já ti to teda ještě dám a máme hodně práce, Sáro, doufám, že nám pomůžeš. A ty už si uklidila ty panenky? Jo? Tak to je dobře. Protože už stejně půjdeme všichni uklízet, abychom to stihli, víš. Uklidit, abychom si mohli jít na koberec chvilku. To je tuš. To je ta barvička. Teda to je rozvětvený Zlatý déšť vid', ta je větviček. Anno, dobrý, krásná větvička. Myslí, že už máš hotovo nebo ještě si ji chceš dodělat? Až budete se. Hele Alexandře, hele až budete s větvičkou spokojeni už jo, tak mi řekněte a já vám to podepíšu. Trošku umazaný. Je je, no. Filipe opatrně na ty

obrázky, ať se nám to nepotrhá. No dávejte na to pozor. Tak sluníčka, půjdeme pomalu poklízet. Karle, můžeš si to půjčit, ale musíš to tam Filipovi vrátit, protože on tady postavil takhle krásné město a já to chci ukázat paní učitelce Kláře, jo. A chceme si to tady nechat. Tak mu to hlavně nezničte, to by mě moc mrzelo. Tak sluníčka. Ježíš tady je nějaká paní opravářka. Je je, vidím. Vyřešíte si to spolu, nebo potřebujete nějak pomoci? Hele a prát se o nůžky není dobrý nápad. Jo holky. Hele a nůžek tady máme spoustu. Emo. Tak dobře, tak nám to řekni, jak to bylo. Důležitý je, že se teda spolu domluvíte, Emo. Není potřeba opravdu brečet kvůli tomu. Ale vždyť. Hele Emo, já ale neříkám, že za to můžeš ty. Emo. Emo, kvůli nůžkám? Pojd' sem. Ted' domů nemůžeš, mamka je v práci, byla by si tam sama. Byla by si tam sama prosím tě doma. Pojd' sem. Pojd' sem. Hele Emo, já myslím, že kvůli nůžkám, že se dohadujete kvůli nůžkám, není potřeba takhle brečet. Co? Emo, já vím, že seš z toho smutná, ne ty seš našťvaná vid'. Seš našťvaná, kvůli tomu, že Klaudie se s tebou dohadovala o nůžky. Hele pojd' sem Klaudie. Ty tady nechod' s těma nůžkami, to vůbec takhle nechci vidět. S nůžkami jsme u stolečku. Emo, nic tam není. Co Markéto? A tak Nela jim řekne přece. Emo, já vím, že tě to našťvalo, já vím, že tě to našťvalo. Ale přece se nemusíš kvůli tomu takhle rozčilovat. Můžeme to vyřešit v klidu. Nic tam nevidím, chceš na to dát studený? A Klaudie s těmi nůžkami. Klaudie půjde ke stolečku, aby někomu neublížila. Už budeme stejně uklízet. Ted' ho mají holky, tak si ho půjčte, víte, že máme už jenom tohle poslední lepidlo tady. Tak. Emo, pojd', já ti namočím ten kapesník. Štípe tě to ještě? Tak pojd'. A půjdeme uklízet jo. Tak. Vždyť víš, že se vždycky nějak domluvíme. Tak. Tak. A držíš si to? Je to lepší? Ježíš doufám, že nechce sníst nějaké děti, když se obližuje. Ježíš, to má takový hlad? Co tam máš? Kapesník? Ale my máme, Isabelo, tady kapesníčky taky. Nech si ty kapesníčky, co máš v šatně, až půjdeme ven jo. A tady si vezmi náš kapesníček, papírový. Tak ukaž. No teda to je keř. A Anno, dobrý, krásná větvička. Tak já vám to podepíšu jo. No už jdu na to Alexandře. Alexandr a Anna. Ano? Tak. Já vím. Tak sluníčka. Zahrajeme si ted'ka hru na uklízeče. Schválně, jak nám to bude dlouho trvat, než to tady uklidíme, protože dneska toho teda máme hodně tady.

Tak počkej, já zahraju, pojd' zpívat jo. Počkej, ještě otevřu. Tak a začneme uklízet. Valérie si, počkej Valérie. Dobrý den, dobrý den Valérie. Je ve třídě, já jsem s dětma, ale klidně tam na ní ťukněte. Jo, já jí to dám, to víte, že jo. No, já jí to dám nějak, až půjdeme ven, tak třeba už to odpoledne budeme mít. A nebo zítra, jo. Tak jo, nashle. Bezva no. Tak ježíš, já už se nechci ani dívat na ten koberec, tam je úplně všechno. Tak. Všechny hračky

urovnáme, protože je rádi máme. Uklízíme. To je dobře. Tak to mám radost, že se vám to podařilo. Jé Filipe. Ale uklízíme. Je ale takhle se nám to zničí, nepodaří se nám to uklidit. No vidíš, jak to umíš hezky zazpívat. Tak a kdo zahraje, už jde uklízet. Tak holky ale, Emo, Barboro, pro vás to platí taky. Emo jo, Emo, hrály jste si i v kuchyňce, máme opravdu velký nepořádek. Dneska je potřeba se do toho pustit. Tak. Na co jdeš? Aha, jdeš na logopedii Alice? Karle, uklízíme. Tak Filipe, prosím tě, to nádobí tady posbíráme jo. Nebudeme do něho kopat Ondřeji, protože my nechceme mít zničené hračky jo. A. Začněte sbírat ten kufřík, jo Ondřeji. Ty si měl to Zoo? Ne snad? Kristýno, tak to tam porovnej, co spadlo jo. Co to je Pavle? Jeee, děkuju. Hele, ať si to tam Filipe nerozbiješ. To neznám. Ježíš. Tak ale, tak holky, ale už uklid'te pastelky a já. Kdo to byl? Pojd' sem. Seber to. Ondřeji, já nechci, abychom tady měli zničené hračky opravdu. Já nevím, ty si vždycky hezky hraješ, a potom, když začneme uklízet, tak ti to vůbec nejde jo. Vezmi to a běž posbírat ty stavebnice. Tak pojd' se mnou. Tak, Emo, už uklid'te pastelky, je opravdu potřeba, ty si byla taky v kuchyni, jít to tam poklízet, jo. Tak sluníčka ale uklízíme, já nevidím, že by tady nám někdo pomáhal, uklízíme. Teda tady je nepořádek v té kuchyni. To je strašný. Tak, musíme se do toho pustit, pojd'te. Filipe, pomoz nám taky zaparkovat auta jo. Tak. Kdopak měl paní doktorku. Ale kluci asi neslyšeli, my už uklízíme. Zaparkujte auta. A já uklidím garáž jo. Zaparkujte auta. Alice, Alice, pojd'te nám ale pomoci taky jo. Tak, tady dáme garáž Ondřeji. Holky. No Emo, ono už tam není lepidlo, ono už to nejde, ono už tam není, víš. No. Tak nevím, musíš na to přimáčknot ten papír. Tak Alice uklid'te kadeřnictví. Filipe, Filipe, prosím tě, posbíral by si mi ta auta do police? Hele a kdopak měl to Zoo? Děcka, kdopak měl to puzzle se zoologickou zahradou? Jakube? A kde mám Jakuba. Jakube, pojd' posbírat puzzle jo. Ne, nebořte to tady, já jsem říkala, že to tady Filipovi necháme. Ondřeji ne, pojd' sem. Tady mi pomůžeš. Kam jdeš. Nebo jdeš uklízet nebo co? Nebořte mu to tady, vždyť to tady má takový hezký. Necháme tu dráhu tady, jsem říkala. Půjdeš nám pomoci uklízet? Jdeš nám pomoci uklízet? Ale dávej pozor na ty hračky jo. Sám si mi přišel ukázat, jak Filip roztrhl papír a pak tě vidím, jak kopeš do hraček. To je úplně to samé přece. Dávej na to pozor, doma si taky určitě neničíš hračky. Zaparkuješ mě ta auta aspoň? A kde mám Jakuba? Jakube, pojd' sbírat to puzzle. Jo ty sbíráš tohle, tak dobrý. Tak ale mě mrzí, že Isabela, Ema ani Lucie neslyšely uklízečí písničku a vůbec. Jo a mě se zdá, že ne. Tak holky, pojd'te nám taky pomoci jo. Ať se mu to nezboří, pozor. Je, to dělali zajička berušky podobného. Ten je ale krásný, kdo tě to naučil, Barboro? Já vím, to je pejsek a kdo tě to naučil? To je hezký pejsek no. Tak mi ho dáš Baroboro, dej mi ho na stůl prosím tě. Dneska Karle asi ne, zítra půjdeme

do tělocvičny jo. Neee. Tak kdo to zbořil, ten to narovná zase. Jo Klaudie. No? Teda hele tam je úplně bílo. Klouže se to? Jéžíš. Tak pojd'te. Filipe, hele a Filipe, ty si uděláš zítra jo, tu větvičku. No to musíme dávat pozor. Fakt? Klouzalo to, když jste jeli autem? Jéžíš, tak to je docela nebezpečné vid'. To jo, musíme dávat pozor, abychom nedostali smyk, vid'. No to musíme, musíme jet opatrně. Jo to k tomu patří. Sáro, pojd'te dolů, Klaudie. Pojd'te dolů. Sněží tam krásně, já doufám, že půjdeme ven, že se půjdeme podívat. Hele když uklidíme tak, když uklidíme, tak se potom můžeme podívat všichni společně z okna jo. No, pozor na to. Pojd'te tady odsud, ať to Filipovi nepošlapete. Filipe, běž si to jeee. Běž si to tam opravit jo. Jojo, to tam někdo blbě dal vid'. Hm, tak takhle. Tak. Tak Alexandře, Alexandře, běž tohle uklidit do paní doktorky prosím tě. Tak Isabelo, vy tady zadělejte lepidlo, uklid'te nůžky. Tak provázky dáme sem. To je Anny. Sem.

To je ten obrázek vid'. Co Lucie? Jo? No dneska je to na pláštěnku. No ale ono spíš teď sněží. Ono sněží. Ono neprší, ono spíš sněží. Dneska to je spíš na rukavice a na čepici. Ondřeji a vy si uděláte zítra s Filipem jo. Vy jste nestihli. Tak zítra si. Ano? Teda, tam to bude úplně vygruntovaný. To hod' do koše. Je já jsem si myslela, že se tam něco děje a to si Klaudie zpívá. Alexandře neber mi nic tady na stolečku. Ať se mi to neztratí. No vždyť právě. To je to samé. To je taky větvička zlatého deště. Markéto támhle dolů jo. Ondřeji, ukaž Markétě, kam to patří tohle prosím tě. Ještě tady Markéto. Kdopak měl tady ty papíry? Hele a proč vy stojíte u těch dveří? Děkuju. Tady jsou ještě nějaké papíry. Neuklizené. Teda, je to je teda pěkný pohled. Teda a já koukám do kuchyňky a mám radost, že všechno nádobí je na svém místě. I všechno jídlo je na svém místě. Škoda, že tady ještě stavebnice ještě není na svém místě. To mám radost, Kateřino. Hele a tady pod stolem je ještě nějaký papír. Emo, běžte od těch dveří jo. Emo, nedělejte to. Zničíte nám zámek jo. Takhle se za to nebere, netahá se za to. Tak pojd'te, ještě se tady projdeme, jestli nám nechybí někde něco uklidit. Hele ještě utřeme stůl. Je Lucie ty by si spala. Copak se stalo? Já vidím, že se něco děje. A kam tě bouchl? Ale tobě teče z prstíku krev někde. Ukaž. Aha. Tak pojd', jdeme to umýt. Karle, musíš být opatrný, pojd' sem. No ale to mu nemůžeš brát, to si musíš říct. Vrať mu to tam zpátky a je dobrý říct teda kamarádovi promiň, když mu něco uděláme. Pojd', jdeme to umýt jo. Jo. No. Pojd' si to umýt. To sis tam poškrábal nějaký stroupek, Filipe ne? Ukaž. A kde to bolí, tady? Hele já ti to otru a donesu ti, když tak pak náplast. Tak to jsem ráda, Karle. Počkej, ještě to máš tady trošku. Dobrý Filipe, pojd' sem. No nebreč. Ukaž, dáme na to ubrousek jako obklad jo? Kdopak to máš? Počkej, kde to je. Tady. A to sis tam něco rozškrábnul vid' asi. Pojd',

já ti tam dám. Teda holky, vy jste zapomněly jedno důležité pravidlo zase. Tak kde mám Filipa? Nikam, já nevím, proč stojí u dveří. Filipe, pojď, já ti na to dám ubrousek. A pak až přijde Klára, tak se podíváme, jestli máme náplast jo. Taky? Hele zkus si to takhle podržet teď. Takhle si to dej do ruky, si to zmáčkni, tak aby ti to neteklo. Tak. Ať je hezky nebo leje, nám tu dobře je. Úsměv jako teplé slunce, všechny zahřeje. Pohlad' svého kamaráda, za ruku ho vezmi. A teď všichni dokolečka, se sedneme si sem. Sluníček je plná třída, samá sluníčka. Za to může tahle naše malá písnička. Za to může tahle naše malá písnička. No a koukám, že ještě všechny děti nesedí, tak si to zazpíváme ještě jednou jo. Ať je hezky nebo leje, nám tu dobře je. Úsměv jako teplé slunce. Copak Isabelo? Pojď si sednout ke mně jo? Ano. Tak tohle ještě vyhodíme. Úsměv jako teplé slunce všechny zahřeje. Pohlad' svého kamaráda, za ruku ho vezmi. A teď všichni dokolečka, se sedneme si sem. Sluníček je plná třída, samá sluníčka. Za to může tahle naše malá písnička. Za to může tahle naše malá písnička. Dobré Isabelo? Emo, půjč mi to na chvíli prosím. Ema a tady už ukazuje vám obrázek. Většina z vás. Takhle vid'. Většina z vás si stihla udělat větvičku. Kdo nedělal? Ondřej, Jakub, Filip že jo. Ty si můžou dodělat zítra. Ty si děláš? A Valérie ještě nedělala, ta přišla dlouho. Tak. Tak. Ještě Ema. Neberte mi to, tady to teď bude jo. Tady. Tak dělali jsme si větvičku a jak že se jmenuje tady ta kytička? Výborně Zlatice, nebo-li Zlatý déšť. Ne snad. Tak Kateřina to tam porovná. Jakou barvu mají ty větvičky. Jakou barvou jsme dělali ty větvičky? To běž vyhodit. Větvičky, větvičky. Hnědou. A ty květy na tom. Jsou žluté, správně. No tady je ještě zelený. To tam raší zelené lístky. Ty tam normálně taky bývají. My zítra, my jsme si dneska udělali ty větvičky. Počkáme, až nám uschnout a zítra si zkusíme vzít špejle a zkusíme žlutou barvičkou si udělat ty květy. Aby nám ty větvičky obrostly květy. A bude to vypadat opravdu moc hezky. Já už se na to těším. Uděláme takové jarní kytičky a vystavíme si je potom na schodech zase, aby si je mohli rodiče prohlédnout. Tobiáš taky udělá, jasně. Jo? Tu zahrádku si taky vytavíme, tu co jsme dělali včera. No jak jsme spojovaly ty stejné květy. No jak vám to šlo. Tak víte co, my si teďka pošleme pozdrav a já si vás pak vyzkouším, jestli i pamatujete nějaké ty kytičky, co jsme si včera říkali, jo. Tak jinak chci poděkovat Filipovi, že nám tady postavil takovou krásnou dráhu. Ta se mu opravdu moc povedla. Tak na ni budeme dávat pozor a můžete si ji tady nechat do odpoledne. Ukážeme ji Kláře odpoledne nebo až za námi teď přijde a odpoledne si s ní můžete ještě pohrát. Tak pošleme si pozdrav. No ono už bude devět za chvíli. Tam nejsou hodiny. Tak. Tak můžu posílat pozdrav. Tak já začnu u Ondřeje dneska. Půjdem, zítra Emo, dneska tam budou Berušky, víš totiž. My to máme rozdělené. Teda ale podívejte se ještě ven.

Otočte se takhle. Tam to teda padá a to je březan. No protože. Ne, ale já jsem neříkala, Emo běžte se dívat z okna. Pojd'te za námi. Vidíme všichni i odsud z kruhu. Jo, pojd'te za námi. Tak si to tam skoč opravit. No tak to jsem zvědavá, jestli to pomůže. My si ještě pak zkusíme zazpívat. Tam padá. Březan, za kamna vlezem. To znamená, že už sice začíná jaro, ale ještě bývá docela zima. Dneska to vypadá jak v prosinci. Zase za chvilku. Emo, stačí, já si chci teď poslat pozdrav jo. Tak a posílám. Dobré ráno Ondřeji. Ale, Filip nejde spát, řekni dobré ráno. Ale, já bych chtěla to zkusit hezky. A ostatní, kdo neposílá, proč mluví. Tobíáš, až k tobě dojde pozdrav. Je, ale vy ten pozdrav kazíte. To mě mrzí. Tak Alice. Tak Alice si položí koníka na gauč. A Nelo, pojd' si ho dát taky chvilku na gauč. Nedáváte pozor. A teď se nám zkazil pozdrav, mrzí mě to. Jo položte si to a pojd'te to zkusit. Ondřeji rušíte nás s Filipem. Stačí. Tak pozor. Tak Ondřej jde sem, Filip sem. Ne. Tak a u Alice skončil pozdrav, Alice pošli nám ho ještě, ať teda k nám dojde. Tak ale už zkusíme všichni zavřít pusinky, abychom slyšeli, kde skončil ten pozdrav. Tak Alice posílej. Poslouchám ten pozdrav. Kde nám skončil? Kristýna. Tobíáš, pozdrav tady Valerii nebo Klaudivii. Počkej Ondřeji, ještě teď, pak si zazpíváme jo. Teď ještě se zdravíme. Tak Valérie, pozdravíš Emu. Tak, pozdravili jsme všechny. Tak děkuju za pozdrav, pojd'te si ještě sednout. Jakube, mačkáte nám tady obrázky. Pojd'te si sednout. Tak a já si vás teď vyzkouším z těch kytiček. No a už se něco stalo, že jo. No to není příjemný, to určitě Markétu bolelo. A myslíte, že zvládneme chvilku sedět v tom kroužku a něco si povědět? Jo? Já myslím, že to zvládneme, protože já vím, že vy to někdy umíte. Tak. Tak podívejte, co je tohle za kytičku. Jetel. Kdo má rád jetel? Ježíš ty jsi zajíc, Isabelo? To baští králíci a zajíci že jo. Hele, zkusíme si slovo jetel vytleskat jo. Připravte si ruce a řekneme všichni společně jo jetel. Kolikrát jsme tleskli? Dvakrát. Výborně. Co tady ta kytička? To je sněženka. Zkusíme si ji zase vytleskat. Pojd'te všichni jo. Sněženka. Kolikrát jsme tleskli? Třikrát. Správně. Co tady ta kytička. Výborně, jakou má barvu. Tak pojd'te taky. Fialka. Kolikrát? Ještě jednou pojd'te to zkusit. Fialka. Kolik to je prstů? Třikrát, správně. Je tuhle budete všichni znát. Pampeliška. Tak zkusíme vytleskat pampelišku, jo. Pampeliška. Kolikrát? Jo to bylo víc krát. Zkus to ještě jednou. Barboro, počítej jo, my tleskáme. Počítej. Pampeliška. Čtyřikrát. To je dlouhá pampeliška. Dlouhé slovo. Tohle je to těžké, pamatujete? Heřmánek. To se z něj vaří třeba ten heřmánkový čaj. Tak zkusíme heřmánek, pojd'te. Heřmánek. Kolikrát? Heřmánek. Třikrát. A tohle jsme říkali, je co. A co dělá ta kopřiva? Ona nás někdy může spálit, pak se nám udělají takové pupínky. A docela to svědčí, že jo. No. No my máme pupínky, když se spálíme o kopřivu. No. Sedni si, Jakube. Už se vám to někdy stalo, že jste se spálili o kopřivu? Ale

sedněte si. Emo, taky jo. Mě už se to stalo taky několikrát. Určitě se vám to někdy stane. Ono to za chvíličku přestane pálit. Je to nepříjemné. Taky vid'. Na těch lístečkách no. Hele a tohle je taková ta její sestřička. Pamatuje si někdo, jak jsme říkali, že to je ta nepálí? Je podobná kopřivě, má tam takové bílé kalíšky tady. Pamatujete si někdo, jak se jmenovala ta sestřička. Hluchavka. Hluchavka. Tak. Tak, zkusíme si to zase vytleskat? Venku sněží a my máme Zlatý déšť tady. Asi nepůjdeme ani ven co. To je teda škoda. Tak, pojd'te ještě. Hele, ještě to chvíličku vydržte. Takže jak že se jmenuje tady ta sestřička té kopřivy? Hluchavka. Tak pojd'te, zkusíme si to vytleskat jo. Hluchavka. Kolikrát jsme tleskli? Třikrát. Hele a co tady ta kytička? Petrklíč. To je ten klíč od jara, jak jsme si říkali. Je ten bychom teď potřebovali. Tak zkusíme vytleskat petrklíč jo. Petrklíč. Kolikrát? No, teď nevíme, že jo, kolikrát to bylo. Petrklíč. Třikrát. Výborně. Jakou má barvu ten petrklíč? Všimli jste si, že hodně těch jarních kyticek je žlutých? Bílých nebo žlutých? No to má zelené lístky. Tobíaši. Tak, co tady to? To jsme si včera taky říkali. Klaudie, co se děje? Tak si sedni. To není, tu jsme si už ukazovali. Pamatujete si někdo? To je přece ten Blatouch. Blatouch. Zkuste to říct se mnou. Blatouch. To je jenom dvakrát. Výborně. No a ještě si dáme tuhle kytíčku, to poznáte. My jsme říkali, že je menší. Sluníčka. Emo, víte taky. Hele a myslíte, že umíme udělat taky ticho, mě strašně bolí už uši. Sedmikráska. Tak pojd'te, taky ji zkusíme vytleskat jo. Tak. Sedmikráska. To je těžký, že jo. Pojd'te ještě jednou. Kolikrát to bylo? Sedmikráska. Kolik to je prstů? Čtyři. Tak. Tak a ještě si ukážeme dvě kytíčky poslední. To je Bledule, ona je podobná Sněžence. Ale je trošku jiná. Tak zkusíme ještě vytleskat Bledule. Pojd'te. Bledule. Třikrát. A tohle? Tak pojd'te. Tulipán. Výborně. Jakou má barvu tenhle Tulipán? Má zelené listy. A ten květ nahoře? Jaká to je barva? Červená. Pojd'te za námi. A znáte ještě nějakou jinou barvu Tulipánu? Viděli jste někdy nějakou jinou? Přesně tak. Hele a jak se. Co je teda tady to zelené? Jak se tomu říká? Taky. No zelenou ne ten květ. No jak se říká tomuhle. Stonek vid'? A tohle je. Květ. Hele a Sluníčka, sedněte si. Víte vůbec, z čeho vyroste taková kytíčka? Alice jde za námi. Z čeho vyroste ta kytíčka. Je poupátko a pak je květ. Ale z čeho vůbec vyroste ta kytíčka? Správně. Hele pojd'te, zkusíme si zahrát takhle na semínko. Pojd'te takhle schoulit se na zem, protože to semínko se nejdříve zasadí do země. Takhle že jo. Třeba ho můžete prstíkem zasadit do hlíny. A my jsme teďka to malé semínko. Schované pod zemí. No jo, ale co mi potřebujeme, kdybychom byli semínko, rostli bychom, kdyby venku takhle sněžilo? Co potřebujeme? Potřebujeme vodu, potřebujeme zalít. A co ještě potřebujeme, abychom dobře rostli. To jsme říkali vid', déšť nebo vodu. Ale co ještě? Ano, my potřebujeme sluníčko. Hele, tak Klára nás

ted'ka zalila, tak když už jsme trošku zalití, tak vystrčíme takhle jeden. Takhle semínko vystrčí takhle jeden kousek nad zem, lístečku. A teď čeká na to sluníčko. Sluníčko už svítí. Hele a už na nás svítí, tak vystrčí druhý. A takhle. A pořád svítí a prší. Tak to roste. Už je to taková kytička zelená. Roste, roste, roste. Je a tady to máme krásné počasí. A když hodně svítí sluníčko, tak se musí hodně zalívat, aby ta kytička takhle neuschnila potom. Až buď se udělá poupátko, a potom když hodně svítí, tak se to poupátko takhle rozvine a je z něho krásný květ. Co jste třeba za kytičky? Já jsem třeba růže. Co jste? Kopretina. Gerbera je paní učitelka Klára. Co ještě bychom mohli být? Sněženka. Zlatý déšť, to bychom ale museli udělat hodně těch kvítků. Vid', kdybychom byli Zlatý déšť, to by bylo moc no. Hele tak víte co? My si teďka zkusíme zazpívat ještě tu písničku, abychom trošku přivolali to sluníčko. Pojd'te, chytíme se za ruce. Když teda říkáme, že ty kytičky potřebují to slunce. Tak nechceš. Je Klaudie tady má. Tak se pojd'te chytit zase za ruce. Už tady mám Sáru, Isabelo, tak se chytň Sáro. Tak pojd'te. Pojd'te, ještě si pak zahrajeme na sluníčko. Ty jo dneska je nás teda hodně. Filip dneska postavil krásné město, my jsme mu ho tam teda chtěli nechat, tak snad se sem vejdemo. Tak Karle, pojd' za námi. Tak Markéto, chyt' tam Filipa. Filipe. Filipe, něco se děje? Filipe, tak to tam pak opravíme jenom. Tak Karle, pojd' s námi, pak to opravíme jo. Ne nech to tam, pojd' s námi si teď zazpívat, pojd'. Pojd', Filipe. Filip má nějaký, roztrhnul si nějaký strup na prstu a teče mu z toho krev. Já se pak půjdu podívat na náplast. Tak. Ježíš dneska teda se sem ani nevejdeme. Tak hele, a proto, že nás je tady hodně a máme málo místa, tak musíte dávat pozor. Pavle, tak se zkus zeptat, jestli tě tam pustí. Někoho. To není hezký, když Karel poprosil. Karle, tak pojd' tady k nám, my tě rádi vezmeme mezi sebe. Co s tím uděláme? To je škoda, že jo. On prosí. Tak já tě k sobě ráda vezmu. Nechceš jít ke mně tady. No to já nevím, to asi si nestihneme ani zazpívat už. Hm. Tak když se kluci tam drží Karle, tak se zkus zeptat někoho jiného, vždyť je tady spousta dětí, kdo tě určitě rád pustí mezi sebe. Hm, tak kluci chtějí se držet spolu. Třeba. Karle, ale ty si támhle odbíhal. Byl si. Něco si tam šel stříhat a my jsme si zatím udělali kolečko, to nemůžeš takhle, když přijdeš na poslední chvíli, tak musíš se chytit, kde je místečko. Jo. To je dobrý Filipe, to opravíme. Karle, pojd' se chytit někam jinam. A my budeme teda zpívat. On si tam strhnul nějaký stroupek, víš, na prstíku. Tak to zkus někde jinde, Karle. Jo, je tady spousta míst, spousta dětí. Karle, zkus se zeptat někoho jiného schválně jo. Karle. Karle. Tak jdeme, pojd'te. Tak Alexandře, pojd' se chytit. Aha, tak se k nám přidáš. Tak pojd'te. Karle, jdeš teda k nám? Neplakej a pojd' tady za námi. No tak my jdeme sami. Tak pojd'te. Tak. Tak pojd'. Tak pojd' ale tak vezmi Markétu, protože já pak nemůžu takhle jít jo. Do kruhu jo hezky.

Musíme udělat kolečko. Tak pojd'te. Slunce milé slunce, vidíme tě v tůňce. Vyžeň deště z mráčků, osuš peří ptáčků. Budeme tě chváliti, jak se umíš činiti. Slunce milé slunce, vidíme tě v tůňce. Posviť na to kvítí, ať nám v trávě svítí. Budeme tě chváliti, jak se umíš činiti. A teď půjdeme zase doprava. A zkuste všichni zpívat, já vás vůbec neslyším. Slunce milé slunce, vidíme tě v tůňce. Vyžeň deště z mráčků, osuš peří ptáčků. Budeme tě chváliti, jak se umíš činiti. Pozor, výborně.

Tak a víte co? Hm. Já vím, tak to pak pomůžete Filipovi opravit. Je nás hodně dneska. Dneska zrovna jsme to nechali, když je nás hodně. Tak a víte co, my si teď zahrajeme na sluníčko. My budeme všichni sluníčka. Poslouchejte. My si zahrajeme na sluníčko. Tady různě po třídě porostou kytičky jo. Tady poroste. Všichni budeme. Tady jedna kytička, tady druhá kytička. Tady poroste třetí kytička. No vždyť budeme všichni. Tady je schovaná, pamatujte si, že je tady. Tady poroste, ne Zlatý déšť už jsem tam dala, Barboro obrázek. Tady poroste Fialka. Tady poroste Pampeliška. Tady u stolu třeba Heřmánek. A tady bude velký chyták. Tady bude, co to je? Kopřiva. A tady bude? To je ta její sestra. Jak se jí říká, pamatujete někdo? Ta právě nepálí tahle. Já jí dám takhle. Uvidíte ji? Hluchavka. Tak a ještě si tady dáme. Hele a tady to zkuste obcházet, to takhle se dá obejít. A tady dáme. Ne to radši nebudu dávat k té dráze, abychom to nepošlapali. Tady dáme, co to je? Je, je. Tak tady dáme Petrklíč. A počkej, tady ještě dáme Sedmíkrásku. Tak. Tak sluníčka, teď pojd'te. Tady dáme ještě Bleduli a je to všechno. To stačí. Tak teď všechna sluníčka, pojd'te ke mně. Pojd'te sem. Sluníčka všechna pojd'te sem. My jsme, tady je spousta sluníček. Samá sluníčka. Tak a my teďka, aby nám ty kytičky vyrostly, musíme jít na ně posvítit. Takže sluníčko se prochází po obloze a říká si. Je, támhle je Sedmíkráska, musím jít za ní a posvítit na ni. Kde je Sedmíkráska? Kdo najde Sedmíkrásku? Jdeme posvítit na Sedmíkrásku. To není Sedmíkráska. Tady je, pojd'te na ni posvítit, aby nám vyrostla. Tak. Je a teď vidím Pampelišku, musím na ni také posvítit. Pojd'te, posvítíme na Pampelišku, pořádně. Je, už rozkvetla, podívejte. A nemačkej to, Ondřeji. A teď bychom mohli posvítit třeba na Petrklíč. Kde je Petrklíč? Posvítíme na Petrklíč pořádně. A teď na Bleduli. Támhle vidí sluníčko Bleduli, je nějaká bleďá. Musíme na ni posvítit. Posvítíme na Bleduli pořádně. A teď třeba na Fialku ještě posvítíme. Na Fialku. Tak. Je, ta už se taky zelená a ten květ má krásně fialový. Je a támhle vidím, támhle v houští vidím Kopřivu. Musím posvítit i na Kopřivu, aby se dobře zelenala. Kde je ta Kopřiva? Pořádně vyroste, tak. A ještě půjdeme, ještě támhle na zahrádce vidím Tulipán. Na ten musím taky posvítit. Kde je Tulipán? Tak pojd'te na něj

posvítit pořádně. Tak. No a ještě nesmím zapomenout na Zlatý déšť. Kde je Zlatý déšť? Tak na něj taky posvítíme. A na kterou kytičku jsme zapomněli? Ještě na Hluchavku. Tak na Hluchavku pojd'te posvítit. A na Heřmánek, ještě tady máme Heřmánek. Cože se vaří z toho Heřmánku? Čajíček dobrý. Taky posvítíme. A ještě na Sněženku. A kde je? Tady. Tak ještě posvítíme na Sněženku. Tak a teď běžte posvítit na jakoukoli kytičku, která má žlutou barvu. Co to je? A co to je? Zlatý déšť. Je tady ještě nějaká kytička, se žlutou barvou? Výborně. Tak na ni taky ještě posviťte. Jak se to jmenuje? Petrklíč. Výborně. Ještě no. Jo tam je za Pampeliškou. Jo aha. To byl chyták. No jo, my jsme to nedali. No. Hele a co nějaká fialová kytička? Je tady nějaká fialová kytička? Jak se jmenuje? Fialka. Hele a je tady nějaká bílá a i žlutá kytička, která má obě dvě barvy na květu? Ha ha ha. No. Tady prý tenhle Tulipán říká paní učitelka Klára. To je Kopretina. Jo to je ta Sedmikráska. Tak a ještě běžte posvítit na červenou kytičku. Máme nějakou červenou? To není červená. Ha ha ha. Já. Já myslím, že to je Kaktus. Co to je? Tulipán. Tak jo. No tak víte co, sluníčko se tak unavilo, že si potřebuje teďka odpočinout a dát si svačinku že jo. Tak si pojd'te. Posbírejte mi obrázky. Bleduly, tu jsme ani teď neříkali vid'. A půjdeme si umýt ruce a půjdeme na svačinu. No ještě nám ji asi Martina přiveze, víš. Tak. Ještě mi chybí nějaká kytička. A děkuji, Ondřeji. Ježiš to měla Ema Dušková, Anno, v ruce. Nevím teda. Tak, Barbora má ještě kytičku jednu. Můžu si ji vzít, děkuju. Ještě není svačina, ale určitě za chvíli bude. Karle, zkuste si hlídat pusinky jo. Zkuste si hlídat pusinky, je tady hrozně velký rámus. Asi jo. Aha. Tak Isabelo, máte umyté ruce? Fakt? Co Kristýno, máš umyté ruce? Bezva. Martina nám přiveze svačinku za chvíli. Ty už máš hlad? No Martina nám hnedka přiveze svačinku, neboj. Ano. No, tak to si Sáro umyj, to máš od té tuše, jo. Koníček nám to tady hlídá, to je dobře. Ale už nám jde Martina. Teď, a jestli něco nese, teda teď. Víš? To mě udělala Klaudie, to je prý náplast Barboro. Tak. Hele ale vy to umíte i tišeji. Počkejte, počkejte. Pojd'te tady dál, Martina nám to sem musí dát. Nikam nespěcháme. Ne, ne. Pojd' tady dál. Počkejte, ať Martina vám to tam může nachystat. Barboro, ty sis umyla ruce? Děkuju, paní Martino. Máš umyté ruce? Jo, dobře. Jo a dneska máme nějakou dobrou svačinku. Teda. To teda. Jo? No, máš rád. Hele Filipe, ukaž mi ten prstík? Ukaž mi ho. Mám ti donést náplast? Nebo už to je dobrý? Počkej, tohle hod' do koše. A co ty si dělal? Jak sis to udělal? To už si měl z domu? Běž to vyhodit do koše. To už si měl z domu tu bolístku? Ono to hned sleze, že jo, ale. Filipe, ty nechceš jogurt ani ochutnat? To jsem koupila včera v Kaufu. V Kaufu jsem to koupila. Máme hezký větvičky, hele. Nakonec jsem nařadila tuš a ono to moc neubývalo. Ono se dalo malinko. Přemýšlím, že to zkusíme tou špejlí. Že by byly takové jako strukturované, víš.

Můžeme udělat hvězdičky nebo čárky. Že kdybychom vzali štětec, tak to budou jakoby, jakoby víš co. Nebude ta struktura tam taková, že jo jako. No uvidíme, jak to půjde no. Hele prosím tě, tady ty obrázky, to se tady asi dělalo o těch prázdninách, ne? To vyhodíme ne? Ano? To se takhle nejí hezky. To není hezký takhle jíst, vid'. No Karle, tak jí to musíš ukázat, jak se to dělá. Copak? Já vám to rozdělám. Tak Klaudie. Pomalu. A Nelo, ty si neměla ještě? No jasně, dostanete všichni, co jste neměli. Je pozor. Tak tady mandarinku si tam dej. Tak pojď, Nelo, pojď baštit jo. Tak Alexandře, co potřebuješ ještě? Chléb. A ty už si měl? Ty už si ho snědl? Ještě si neměl žádný? Máte všichni už chléb? Valérie ještě. Valérie, já to rozdělám. Kde sedíš, Valérie? Valérie, a ty nechceš ten chléb s čokoládou? Dáš si ten chléb? Alexandře, posad' se s tím, a pak to vypij jo. Tak Klaudie ty tady máš pití ještě. Jakube, chceš pomoci to rozdělát? Chcete to rozdělát, kluci? To si pak umyjete. Ty ruce od čokolády si pak umyjete jo. Nech to na tom chlebu. Tak Alexandr. Vystříkla mandarinka? No jo, to se stane. Tak si běž pro kapesník, Kristýno, běž. Klaudie, chceš to rozdělát? Markéto, je tam jeden, tak vám ho když tak rozdělím. Ty bys ještě chtěla? Nejsou? Aha. Tak doneseme z ložnice jo. Tak, Kristýno dáš je tam na okno? Děkuju. Tobiáš. Pojď jíst, pak se umyješ. Ty to ještě nemáš snědené, pojď. Utři si ruce, pojď si to dojíst. Ne, to musíš takhle hýbnout rukou, jinak to nesmyješ. Utři si ručičky a pojď už jíst. Ještě tam máš jogurt jo. Pojď. Najíst. No tak si utři ruce do ručnicku. Ještě by si chtěl někdo přidat jogurt? Ještě někdo kromě Markéty by si chtěl dát jogurt? Nemáš tam? Tak si támhle vezmi a pověs si ho jo Tobiáš. Támhle a židličce. Vezmi si a pověs si ho. No Markéto, tak já tenhle jediné rozdělám a přidám ti jo. A bude chtít ještě někdo přidat jogurt děti? Co? Tak ho můžu. Markéto, a ty ho sníš celý? Opravdu sníš ho celý? Chce ještě někdo přidat? Že bych to rozdělila mezi Markétu někoho? Lucie, dá si jogurt? Tak já vám to rozdělím, jo. Hele Markéto, nech si to tady. Já vám to tam rozdělím na půlku do toho kelímku vašeho. Tak. Tak počkej. Tak aby ještě zbylo. Tak za chvíli jo, tak jezte. Ale vy ještě máte plný kelímky. I Lucie. No ty taky tam ještě máš. Tobiáš vezmi si lžičku a bašti jogurt. No to snad každý víte ne? To každý vidíte do svého kelímku. Chléb? No tak jezte, jezte. Chléb? Tak ale jezte i jogurt jo. Valérie, dáš si chléb? Ale ty máš ještě. Hele máte ještě celý ten jogurt. Já vám dám taky kousek ještě. Tobiáš si dojí jogurt ještě jo. Já vám to musím rozdělít. Chceš taky Anno, ještě kousek? Musím vám to rozdělít. Tak poslední Lucii dám. A jezte i jogurt, tak. Už není, Ondřeji. Už není. Je tady ještě na přidání ale mandarinka a jogurt. Dneska vám to teda chutná. Je to bašta? Hm. Někdo si ještě nevzal čaj, no to je pravda. Valérie. Lucie se Zuzanou nemají čaj. Sára nemá, ani Alice, holky běžte si pro pití. Anno, ty taky nemáš čaj. Nebo ty už si ho vypila?

Co? Karle. Budou tě bolet oči, nedělej to a jez, jo. No jo. No tak to nedělej, to není hezký. Je Neli,, co ty to tam máš za drobečky? Mám jít, jo? Ahoj Lenko. Hm. Jo. Jasný. Tak. To máš hezky rozdělený. Jo, dobrý. Ježiš, tolik jsem toho ještě nepodepisovala. Jo. Jo takhle. Aha, aha. Jo, jo. Měla jsem toho půl dne, o těch jarních prázdninách. Ne. Aha. Ještě jsem ho nevypátrala. Vracím tužku. Dobrý, tak to jo. Vidíš to, tak to bych si to mohla pamatovat. Ty jo to by šlo. No tak to jo. Dobrý, Lenko, tak jo, díky moc. To si dělala. Je. A je to vevnitř někde? Teda, ty seš dobrá. Ježiš to je ona? To je teda krásné. No to určitě, protože to stojí za to. Skvělý, tak to gratuluju. To by si to fakt mohla někde prodávat, Lenko. Já bych si klidně nechala na klíče taky udělat. Ale fakt. No, vždyť to je hrozně hezký. Právě že to je lehoučký, to je z nějaké plsti. Klidně bych si objednala. Já zrovna, na klíče by se mi to hodilo, protože tam mám nějakého panáčka, se mě to utrhlo. Tohle je taky dobrý. Berušky. Berušky, kam se podíváš. Ty jo, tak to si dobrá, Lenko. Ty to ještě někam dotáhneš. Hele, tak jo. Měj se, ahoj. Nela, jaký si z toho udělala jednohubky. Ha ha ha. Zobání pro ptáčky. Jo no. Jo, jestli tam jdeš, tak jí to vezmi. Dneska jde Valérie po obědě. Jo, no jak chceš, mě to je fakt jedno. Dobře. No my jsme se o tom ještě s Evou nebavili, tak. Jak chceš, fakt já klidně tady budu. Ono je zase blbý, že to, že zase já bych to měla lepší na to, jakože bych nemusela, že jo kvůli tomu ránu. Že to mám blíž. Ondřeji copak? Chcete někdo přidat ten jogurt ještě? Ty už nemůžeš? To je škoda Isabelo. To je dobrůtka. Ty chceš ještě, Markéto? Počkej. A vždyť ty už nemůžeš, si říkala teď. No jo, vidíš, Zuzano. A co ta mandarinka? Tak pojď, Markéto, já ti přidám. Karle, ty máš ještě svačinu. A vždyť ty už si říkala, že nemůžeš. Cože? A dojíš i tohle teda? To ne, to nechceš? To je fuj? Tak chceš si dojíst tenhle jogurt? A sníš ho opravdu, Isabelo? Holky asi už si nebudou přidávat. Emo, chceš přidat trochu jogurtu? Tak já dám ještě takhle nám jo. Tak. To je čisté jo, tak si to klidně dojez. Ta lžička je taky čistá. No výborně, Karle. Tak Filipe, ale my ještě svačíme. Sedněte si na koberec s tou knížkou a nechte děti v klidu dojíst, jo. Hele a ty jogurty můžete dávat prázdné takhle tady, jo. Zpátky do těch přihrádek. Je pozor. Barboro jo, pak to tady můžeš takhle dát. No to byla dobrůtka vid'. Tak. Odložte tu knížku na koberec. Žádné běhání do ložnice. Alexandře. Hele a ty si běž umýt pusinku, máš ji od čokolády, jo. Běž. Klaudie, to je nakousaný jo, nejez to. No. Hele tak já mám nějakou pohybovou hru, tak to uděláme až třeba na pátek. A Kuba, Filip a Ondřej ještě nedělali tu větvičku, tak to s nimi dodělám. Tak a Filip, Ondřej a Jakub, si půjdou pak udělat tu větvičku. Nelo, tak to odnes, jestli už nemůžeš. Umyto? No vidíš to. Co Ondřeji? To odnes. Tobiáš, odnes si to pití.

Jedeme, Valérie. Výborně. Isabelo, dolů. K těm zvířátkám? Tak jo. No podívej se. Hele to není možný, takového sněhu, co napadlo. Tak já jsem šla ráno a ještě nebylo nic, že jo. Robert mě právě říká: „Vezmi si deštník, prší.“ Ale já už jsem šla a už jakoby spíš to bylo do sněhu. Tak. Tak počkej Valérie, jdeme se podívat tady na tu knížku, co má Sára, se zvířátky. Mlád'ata tam jsou, vid'. Hm. To je žirafa no. Počkej a podíváme se dál, jo. To jsou zvířátka z džungle a ze savany. Kdo ví, jak se jmenuje tohle zvířátko? Tygr. Je, je, Klaudie, opatrně. A co je tohle? To není kočka. Je to taková šelma kočkovitá. Ale to je lvíče. Lvíče. A tohle? S těmi fleky? To jsou gepardi. Hele a tady? Znáš geparda jo? Tohle je tygřice s malým mlád'átkem. Vy jste taky takový malý mlád'átek. Tak Sáro, otoč. Podíváme se na druhou stránku. Jo dobrý. No tohle je taky taková kočička. To je leopard zase. Je a tohle poznáte. To je zebra, ano. A tady ta? Ten je dobrý vid'? To je gazela. Gazela. A tohle? To jsou opičky. Opičky paviáni se jmenují. Paviáni. Tohle jsou sloni s mlád'átky. Je a kdo je tohle? Kdo? A tady je nosorožec. Tohle. A tohle? Hroch to je. Hroch. No a tady. Hroch ale jakou má velkou pusu. Takhle otevřenou pusu má. A tady má mlád'átek. Pšt. Je hele, malé prasátko. To jsou lišky. To jsou lištičky. A co to je za zvířátko? Je a tohle poznáte, to jsou zvířátka ze statku. Kdo to tam je? Koník. To je hříbátko, to je ještě malý koníček. To je hříbátko. A tohle? Poznáte? Ovečka. Jak dělá ovečka? Bé bé bé. A tohle jsou mlád'átka od ovečky. A víte, jak se jim říká? To jsou jehňátka. Jehňátka. To je hříbátko. No. To jsou prasátka. A to jsou? Tohle? To nejsou srnky, podívej se pořádně. To jsou zvířátka, která dělají mé mé. Kdo to je? Kdo to je? Kdo je tohle? To je kůzlátko. To je mlád'átko od kozy. A tohle? To znáte? To je telátko. A tohle jsou zase koníci. Je hele, a kdo je tohle? Poznáte, kdo to je? Co myslíte? Vypadá to jako koník, ale není to koník. Oslík. A jak dělá oslík? Ia ia ia. To je jako ten z Medvídka Pú. Jak se jmenoval? Iáček. A tady jsou. A kdo je tohle? Králíci. A mají tam. Hele a mají tam nějakou baštu. Co to je? Mají tam mrkvičku. Hm. To jsou kuřátka. To jsou kuřátka od slepičky. Tohle je křeček v domečku. Tohle je taky křeček. A tohle je morče. To asi bolelo, Karle. Netahej Alici za vlasy. To je nepříjemný. Ještě máš svačinku, dojez si to. Mikyho? To je myška vid', to je myška. Mikyho. A ty máš. Počkej a Tobíáši, a to máš živou myšičku, máš doma nebo? Jo? A je to křeček nebo myška nebo morče? Co to je? Miky. A je to morčátko nebo křeček? Morčátko. To jsou pejsci ano. Kdopak. Kdo má doma pejska. Máte někdo doma pejska? Sebastian taky? Aha. Tolik jich máte Isabelo jo? Jednoho pejska? Papin se jmenuje? Co potřebujete? Počkej. Je je. Tady to je zase nějaké rozházené ty knížky, že jo. Co potřebujete? Jo vy to složíte dohromady? No to bych byla moc ráda. Hele a tam je ještě zamotaná i ta Červená Karkulka. Zvládnete to? Že bychom

to. No, i když, my zas nemáme to lepidlo. Že bychom to pak. Zkuste to tam narovnat, a že bychom to pak zítra třeba slepili. Aby nám to. Já jsem jim to tam schválně přilepila, protože nám to pořád Barboro, z toho vypadávalo, víš. Proč to nejde? Je pozor, už to spadlo. No. Počkej, počkej, Jakube. Já už to držím. Pojd'te si to dát ke stolu. Tak tady? Počkej Barboro, tam ne, protože tam budeme kreslit. Pojd', to dáme k malému. Nebo tam budeme ještě dodělávat. Zkuste to teda nějak složit. Zkuste tam najít, co tam patří, jo. Copak? No jo. To je přitulení. To je přitulení. Lucie, je. Ty si říkala, že si ještě přidáš jogurt a máš to ještě plný. Vypij si čaj, dojez jogurt. Vid' Kristýno, že jo. No jo, to je mazlení. To je mazlí. A hop. Já ještě dodělám docházku jo. Až do srpna jo. Ha. Teda tam to padá. To je škoda, že nemůžeme jít ven dneska. Je Alexandře, co s tím uděláme? Co myslíš. To by chtělo asi srovnat, vid'. Hm. To je taková škoda, že to tady máme zase rozházený. Hm. To budeme muset trochu porovnat. Tak. Tak Ondřeji s Filipem. Pojd'te, uděláte si taky větvičku, jo. Tak si představ Kláro, že jsem Robina přihlásila na tábor. Včera. On totiž, já jsem teda jako nechtěla. Protože sem si říkala, že třeba rok počkám, ale Markéty Tereza byla v loni na táboře. Hluboká u Skutče a hrozně se jí tam jakoby líbilo. No a já jsem, Máca mě posílala ty informace, jestli by třeba jako jsme, jsme nechtěli jet. Ale já jsem se Robina ptala, už asi jakoby před měsícem, tak jenom to. A on: „No, já chci jet mamí hlavně do školy v přírodě.“ Já jsem tak si říkala, no jako. Ale nějak jako o to nejevil zájem. A včera přišel ze školy, úplně oči vrch hlavy. Mamí, já jsem se bavil s Terezou a ona jede na tábor zase. Já bych chtěl jet hrozně s ní. A jede, i, že jede i Nikola a Monika. Ale samý teda holky jako jo. A on, já bych chtěl taky jet. Tak to přilepíme jo. No, takže jsem to probírala s Robertem. Ještě jsem volala pak mamce, říkám, mám ho poslat, nemám ho poslat? Protože zase nevím no. Je to čtrnáct dní, víš co, jestli to na něj nebude dlouho. Protože on je třeba někdy dva dny u našich a už se mu jako stýská. A znáš ho, víš co taky. On třeba někdy jak je takový to, divoký. Ale on jako většinou jako na těch, takových akcích výjezdových, tak je dobrý. Akorát teda jsem říkala, Robine, ale v chatce nebudeš s holkami teda, protože oni jsou prý kluci, holky. Já jsem celá bílá od jogurtu. Podívej se. Ajo. Na mě to všechno vystříklo, podívej. Zkus to utřít. Jogurt je prý dobrý na pleť, ale nevím, jestli jahodový. Tak Lucie, musíme to ale utřít teda. Ty to máš taky ve vlasech. Odnes to jo. To bylo dobrý ale. Šup. Karle, prosím tě, ted' tady nešlapej, je tady všude na zemi jogurt jo. Protože Lucii to spadlo. Teda ale Ondřej s Filipem, nelíbí se mi, jak si hrajete, kluci. Lucie nám přišla ukázat jogurt, jestli může odnést, spadlo jí to na zem a celý mi to vylítlo do obličeje. Mám to, Kláro ještě někde? Ty jo jogurtová kůra. Ale jak jsem cítila, jak mě to ohodilo. Ježíš hele. Pojd', já utřu tady to. Já si vezmu hadr

no. Já si myslím, že na to si musím vzít hadr. Lucie měla si to odnést. Nemusíš nám to chodit ukazovat, když to nechceš. Podívej, pak to takhle dopadá. Tak, Filip s Ondřejem můžou jít za mnou. Alice taky nedělala vid'. Tak pojďte kluci jo. Můžete jít. Já musím dojít ještě pro papír. Tak. Kateřino, já dám nejdřív klukům, abychom se tam vešli ke stolečku, jo. Je. Jo, určitě.

Tak, Kateřino, já dám nejdřív klukům jo, protože se sem nevejdete. A pak i tobě, jo. Za chvíličku. Tak tady dostanete brčko. Tak kluci, hele a zkuste. Ježiš, to je taky fakt od jogurtu vid', běž to vyhodit. Kluci, zkusíme dneska takovou větvíčku. Jenom to hnědé. Rozfoukat z tuše. A zítra pak zkusíme tam dokreslit ty květy žluté. Tak já vám dám tuš. Já vám tam musím přidat, koukám, že už mám málo. Valérie, půjdeš si to pak taky zkusit? Tak, Ondřejí. Hele, budeme foukat směrem nahoru. Tady ti takhle kápnu. Můžeš začít foukat. Zkus vyfoukat nahoru větvíčky. No ukaž, já se dívám. No. Dej si to k tomu klidně blíž, tu pusu. Tak no. Už se dělá větvíčka, bezva. Tak Filipe. Isabelo, nech ho, ať to Filip taky může zkusit, jo. Vezmi si brčko. Kdybyste chtěli, můžete si to i třeba takhle tím papírkem pohnout, ono se vám to. No ale, zkus no, zkus foukat ale, aby ti to dělalo větvíčky a ne kaňky, jo. Můžeš to klidně. Ne. Vůbec to do toho nemusíš namáčet. No super. Hele Ondřejí, koukej. Takhle, ne takhle si to přiložíš. Vůbec to nenamáčeš do barvy, bude ti to pak dělat fleky. Takhle jenom přiložíš a uděláš fůůů. Jo? Tady to rozfoukej. Hele a počkej, vyhrň si rukávy. Jde to, Filipe? No, dobrý. Tady. Tady do té velké louže foukni. Dej si to blíž. No. Teda Filipovi se dělá krásná větvíčka už. To je práce, vid'. Jo ale dobrý. Foukej ještě. Ondřejí, ty loužičky rozfoukej. Podívej. Podívej, Filip, jakou má krásnou větev. Další se ti dělá. Je. Tady do té velké kaluže. Tak. No. Paráda. No dobrý. Tak už. Teda Ondřejí, nám už taky vyrašili pěkný větve. No Filipe, ty ještě foukej do tady těch velkých louží. Klidně se k tomu postavte kluci, jo. Kdybyste chtěli pořádně no, fouknout. Hm. Musíš dát akorát pozor na rukáv. No dobrý. No. Dobrý. Krásný větvíčky se vám tam dělají. Už nejde? Ještě tady má. Hele tam, kde je hodně barvy, kde jsou loužičky. Já ti kápnu tady a udělej třeba ještě jednu větvíčku sem takhle jo. No. Je. No ještě foukej, to se povedlo. Můžu, ale ještě tam, kde máte ty loužičky, to můžete víc rozfoukat. Víš, tam ještě tam, kde je ještě hodně barvy, to klidně ještě foukni do toho Ondřejí. Ať se to rozfouká víc. Tak. Zkus ji vyhnat až sem takhle. No. No sem. Bezva. No Ondřejí, paráda. Zkus je vyfoukat až nahoru, větvíčky. Hm. Teda Filipe, ty tam máš. Podívej se, co tam máš malých větvíček. Dobrý. To je to moje. Chceš zkusit dlouhý? Na, ti půjčím tady dlouhý jo, čistý. Zkus to dlouhým. Jestli třeba tam líp dosáhne.

Zkus to jen jedním, tím dlouhým. Hele Ondřeji, tak ještě ti ukážu takový kouzlo, jo. Můžeš si to zkusit. Počkej. Takhle zvednout. A jak tam máš ty nerozmazané kaluže, tak takhle, když to nakloníme, ta se nám to ještě rozteče do větviček. Tobiáší. Tobiáší. Hlídej nožičky, pomalu. Nechte Ondřeje, ať si to sám udělá. No, ale dobrý. Bezva. Mám vanilkový dort? Ukaž? Hm, ten voní vanilkou. Mňam. Je tak to bych si dala. Co to je Nelo, to běž hodit do koše. Tam je uzel. Ondřeji větvičky dělej. Větvičky nejsou takhle kulaté. Filipe bezva, bezva. Máš krásný keříček, krásnou větvičku Filipe. A Ondřej taky teda. Ty máš hotovo přece. A proč mi to dáváš, Karle? Já to rozdělávám Kristýně šňůrku. No to bych si dala Karle, škoda, že to není opravdový. To bych chtěla. Teda Kristýno, to je zamotaný vid'. Dobrý Ondřeji. Tak až budete s tou větvičkou spokojeni, tak mě řekněte a já vám to podepíšu jo. Až budete mít hotovo. Máš hotovo? Tak to můžeme podepsat? Počkej Valérie, netahej mě za to, počkej. Ještě tady je koukám taky uzlík. Na co máme kladívko tohle to? To je pro pana opraváře. A on pan opravář ubližuje kladívkem dětem? Karle, to ses trochu spletl. Tobiáš není žádná zeď, kterou by si měl opravovat. Nebo hřebík, že by si ho měl zatloukat. Co s tím uděláme? To řekni Tobiášovi. A dávej pozor na děti. No. No Filipe, dobrý je to. Ondřeji hotovo? No on si to ještě rozfouká. Oni kluci když se do toho pustí. Ne Ondřeji, sám si tam ještě udělej. Už je to uděláno. No Filipe, parádní. To už ne Ondřeji, vždyť jsem říkala, že. Hele tobě už to docela i uschlo, tak já ti to podepíšu, jo. Myslíš, že už máš hotovo? Je to takhle dobrý? Líbí se ti to? Jo? Dvě větve ti čouhají z papíru, jo. Tak pojď, já ti to podepíšu. Filipovi taky čouhají větve z papíru, vid'. No. Pěkný keříček no. Tak, Ondřej. Tak Ondřeji, prosím tě. Tak si to ještě klidně podepiš tady. Hele a to brčko mě pak běžte vyhodit, do toho koše co je na záchodě, jo. Ukaž.

Ne do záchodu, do koše, co je na záchodě. Je hele, Ondřej se umí podepsat. Vid'. Ukaž. Dobrý. No. Tak zítra doděláme ještě ty žluté květy, až to uschne. Tak Ondřeji, prosím tě, běž to hodit do toho koše, na záchodě a umyj si ruce a nos máš špinavý. Filipe teda ten keř je jako živý. Já koukám, co má krásných větviček. Tak. Tak myslíš, že máš hotovo, Filipe? Kateřino, půjdeš teda taky to zkusit? Jo? Tak jo. Tak tohle Ondřejovi dáme uschnout. Tady dáme Kateřině papír. Ježíš, to je ten. Na. Sem to sem položila a už to je úplně ten papír umazaný. Co tady běháš s větvičkou? Ty jo tam to padá, to je neuvěřitelný úplně. Seš autem? Jo. Když tak můžeš jít k nám. To jsou loužičky, tak ještě rozfoukej loužičky. Jde mu to dobře vid'. Některý děcka s tím měli problém. To jako zas. Tak. Tak Kateřino, brčka. Co? To měl každý svoje. Tak Kateřino, já ti tady taky takhle kápnu, jo.

Tak. Jsem ti kápka a budeš to rozfoukávat takhle sem nahoru. Zkus to, Kateřino. Co chceš? Co jeden? Ještě tam chceš kápnout? To bude takový veliký keř? Tak ještě trochu sem můžeme kápnout. Nevím, vždyť on je omluvený ještě dneska. Myslím, že ještě dneska. Pondělí, úterý byl. Mám pocit. Se pak můžu kouknout. No já ani nevím. I když včera jsem se viděla s Karlem, když jsem šla pro Robina do družiny, ale. Teď tam dáme. Tady takhle a rozfoukáš to do stran jo. No dobrý Kateřino. Ne snad. Tobíáš. Ne. Tobíášovi to musíš říct, že se to nedělá. On je ještě malý. No, Kateřině to foukání taky jde. Teda Kateřino, ty máš dlouhou větev. Hele dobrý. Hele ať si tam, počkej, Kateřino. Ať si tam nenamočíš rukáv. Copak? To Karle, patří do toho Bystrého Očka, to mi nedávej, to pak musíme uklidit. Filipe, já myslím, že už to stačí. No. Tak hele a chceš teda ještě jeden papír a udělat si ještě jeden keř? Tak jo. Tady ten už je krásný. Já ti dám ještě jiný papír a můžeš si udělat. Můžeš mít Filipe dva keře. Tak můžeš začít, když tak ti ještě dodám. Ty jo to je fakt povedený. Cože? Ne, to se nedává do pusy. No, teda Filipe, ty budeš mít krásný keře. Kateřině to jde taky báječně. Zkus tady vyfoukat větvičku ještě. No, takhle to tam dáme přilepit Valérie, víš. Ono to tam nedrží. Tohle je dobrý, ale tohle. Ukaž. Teda. Filipe, tobě to foukání jde teda fakt dobře. Ježíš, copak to máš na noze? Nějaké klíště? Že jo. Pozor, ať Barbora nespadne, Markéto. Barboro, asi nepůjdeme, protože podívej se, jak tam sněží, byli byste strašně mokří, víš. Ale třeba před obědem půjdeme na chvilku do tělocvičny. Je, je, je. Kdopak to dělá takový rámus? Teda ale holky, takhle se Bystré. Takhle se Bystré Očko nehraje. Tak. Tak. Kdopak měl Bystré Očko? Sluníčka, kdopak vyndal Bystré Očko? Nikdo? Jakube, to jste vyndali vy? Tak pojďte to posbírat, jo. Tak ale pojďte sbírat, jo. Už si s tím nehrajete, šlapete tady po tom. Holky s tím házej. Pojďte Jakobovi pomoci. Dneska asi ne Emo, protože tam hrozně sněží a byli byste hrozně mokří. Ale půjdeme třeba na chvilku do tělocvičny si zahrát, jo. Tak posbírejte to Očko. Teda Filipe, ty máš dva krásný. Kateřino dobrý. Ještě klidně tady trošku. Filipe hotovo? Ty máš dva krásné keře. Co já s tím? Tulipán, vid'. No to máme na obrázku. Barboro, tady jsem vám slepila nějaké to puzzle. Zkuste to teda ještě poskládat dohromady. Pojď dolů. Když nejde to? Tak běž Lucie. Jo takhle. Jo vlastně. To dělala Alča s nimi? To dělala Alena s nimi? Asi Alena. Je. Nejde vám to? Možná to budeme používat. Počkej, já to tady. Jakube, ale já jsem říkala, že máte posbírat to Bystré Očko. Šlapete tam po tom. Jo, posbírejte to, když jste to vyndali. Nebo Filip si s tím jde hrát? Tak to aspoň posbírejte. Podívejte, kde to všude je. Ty obrázky jsou až tadyhle. Rozházené. Dejte to aspoň tam k Filipovi na hromadu. Tak Kateřino, hotovo? Nebo to ještě doděláváš? No tak ještě může. Kateřino, hotovo nebo chceš ještě přidělat? Tak ti

tam mám kápnout ještě barvičku? Tak. Ona tam je Kláro Jana už? Ona tam je Jana už? Jo. Co? Pojd'te. Je Sáro, vždyť já spadnu. Počkej, takhle se na mě nevěš. Ha. To je hezký ty sluníčka. Co ty? Ty tanečnice. Filipe, ještě si vyhod' ty brčka. Prosím tě. Ano? No Kateřino dobrý. Hotovo? Povedlo se. Ti to podepíšu, ano? Tobíáši. Ted' kdyby tam někdo stál, tak by mu to moc ublížilo to auto. Dávej pozor. Kateřina, podepíšeme. Tak. Není to moje? Tak já mám bouli. Valérie, Valérie. Půjdeš si udělat taky větvičku? Půjdeš si udělat taky větvičku? Pojd' to zkusit. Tak zítra? Zkusíme to zítra. Kateřino, můžeš to vyhodit do koše na záchodě, do toho koše, jo., Jak je na záchodě ten koš. A Jakub ještě nedělal větvičku. Jakube, půjdeš si udělat? Ještě teda Valérie, ale té se nechce, tak to zkusím zítra. No. Pojd' hele. Pojd'. Půjdeš to zkusit? Co? Ha. Jednu větvičku si pojd' udělat. Posbírej tohle jo a přijď za mnou. Uděláme rychle větvičku. Kláro, oni jsou ještě někde dole tyhle papíry? Jsou ještě dole? Nejsou. Jo jsou tam. Protože tam už jsou jenom ty kartony takové. U Petry. Tak co, jdeme na to. Co tam máš, na hlavě? Co tam máš? On tě bouchnul? Taky? Tobíáši, dávej pozor na děti, nemůžeš je bouchat autem. To moc bolí. Víš, jak tebe to bolelo, když si dostal tou kostičkou do hlavy. Tak děti to taky takhle bolí, jo. Nedělej jim to. Hezky jezdi s autem jenom po koberci. Copak? Je, co se tady děje. Kde je Klára. Vždyť tady není. A vždyť ta támhle sedí. A kdy tě bouchla, vždyť si kreslí tady za mnou. Tam jo. Jakube, posbírej to a pojd' za mnou. Leknu. Je to hrozně horký v té termosce no. To musím pořád ředit vodou. Ano? Hů. Tady to vypadá. Tak kdepak mám toho Jakuba? Jakube, pojd' si udělat tu větvičku, pojd'. Pojd' si tady sednout. Já ti tam dám takhle barvičku a zkusíme ji rozfoukat do větviček jo. Valérie, pojd' si taky udělat větvičku. Ty jediná nemáš. Ať můžu pak dát obrázek na nástěnku, aby ho viděla mamina. Půjdeš si udělat? Tak zítra to zkusíme jo, spolu. Tak Jakube. Pojd' si k tomu sednout nebo si stoupni k tomu, jak chceš, ale. A zkus takhle fouknout do toho, jo. Hele tak nemusíš to tam ani namáčet. Stačí, když si to takhle dáš jenom k tomu blízko a foukneš. Jo, zkus. No, zaber. Tak. No vidíš, už se ti dělá větvička. No a vždycky do té loužičky zas foukej dál tam, kde je nejvíc barvy. Já pak nakouknu do té tělocvičny. No dobrý. Počkej, já ti vyhrnu rukáv, jo. Hm. Dobře ti to jde, Jakube. Tady je máš, tak rozfoukej ty domečky. Tady už to máš hezky rozfoukané, tak zkus foukat i tady jo. Copak se tady děje? Alexandře, opatrně s tím prutem. Ať někomu neublížíš. Teda děti a budeme muset začít uklízet. No teda. To je velká větev. Alice asi nepůjdeme, protože tam padá hrozně mokrá sníh a byli byste hrozně mokří. To je škoda no. Bychom byli, jako sněhuláci. Ajo. Ježíš, kdo to takhle okousal? Teda Jakub má dlouhé větvičky. Ty ses do toho Jakube, teda pustil. Teda, to je krásný keř. To si mu vymyslel ty? No to seš teda poradce. Tak já to tady půjdu ostrouhat do koše.

Valérie, počkej, ať se to nevysype. Ono tam je toho už plno, víš. No. A řekla si mu, že se to nedělá, Isabelo. No je. Nějak nám to tady bliká. No to jo. To bylo asi znamení. Alexandře, dáváš pozor na ty ručičky. Dávej pozor, ať nikomu neubližují. Hele a kdopak. Kdopak tady děti, kdopak tady měl to šití? Kristýno, ty si u toho taky byla. Kde ji mám? Karle, teda podívej? Nevadí ti. To teda ke stolu. Tady po tom šlapou všichni. Pojd'te to posbírat do toho košíčku a dáme to do krabice. No, tak. No s tímhle. Tak ale přece říkáme, že. Přece říkáme, že když si půjčíme hračku, ta ji pak uklidíme, když už si s ní nehrajeme, Karle. Dejte to. Srovnejte to do toho košíčku a dáme to do krabice. Copak? Brčka? Do toho koše, co je na záchodě. Do toho ne, tam je na papír, vid'. Tak Karle, pojd'. Kde je ten košíček? Počkej, to musíme rozmotat. Podávej mě ty papíry jo, nejdřív. To si tam srovnáme. Dáme je tady. Tak. Opatrně mi to podávej, ať se to nezničí, jo. No podej mě ještě. Ne, polož ted' auto, podej mě už sem všechny ty papíry. Klaudie, a ty rybičky, ale taky nejsou uklizené ještě pořádně. Tady ještě je spousta dílků z rybiček. No to uklízení ted'ka teda vůbec nejde. Cože? To si tady Kristýno, taky u toho byla, vid'. U toho šití. Tak si to přece musím poklidit. Když už si s tím nehrajete. Jo, vidíš. No. Byl taky všude, vid'. Klaudie, pojd' posbírat ty rybičky, neber už nic dalšího. Už je tady fakt velký nepořádek. Podívejte, tady ještě co zbylo. Je, no dobrý Jakube. To je obr keř. Teda, podívejte, ale Filipovi jsme to tady dost pobořili teda, no. Filipe, asi to budeme muset uklidit. Tak to, opravíte to? Tak jo. Ježíš ta Klaudie tady zas vysypala ty pastelky. Tak ale holky a kluci. Tady se válí takhle tabulka na zemi. Kdo jste tady byl, pojd'te to poklidit. Klaudie tady má vysypané pastelky. Já bych chtěla, abychom šli ještě na chvilku si zahrát hru do tělocvičny, když nemůžeme jít ven. Tak ale musíme to tady poklidit.

Pojd'te opravit. Pojd'te opravit. Pojd'te opravit tu vláčkovou dráhu nebo ji uklidíme. Ondřej posbírá to Očko. No, tak to ale Filipe sklídíme, teda. Tak Alexandře, půjdeme do tělocvičny, začněte uklízet kluci jo, tady. Ať můžeme si jít zahrát ještě hru před obědem. A Tobíáši, ty si běž pro kapesník, prosím tě. Je je, no a už to je. Klaudie, proč si vysypala všechny ty pastelky? Co? No. No tak pojd', jdeme na to. Tak, co to je. Byla jednou jedna roztomilá holčička. Hm. Tak tam bude asi Karkulka. Karkulka, jak jí maminka mává, vid'. No, to musíme na to přijít. Tady má nějaký nožičky. Jestli to tady Barboro vůbec je. Jestli už to není taky poztrácený, víš. Hele, jestli chcete jít do té. Jestli chcete jít sluníčka do tělocvičny, tak začněte uklízet. Ať si stihneme jít zahrát hru. No tady je. A to už je něco jiného, tady trhá no. Hele to je tady. Tak to složíme na nečisto tady. To je jiný obrázek zase. Kdo ví, jestli to tady vůbec je. Jestli to není někde ztracený. To bude tady,

hele. Jo, to bude on, máš pravdu. Tak že by to bylo tady? Ale zase jsou tam divný. Že tam jsou ty nohy. Tak. Nepůjdeme, Markéto, protože podívej se, jak tam hustě sněží a je to prý hodně mokré. Ten sníh, víš. Vid'. Tak ještě až půjdete odpoledne ze školky, to ještě tam sníh snad bude. A, to bude on, ukaž. Půjdeme, ale až bude uklizeno, Kristýno, jo. No to je zase z támhle toho puzzle, vid'. Opatrně. Tady je babička. Hm. Ale tady já bych řekla, že a, hele tady. Ono už je to teda dost zničený. Tak, hm. Jo. Že jo. Tak. A když tak to ještě dáme do kupy. Tak. Jo. A co to je tady? Tam stejně něco chybí, hele. Tady bude tohle. Hm, není no. A to nevím, jestli to tam někde máme ještě teda schovaný. Tak. Ajo. Ha ha a vždyť ses těšila na sníh. Říkalas. No, a tohle, už máme všechno, tam teda něco chybí a tahle ty, jsou zase z tohoto puzzle tady. Tak Barboro, to tam opatrně odneseme, aby se nám to nevysypalo zase. No, to až budu mít lepidlo, já, teďka tady není lepidlo, víš. Že jo. Že jsme to. To jsme lepily spolu, Emo, vid'. Možná jsme. Že bychom tuhle stránku nelepily? Já si myslím, že takhle to asi nebylo. Ještě vlasy mu chyběj. No. A to jsme lepily, že jo. To jsme lepily. Hele taťka. Ano. A Isabelo, necucej to. Tady jsou v postýlce. Mamka s taťkou. A kde chybí taťka. No. Je ještě máme někde zatoulaný. Tak sluníčka, jak to vypadá s tím úklidem. Stihneme do té tělocvičny. Tak ještě. I Alexandr má za rohem uklizeno? Tak. Tohle jsme nalepily. Tohle ne, vid'. To je mezi tím. Barbora ani nevěděla, že to máme slepený, vid'. Tak. No a zbytek musíme ještě někde najít. Tak, teď to opatrně odneseme. Já se jdu podívat, jak to tady vypadá. Jestli stihneme jít do té tělocvičny. Tak, teda kluci to fakt perfektně sklidili, dobrý. Tak, ale Alexandr. Má tady plno práce, ale plno práce. Alexandře, my půjdeme do tělocvičny, jestli to nepoklidíš, tak tady budeš muset zůstat a uklidit to, až my půjdeme do tělocvičny. Jo? Tak, Tobiáš. Tobiáš, pojd' mu pomoci Alexandrovi, ty si tady taky byl. Pojd' mu pomoci sbírat, jo. Ať si můžeme jít ještě pohrát. No ještě to Očko musíme posbírat. Ještě máme hodně práce. Je to roztrhaný vid'. Tak. Je Kateřino, posbírej to. Tak. Emo, ty si běž vzít bačkory. A nemíchej mi to tady, ať to. No. No to se stane. Tak Isabelo, pojd'te od toho stolu. Je hele Barboro. Barboro, ještě jsem našla tohle. Neber mi to. Jo tohle. Kateřino, tak pojd' to tady. Je to. Sbírej to do krabice jo. Tak. Tak ale hele, ale dávejte to, kam to patří, jinak to budeme muset dělat znova. Tohle vezmi, Barboro. Je, ale my to nestihneme do té tělocvičny. Proč to zase rozhazujete? Ne, ne. Ne. Tak, teď to posbírejte rychle zpátky. A. Už tady bylo uklizeno, jo. Alice, Zuzano. Alice se Zuzanou, nám jdou radši pomoci uklízet. Půjdeme do tělocvičny, ale až to tady bude uklizené, jo. Ještě to není. Tak podívejte, kluci. Tady poklidíme knížky. Tak Tobiáš, Tobiáš, pojd' ještě sbírat. Pojd' pomoci Alexandrovi, pojd', pojd'. Tady sis taky hrál. Ať to Alexandr nemusí uklízet sám,

jo. Počkej, já vám zaparkuju ty auta. A vy posbírejte stavebnici. Tak holky, už to sbalte tu hru. Je to v pohodě, kluci? Jo? Tak mě to poklid'te a zaparkujte to tady ke zdi. Ondřej. Ondřej. Slyšíte? Alexandře. Pojd'te z té ložnice. Pojd'te sbírat, ještě to tady ani nemáte uklizené. Tak, holky, už tu hru taky posbírejte. Alice, ještě tady jsou z toho Očka kostičky. Holky, pojd'te nám pomoci radši. Klaudie. Klaudie, uklid' si ještě. Nevytírej tady podlahu. A poklid' tady ty papírky a pastelky jsou pod stolem. Tak stačí, stačí. Stop, stop. Filipe. Hele, ještě támhle máme nějaký nepořádek v tom jo. Hele Filipe, víš co, my půjdeme do tělocvičny a ty si tady zůstaneš a uklidíš si. Tak přestaň. Bezva. Hele ještě tady posbírejte ty banány. Tak, Ondřej si jde sednout ke stolečku, jestli nezvládne ty nožičky pohlídat. Ondřej, běhat můžeš v tělocvičně, ty to děláš naopak. Tak někdo asi zas bude muset se mnou chodit za ruku. Tak já asi vezmu Filipa. Tak. Pojd'te nám ještě. Ještě ale nikam nejdeme. Hele my ještě nejdeme, my nemáme uklizeno. Pojd'te nám ještě pomoci, ať to máme rychleji jo. Pojd'te. No, vidíš. Už to tady vypadá lépe. Tak ještě tohle. Tady je to víčko. Tak. Hele, Filip s Ondřejem by nám tady mohli zaparkovat auta. Kluci. Ty jo Zuzanko, hod' to do koše. Na záchodě, jo. Tak Isabelo, tady je ještě velký nepořádek, posbírejte to. Já se dívám. Hele a zase mi někdo shodil ze stolu brčka. Tak a kdo bude stát u dveří, když ještě uklízíme, tak půjde potom poslední, do té tělocvičny. Ještě nemáme uklizeno, tak nevím, proč stojíte u dveří. Pojd'te nám ještě pomoci, ještě to nemáme. Pojd'te. Sáro taky, pojd'te nám pomoci ještě. Tady to nedělejte, vylijete ten čaj. Když tak už to smažte, běžte to uklidit. Drž to. O, to pálí. Tak, kdo chce jít se mnou do tělocvičny? Tak já se jdu podívat, jestli máme uklizeno. Dívám se. Je támhle je nepořádek v obchodě. A támhle je ještě trochu stavebnice rozházené. A tady nejsou zaparkovaná auta, ještě nemůžeme jít. Ještě nemůžeme jít. Ještě to tady nemáme uklizené. Ale všechna sluníčka nám jdou pomoci. Nebo si zahrají se mnou hru jenom ti, koho vidím uklízet tady. My jsme jezdili s mamkou na tábory no. Jsme se tam potkali. Tak a všichni, kdo se tady tlačí, půjdou poslední dneska do tělocvičny. Jo. Kdo se tady bude tlačit, tak půjde úplně naposled. Kristýna. No. Hm. Jo, taky se znají. Se znají z práce ne? Znají. Ze školy jo? Ven nejdeme Nelo, protože tam hrozně sněží, a je tam mokro, víš. Tak ale škoda, že nás ty kamarádi u dveří. Že nám nepomůžou pouklízet, protože už dávno jsme mohli jít do tělocvičny. Ale když nám nepomáhají, tak nemůžeme. Tak nám pojd' pomoci Karle, pojd'. Tak se tam s nimi Alexandře nestrkej. Tak. Ať je hezky nebo leje, nám tu dobře je. Úsměv jako teplé slunce všechny zahřeje. Pohlad' svého kamaráda, za ruku ho vezmi. A teď všichni do kolečka, sedneme si sem. Sluníček je plná třída, samá sluníčka. Za to může tahle naše malá písnička. Za to může tahle naše malá písnička. Tak. Tak, sluníčka. Zvedni

prstík do vrchu, podrbej se na uchu. Podrbej se na nose, prstík bude na puse. Co se to tam děje? A proč Emo? Takže Markéta ti něco udělala a ty taháš za to Barboru? Ale to. Pšt. Tak. Tak já si. Ale my budeme dneska sedět do oběda v kroužku. Ticho. Ale my dneska budeme sedět v kroužku až do oběda. My do té tělocvičny dneska nepůjdeme. Protože se vůbec neumíte ztišit. Já jsem si s vámi chtěla do tělocvičny zahrát hru. A už stačí. Ale vidím tady jenom, jak pár dětí uklízí. Ostatní se perou u dveří. Dělají rámus Tobiáši. Filipe, moc ti to tam taky nešlo. Uklidili jste si vláčkovou dráhu. Pak jste se tam prali. Anno, do té tělocvičny nemůžeme jít, protože pořád ještě tady nemáme uklizené. Přitom, kdybychom se na to vrhli úplně všichni, je nás tady i se mnou dvacet jedna. Tak to máme takhle rychle uklizené. A můžeme jít. Ale když si všichni nepomůžeme, tak to prostě nepůjde. Takže jestli chcete si jít proběhnout do tělocvičny, tak ještě poklid'te támhle stavebnici. No, tu tam někdo zapomněl. Uklid'te tady to kadeřnictví. Když každý vezmete jednu věc, tak to máme hnedka uklizené. A můžeme jít, ano. Tak pojď'. Karle. Tak tohle Valérie vyhod', jo. Pojď'te, ať můžeme jít si zaběhat do té tělocvičny jo. Ještě je to. Hele támhle je ještě mašinka. Ale nevím, proč se zase stavíte ke dveřím, když tady to není ještě uklizené. Pojď'te zpátky. Pojď'te zpátky. Ještě to tady není uklizené. Tak, běžte se ještě podívat za roh, ještě je tam potřeba, jestli tam není potřeba něco uklidit, Emo. To nevádí, Emo, tak ale tady nestůj, u těch dveří. Takže kdo tady bude stát, tak půjde naposled do té tělocvičny, jo. Emo, já to nebudu pořád říkat přece. No. Karle, nezlob ty holky. Uklidni se, Filipe jo, uklidni se. Tak. Pojď', pojď' se mnou. Hele já to tady ještě Filipe, potřebuju posbírat ze stolu. Nech ho Ondřeji, nech ho. Ty divočíš akorát. Počkej, tohle si uklidíme. No já se půjdu podívat, jestli už to je lepší. Lucie, neseď na té kuchyni. Kristýno, prosím tě, nešla by si tohle vyhodit? Byla by si tak hodná? Tak. Tak já se jdu teda podívat, Markéto, jestli máme, támhle už máme. Je, ale tady je ještě stavebnice. Pojď'te to uklidit. Knížky. Filipe, ty uklid' to auto prosím tě, ještě teda slož. Tak, dejte na to to víčko. Bezva, tak jo. Je to. Teda Karle, kde ty seš. Dolů pojď'te, ale všichni. Dinosauru dáme tady, on tady na tebe počká. To je z kytíčky, vid'. Tak Karle, už to tam zaparkuj. Jakube, už to uklid'te. Tak. Ema, Filip a Ondřej půjdou poslední do tělocvičny. Já jsem říkala, kdo tady bude se prát a mačkat, tak půjde poslední. Tak. Ale tak nic si nedělala, Emo, vůbec si nám nepomohla. To máš pravdu. Tak Karle, pojď' dolů. Mě to mrzí, Emo, ale já už jsem to několikrát říkala. Takhle tě s sebou opravdu nevezmu, Emo. Tak, teď se to Emo všechno nahrálo na ten diktafon, jak ty se neumíš chovat. Tak pojď'te. Pojď'te. Tak. Jestli chceš jít s námi, Emo, tak se uklidni. Já vím, že seš našťvaná, ale nás opravdu bolí už uši, jak křičíš. Tak. Jo, tak. Už se ztište, ať můžeme jít do té tělocvičny. Můžeme? V tělocvičně si

sedněte na zem, já vám řeknu, co budeme dělat, jo. Pojd'te. Tak opatrně. Barboro. Tak. Ale to teda byla ošklivá scéna. Ty vždycky, když se naštvěš. To je teda hrůza. Nech toho. Nech toho, opravdu. Nebo tě nechám klidně tady za dveřmi. Tak a já jsem říkala, že si tady sedneme. Tady. Tady. Tady. Tady si půjdeme všichni sednout na zem. I Tobiáš i Kateřina, i Ondřej s Filipem. Ondřeji, já na vás čekám. Alexandře, pojd'te za námi. Tak. To tam dáš, Barboro. Ne neberte hračky, neberte nic. Pojd'te sem. Tak zahrajeme si. Zahrajeme si. Běžte to tam uklidit. Hele tak půjdeme zpátky do třídy? Tak toho nechte. Uklid'te tam ty maňásky. A zahrajeme si na kopřivu. Co dělá? Cože dělá ta kopřiva? Ta pálí, že jo. Tak. Tak třeba. Tak, Ondřej s Filipem, si s námi nebudou hrát, tak si sednou na lavičku. Se to stalo, vid'. Tak a já jsem říkala, že nikdo nebude nic brát, ani Ema. Tak. Třeba, třeba Anna. Anna bude kopřiva. Tak, pojd'te, my kolem ní uděláme kroužek. My kolem ní uděláme kroužek. Chytíme se za ruce. Tak Ondřej s Filipem jdou do třídy. Jo. A už toho mám dost. A víte co, dám vás do Berušek do třídy. Takže buď, vyberte si. Buď si sednete na lavičku, a nebo s námi budete hrát. Tak co? Tak pojd'te. Je Klaudie, copak se s tím stalo? Si za to tahala, vid'? No, tak to tady. Tak, pojd'te udělat kolem Anny kolečko. Chyťte se za ruce. Anna je ta pálivá kopřiva. Alexandře, pojd' s námi. Tak ale Ondřej s Filipem si vybrali, že s námi budou hrát, tak jdou s námi. Klaudie jde taky, jo. Tak. My jsme kytičky a Anna, to je ta kopřiva. Tobiáši dej Karlovi ruku, ať máme hezké kolečko, jo. A my teďka budeme Anně říkat, poslouchajte. Já vám to nejdřív řeknu jo. Kopřivo, kopřivo, proč stojíš nakřivo? Pojd'te to zkusit. Kopřivo, kopřivo, proč stojíš nakřivo? A Anna teď řekne. Když chci, stojím nakřivo. Zkus to říct. Když chci, stojím nakřivo. Když chci, tak i pálím. A jak řekne, to pálím, tak nás kopřiva začne chytat. Jo počkej, ještě nikam neběž, to byla zkouška. Koho kopřiva spálí, tak ten se stává kopřivou, jo. Tak. Nešahej na ni. Tak, ještě to jednou zkusíme, teď naostro. Já budu Anně pomáhat. Tak. Kopřivo, kopřivo, proč stojíš nakřivo? A kopřiva řekne. Když chci, stojím nakřivo, když chci, tak i pálím. Řekni, pálím. Pálí, pálí. Utíkejte. Je. Je. Je a už je kytička chycená. Stačí. Stačí. Máme už kopřivu. Ne ne ne. Jakube ne, ne to mě neber, jo. Máme už kopřivu, máme Nelu. Nela nechce být kopřiva? Tak Zuzana. Hele my už ale teď neběháme jo, kluci. Tak. Tak. Zuzana je kopřiva. Ted' je Zuzana. Tak pak bude třeba Karel. Se vystřídáte, jo. Tak běžte na lavičku jo, oba dva. Tak. Ondřej jde. Ondřej tady, Filip tady. A stačí. Tak. Tak Zuzana je kopřiva. Pojd'te kolem ní udělat kolečko. Zuzana. Pojd'te kolem kopřivy. Markéto, Karle, Tobiáši. Ne Zuzana je kopřiva, Zuzana je kopřiva. Zuzana je uprostřed. Pojd'te okolo, pojd'te okolo. Anno, Anno, pojd', ty jsi s námi teď kytička. No uvidíme, koho kopřiva chytí, to já nevím. Tak, jdete s námi Karle? Hele to

nemůžeš, to je potom kopřiva. To musíš hrát s námi. Tak. Tak poslouchejte. No tak pojd'. Tak můžeme? Můžeme? Můžeme? Kopřivo, kopřivo, proč stojíš nakřivo?

A kopřiva říká. Když chci, stojím nakřivo. Zkus to říct, Zuzano. Když chci, tak i pálím. Pálí. Utíkejte. Jakube, poběž, pojd'. A koho ta kopřiva spálí? Pozor. Teda ta kopřiva nemůže nějak nikoho chytit. Tak kopřivo, už někoho chyt'. Ha ha ha. Je. Kopřiva se nějak nemůže rozhodnout koho. Je pozor, pozor, pozor Markéto. Pozor. Tak stačí. Tak, kopřiva nikoho nechtyla. Ale nechtyla si ji. Tak, Karel bude kopřiva teď? Karel. Tak pojd'te udělat. Je Klaudie. Pojd'te udělat kolečko kolem Karla. Kolem Karla udělat. Onřej si sedne na lavičku. Tak budou dvě kopřivy. Tak pojd' s Karlem, jo. Tak pojd'te kopřivy. Tak. Valérie, jdeš s námi ještě? Klaudie jdeš s námi? Tak si sedni na lavičku, jo. Holky jdete s námi ještě nebo už jste udýchané? Pojd'te. Máme dvě kopřivy teďka. Dva kopřiváky. Dva kopřiváky máme. Tak. Tak se připravte. Můžeme? Ondřej jde na lavičku. Hele Filipe, jestli tě, rušíš nás. Můžeš jít do třídy si sednout. Tak. Klaudie. Ale Klaudie jde na lavičku, jestli s námi nejde hrát, jo. Aby tady nepřekážela. Tak pšt. Kopřivy, pšt. Tak, ať se slyšíme. Stačí. Tak, můžeme? Kopřivo, kopřivo, proč stojíš nakřivo? Když chci, stojím nakřivo. A když chci, tak pálím. Tak utíkejte. Je, je. Tak. Stačí. Stačí. Stačí. Tak, Filipe. Nehraješ s námi, tak nám tady nekřič. Hele sluníčka, ale vy musíte dávat pozor. Vy strašně křičíte a vůbec nevíte, že už kopřivy někoho chytily. Tak. Takže, máme kopřivu Barboru a Sárku. Tak. Pojd'te udělat kolečko. Kdo? Hele Karle, ale tohle kopřiva teda nedělá. Vrať to tam zpátky. A pojd'te, dáme si teda poslední hru. Zahrajeme si to ještě zítra a v pátek, jo. Tak. Jo vy ne. Tak pojd'te. Emo, ale vždyť tě nechtyli, tak jak můžeš být kopřiva? Tak pojd'te ještě za námi. Jakub, Kateřina, Zuzana. Ondřej jde na lavičku. Kdo nechce hrát, sedí na lavičce, jo. Tak, pojd'te si sednout. Tak. Tak kdo jde ještě si zahrát s námi? Tak pojd'. Tak, Kateřino. No tak se někde chytneš. Tak, Zuzano, Klaudie, na lavičku. Na lavičku, jestli nebudete hrát, jo. Tak Karle. Karle. Hele uklid'. Teda ale, tady zas někdo vůbec neumí poslouchat. Uklid'te ty maňásky. A pojd'te si ještě zahrát poslední hru a půjdeme na oběd. Teď je. Teď je Sára a Barbora. Ty byly chycené, to jsou pravidla. Budeme hrát ještě zítra. Zítra půjdeme do tělocvičny. Tak. No tak tě necháme ve třídě, no. Tak můžeme? Tak. Tak, Klaudie. Klaudie, sakra ale neposlucha, neposlušná. Pojd' na lavičku, když s námi nechceš hrát. Filip ale bude sedět na druhé lavičce, šup. Tak. Tak. Jdeme na to. Kateřina ne, jenom Sára s Barborou. Tak. Alexandr chytí Kateřinu. Hele a zkusíme, kytičky takhle nekřičí, jako vy křičíte. Zkusíme to tišeji. Už půjdeme, Markéto na oběd. Zahrajeme si naposled. Isabelo, prosím tě, chyt' Kateřinu

za ruku, jo. Tak a jdeme na to. Kopřivo, kopřivo, proč stojíš nakřivo? Ju, utíkejte. Ha ha ha. Běž někoho chytit jo, ještě běž. Pojd'. Tak sedněte si každý k jednomu stolu, přemýšlejte. Ty pojd' za námi. Přemýšlejte jo. Ne. Tak. Takže kdo byl chycený? Já, kdo ještě? Ema, Markéta. Tak dáme ještě jednu hru? Dobře. Tak. Tak poslední. Tak. Ema, no. Tak pojd'te ještě za námi, naposled. Ještě tam nemáme polévku, tak si dáme jednu hru. Takže, Ema chycená. Kdo ještě byl? Já, tak mám být taky kopřiva s Emou? Hele, tak já mám nápad jo, pojd'te sem. Pojd'te sem všichni. Ty taky? Sáro, koho si chytila ještě? Všechna Sluníčka i Tobiáš, jdou za námi, i Sára. Pojd'te. Teď jsem kopřiva já, Ema a Markéta. A koho chytíme. Koho chytíme. Já jsem neříkala, že to máte brát přece. Koho se kopřivy teďka dotknou, poslouchajte, poslouchej. Vás dneska ty ouška strašně zlobí a mě už úplně bolí v krku, jak musím na vás křičet. Karle. Takž, Ema, Markéta a já jsme kopřivy. Koho se teď kopřivy dotknou, ten odchází do třídy si umýt ruce. A jdeme na oběd. Jakube, zpátky. Vždyť ty neposloucháš. Pojd'te zpátky. Koho se kopřivy dotknou, jo. Tak, pojd'te dát poslední hru. Tobiáši. A já jsem kopřiva. Tak, pojd'te kolem nás udělat kruh. Zvládnete to? Jakub nebere kuličky. Pojd' za námi. Udělejte kruh, m jsme tady tři kopřivy. Zvládnete kolem nás udělat kruh? Tak to zkuste. Já myslím, že to nezvládnete. Tak schválně. Karle. Zvládnete kolem nás tři kopřiv udělat kruh? Kluci, kruh. Tak. Kdo nám ještě chybí. Valérie, jdeš s námi dělat kruh? Jakube, pojd' se chytit tady Isabely. No vidíš, tak ho uklid'. Tak. Tak máte kruh? Markéto, ty seš s námi. Já myslím, že my to nezvládneme ten kruh. Tak, ještě Alexandr se s nám může chytit. Tak. Tak můžeme začít? Tobiáši, chyt' ještě Lucii. Alexandře, ty se chyt' s dětmi, jo. Tak, zaplň tam mezeru. Tak, můžeme? Jakube, jdeš s námi? Tak říkejte. Když chci, stojím nakřivo. A když chci tak pálím. Pozor, ať se nesrazíte. A mám Karla. A mám Sárku. A mám Annu. A kdo je chycený, jde si umýt ruce. Kateřinu. Kristýnu. Alexandra. Barboru a Isabelu. Holky to je kopřiva. Mám tě. Je, Alici. Valérii. Jakuba a Klaudii. Tak a jdeme všichni na obídek. Je, tak pojd'te. Pojd'te umýt ruce. Jo, už jdu. Tak pojd'. Ještě pak musíme tady spravit myslím ty kruhy, no. Ale Filipa s Ondřejem jsem nepustila ke stolu. Pojd'te za mnou. Vy jste pomáhali Martině? Pojd'te sem. Je. Jo? Ale mě. Jakube, teda ty Ondřeji, ale mě nepomáháte moc dneska. Pojd' sem. Co. To jste hodný, to děkuju. Ale, co s tím budeme dělat, že jste nás tam hrozně rušili. Já vás nenutím hrát nikdy žádnou hru, když nechcete. Ale my si chceme tu hru zahrát, a aby nás nikdo nerušil. Co s tím budeme dělat. Je to potřeba. Počkej Tobiáši. Pojd' sem. Je to potřeba, takhle vždycky dělat naschvály a křičet u toho. Kazit nám tu hru. Že ne. Ta jak to příště uděláme? Co to je dobře? To zkus přemýšlet. Tak něco vymysli. Ty máš chytrou hlavu. Něco určitě vymyslíš. No vždyť jo,

ale co s tím příště budeme dělat, se ptám. Pojd' sem. No tak mě to povězte, jak to uděláme. Ondřeji, vrať se. Ondřeji, vrať se. Tak, příště, až budeme hrát hru, co bude dělat Filip. Mně stačí, když nebudeš nám běhat a dělat rámus. Co Ondřej? Tak přemýšlej. Ty to víš, ale nechceš mi to říct. Ondřeji, ale to nejde o to, že hodný, ale vy nedodržíte pravidla a rušíte nás. Tobiáš, já mluvím s Ondřejem. To je neslušné, teďka tohle, co děláš. Ondřej, si bude hlídat to chování. Slyšíš mě? Ondřej si bude hlídat chování. A jak to bude příště, při té hře? Stačí. Jak to bude příště, při té hře? Budeš buď sedět a nebudeš nás rušit. A nebo, s námi budeš hrát Ondřeji, ano? Pak to kazíš všem. Tak běž. A čím to ochutnáš? Čím to ochutnáš? Jo, ničím. Nevíš čím? Lžicí. On zas byl neopatrný, vid'. A kdo tě šťouchnul? Kdo to byl? Honza? Drž talířek Lucie, já se podívám. Držíš? A naštěstí tam nic není. On je někdy takový nepozorný, vid'. Je. Tak, Filip mi ale teď něco slíbil a zas to nedodrží. Filipe jo. Copak se stalo Tobiáš? Nedosáhneš? Tak já ti to podám. Máš botičky tady. Pojd'. Co potřebuješ Tobiáš? Máš umyté ruce? Je. Tak a už máme oběd. Máme oběd, tak se ztište už. Kristýno, nech si tady lžičku, jo. Tak Kristýno, kde si sedneš? Otoč se. Tak to nedělej. Tohle se u stolu nedělá. No, to neumíš, teda Emo, to máš pravdu. Takhle, se u stolu. Ne, tohle u stolu se nedělá. Vyndej si ten příbor a přestaň. Co Tobiáš? Máš umyté ruce? A byl ses vyčůrat? Tak pojd'. Ježíš Zuzano, to si děláš srandu. Alice my jsme říkali, že ve školce si myjeme pouze ruce, oči a pusku, když potřebujeme. Já vůbec nevím, jestli vás takhle pustím k obědu teda. Proč jste si namáčeli vlasy, mi řekni. Proč? To je ale hloupý nápad. Ještě že nejdeme ven. To bychom vás ani nemohli vzít ven. Protože by vám tam ta hlava zmrzla. To nechci vidět už tohle holky, jo. Valérie, tohle neber. Máš umyté ruce? Ukaž. Tak, pojd' si vzít talířek, pojd'. Tak, Jakub už si taky sedne. Tak a já se dívám, kdo neumí zacházet lžicí, tak si jí vezmu k sobě, jo. Ty jíš. Kterou rukou jíš? Kterou rukou jíš? Levou? Touhle? Kterou jíš? Já myslím, že jíš touhle, ne. Máš to správně. Tak, já jdu Markétě pro medicínu. Klaudie, ty taky nevíš, co s tou lžičkou? Tak ale my na vás holky nebudeme čekat. Já už jdu nalívat polévku, pojd'te. Alexandře. Podívej, Alexandře, jak jsi zase mokrá. Zuzano, Zuzano. Teda, takový velký holky, to mě mrzí, že mají takový nápady. Hele tady někomu spadla sponka na zemi. Pojd', Markéto. To je talíř, to není volant. Dej ho tady. Tak. Opatrně, opatrně. Čípak je to sluníčka sponka holky? Čípak to je? Klaudie? To je tvoje? Tak. Já ti jí dám do košíčku tady. Tak, raz, dva, tři, čtyři. Alexandře, pojd' už si sednout. Už jdu vzít ten talířek. Alexandře, kdepak sedíš? Tak. Alexandře už se posad', jo. No, tak dobře Markéto, zapij si to, jo. Alexandře, kde sedíš, pojd'. Tak to dáme uschnout, jo. Běž. Tak a já se dívám, kde u stolečku už umí hezky sedět a jsou potichu, abych mohla nalívat polévku, jo. Dneska máme nějakou

dobrou. Tobiáš, nechceš jít k malému stolečku? Tak. Tak já jdu sem, tady jsou potichu. Ostatním asi dneska nenaleju. Je, promiň Tobiáš. Já ale nebudu nalívat tam, kde je takový hluk, u stolečku. Už máme oběd a chceme se v klidu najíst. Máš to správně, Isabelo. Ne vyměň si tu vidličku a nůž, jo. Vidlička na tamtu stranu. Máš to správně. Tak. Nic neslyším, holky. Prosím. Filipe, Filipe, nekaž jim to. Tobiáš, potřebuješ čůrat? Tak počkej, já hned přijdu. Já naleju tady polévku a jdu za tebou, vydrž. Musíš chvíli počkat. Umíš si sednout na záchod? Tak to zkus. Zvládneš to? Počkej, já přijdu hnedka za tebou, jo. Ale Tobiáš, to už ses měl vyčůrat před polévkou. Jsem říkala, ať jdete všichni čůrat. Prosím. Ty nechceš polévku, Emo? Já ti dám jenom malinko. Prosím. Prosím. Tak, tady se povídá. Tady dělá Klaudie hlouposti. Tak až se uklidníte, tak vám naleju. Pojd'. Tak já tě tam posadím, jo. Tobiáš, ale já jsem ti říkala, ať jdeš čůrat už před tím, přece. Hop. Tak. Tak už můžu? To jsem ráda. Vidíte, že vám to jde, když chcete. Alexandře, už se otoč ale ke stolečku, jo. Tady máš talířek, ne na druhé straně. Si dojdí pro kapesník. Tak a nic jsem zase neslyšela. Ještě Alexandře, vid'. Děkuji, se říká. Tak Karle, nechte toho. Lucie, nespi. Ty nám tady spinkáš u toho, poslouchej. Dobré chutnání a bez povídání. Když si chcete něco říct, tak to zkuste potichu, jo. Klaudie nechce polévku dneska? Ne? No vidíš, Emo. Tak Anna s Karlem, se ale ztiší u polévky. Zastrkávejte si ty židličky, Filipe, když odcházíte od stolu. Hele Tobiáš a ty sis měl sednout k malému. Podívej, jak teď sedíš. Špatně se ti sedí. Dej nožičky pod stůl, takhle se nesedí. Hezky si sedni, tak. Nožičky dolů. Alexandře, jez. Co je? Kam jdeš? Kam jdeš? Kam jdeš? Kam jdeš? Potřebuješ něco? A tak to dojez, pak to utřeme, jo. Dojez si to v klidu, a pak to utřeš. Barbora jde na přidání? Dobrá, vid'. Co je dobré? Čaj? Jo? Ti chutná Jakube? Sáro, kam to neseš? Sedni si ještě ke stolečku a dej do pusy. Aspoň za mamku, za ségru a za taťku. Hm. Je to. Ne, teď máme oběd, ke stolu. Emo, jo. Je hodně. Hele, až půjdete s mamkou, tak ještě tam určitě sníh bude.

Hele ale máme tady u oběda strašný rámus, Karle, nekřič nám tady. Chceš přidat Klaudie? Pojd'. Pozor, ať se nesrazíte. Snědla si něco? Já tě budu hlídat, u druhého jídla Sáro, jo. Běž to teda odnést, ale doufám, že to druhý. Ale lžičku si nechej. Půjč, já ti tam dám. Emo, dej ty nohy dolů ale. Jak to, zase? No triko máš teda mokré, to máš pravdu. Kristýno, nech si to ještě teďka, protože ještě třeba bude guláš, tak budeš mít tříčko od guláše. A pak se převlékneme jo. Co? Snědla si něco, Nelo? Aha no. Kristýno, neolizuj ten nůž. Hele, tak dojdí, Kristýno, pro hadr a utři to z té země. Nelo, vždyť si to snědla. To jenom vyškrábní, dobrý. Můžou, Isabelo. Tak a kdo už má po polévce, vezme si pití

a sedne si ke stolečku ještě, jo. Ještě bude druhé jídlo. Tak a víš, co se říká, Ondřeji. Když se to stane. Říká se pardon. Zuzano, hele Zuzano jez, máš malý talíř. No a vždyť tady dáváme malinko jenom. Nevylej to na sebe ještě. Klára je ještě u paní učitelky Evy víš, něco tam objednávali. A přijde určitě za chvíli. Emo. Tak, ale Filip s Ondřejem a s Emou zas nevědí, jak se sedí u stolu. Máš hlad nebo nemáš. Vždyť bude ještě druhé jídlo. Barboro, Barboro. Sedněte si ke stolu. Filipe. Hele umíte šeptat? No, to je teda pěkně fuj. Filipe, to nám tady nedělej. Tak tady to nedělej. Nám se to nelíbí. Ne. Karle. Alexandře, máme oběd. No Valérie, dobrý, to máš skoro snědený, vid'. Dobrý je to, prázdný talíř. Dobrý, je tam vodička ještě, no dobře. Isabelo, Karle ne. Hele Karle, ty chceš jít zase k jinému stolu? Tak tam zkus vydržet sedět hezky. Jo? A je to dobré? Já mu to budu muset taky vzít no. Tak ale my máme oběd, čekáme na paní kuchařku. A zase neuslyšíme, že už jede. Paní kuchařka sem ani nebude chtít přijet, do takového rámusu. Já vím, že je to dneska dlouhé, že jsme nebyli venku ani. Že potřebujete trošku vybit tu energii, ale zkuste to ještě vydržet. Jo. Ted' jsme se vyběhali v tělocvičně. Tak zkuste to ještě zvládnout. Valérie, podrž to, já to vyškrábnu jo, do kyblíku. Pojd' sem. Počkej, počkej. Ukaž. No vidíš Valérie, jak si to hezky snědla, vid'. Tak Jakub se hezky přisune ke stolu. Ježíš Kristýno. Ty si nám to tady celý zamokřila. Pozor, ať se. Tobiášši pomalinku, tam je hrozně mokro. Pojd' pomalinku. Kristýno, to se musí vyždímat, víš, ten hadr. Podívej, to je mokro i v koupelně, všude. Běž to odnést do kyblíku, Zuzano. To takhle nemůžeme. To se pak potom děti smeknou. Hele sluníčka, až si půjdete pro. Markéto, jez. Až si půjdete pro oběd, pojd'te opatrně, protože je tady všude mokro teda. Sněž tu vodičku ještě. Tak Valérie, běžte si sednout. Vezmi si pití a běžte si sednout. Hele Tobiášši, ale ty už si měl pití. To je tvoje? Tak proč bereš další? To tam. Valérie, ty si vezmi tohle čisté. Běž si sednout ke stolu. Ty už si měl pití ne? Neměl? Kdo ještě neměl pití? Na. Jakub měl? Tak ale zavřeme ty pusinky, já vůbec neslyším. Tobiášši, co děláš? Kdo ještě neměl pití? Valérie má. Isabelo, měla si pití? Kdo ještě nemá pití? Tak Tobiášši na, vezmi si tohle. Ale pomalinku, obejdi to. Pomalinku. Co chceš? Máme polévku a druhé jídlo, jako vždycky. Jakube, pojd' sem, já ti to vezmu, tady je mokro. Markéto, vyjez tu vodu. Tak, pojd'te. Sedni si hezky k tomu stolu. Anna dá dolu nohy. Hele a. Anno. Musíme si zaspívat ještě tu písničku, než přijde paní kuchařka, jo. Abyste ji dobře znali. Tak zpívejte se mnou, pořádně. Tak. Ne slunce. Tak. Slunce milé slunce, vidíme tě v tůnce. Je jo. Vyžeň deště z mráčků, usuš perí ptáčkům. Budeme tě chváliti, jak se umíš činit. Slunce milé slunce, vidíme tě v tůnce. Posviť na to kvítí, ať nám v trávě svítí. Budeme tě chváliti, jak se umíš činit. Slunce milé slunce, vidíme tě v tůnce. Vyžeň deště

z mráčků, usuš peří ptáčkům. Budeme tě chváliti, jak se umíš činiti. Tak, výborně. Tak si ještě chcete zazpívat to o těch zvířátkách? Copak Emo? Přemýšlej o tom. Ty seš taková, člověče šikovná holka. Ale někdy teda. Někdy se nedokážeš ovládnout. Někdy to nejde, vid'. Úplně to s tebou, takhle to s tebou zacloumá. A vůbec nevíš, čím seš. Vid', že jo. Je to tak? No, no. Tak si na to dávej pozor. Tak si sedněte. Tak si zazpíváme tu, jak dělají koníci? Tak. Koníci, koníci, jak si vlastně povídáte. Koníci, koníci, jakou máte řeč? Jakou? Íháhá, íháhá, íháhá. Íháhá, íháhá, íháhá. Íháhá, íháhá, íháhá. Íháhá, íháhá, íháhá. Tak. Markéto, tak to odnes. Tak krávy, krávy? Jo. Krávy, krávy, jak si vlastně povídáte? Krávy, krávy, jakou máte řeč? Bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů. Bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů. Bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů. Bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů, bů. No jo. A jak dělá kočička? Tak zkusíme mňoukat? Tak jdem na to. Kočky, kočky, jak si vlastně povídáte? Kočky, kočky, jakou máte řeč? Mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau. Mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau. Mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau. Mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau, mňau. Dobrý den. Ted' už tady. Tak než to paní kuchařka nachystá, tak zazpíváme ještě prasátka? Ha, ha, ha. Tak prasátka, pojd'te. Abyste nebyli jako prasátka u jídla, jo. Tak. Prasátka, prasátka, jak si vlastně povídáte? Prasátka, prasátka, jakou máte řeč? Chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro. Chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro. Chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro. Chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro, chro. Je a kampak vy jdete? Ona už vám paní kuchařka řekla, že máte jít? Tak. A já jdu dneska pomáhat. Ty jo a já nevím, jestli to budu umět. Jé. Šmoulí rukavice. No tak to je premiéra. Jenom musíš říkat Irenko kolik, protože to já nevím. Takhle? Šest jo? Počkej, to je takhle přesně na počet jo? No tak to jsem si chtěla vždycky vyzkoušet. Myslíte, že mi to jde? Jo? To bude nějaký větší jedlík. Tři, čtyři, pět, šest. Martino, vyměníme si funkce. Ha, ha, ha. Mám ti předat rukavici? Mně to nevadí teda jako. Když já nevím, jestli ti to půjde tak hezky jako mě. Ha, ha, ha. Na tohle vůbec. Kateřino, dojez polévku, ať si můžeš jít taky pro druhé jídlo. A já neslyším nic. Neříkáte paní kuchaře. Vy na něco zapomínáte? Ano. Tak. Alexandře. A to bylo hezký poděkování, Valérie. Alexandře, ty se chceš propadnout dolů? Že nám tady tak dupeš. No. Tak Isabelo, už vezmi příbor a jez. Hm. Já jsem byla. Skoro jako paní kuchařka. Taky se do toho musím pustit, no. Valérie, au to bolí. Nemačkej mi ručičku. Tak už jezte. Alexandře, jez. Kateřino, už to rychle dojez, ať paní kuchařka nemusí čekat. Nelo, pojd'te si pro oběd. Barboro, Barboro, taky jo. Pomalinku. Počkej, počkej, počkej. Pojd' Tobiáši. Tady má Ondřej pití, dopije si. Je Filipe, nebudeš chtít přidat? Když tak si běž říct paní

kuchařce, ať ti přidá ještě knedlík. Běž si poprosit. Kam jdeš? Filipe. Hele Filipe, ještě to ale dojez. Ještě máš omáčku. Chceš přidat knedlík? Tak si běž dojíst tu omáčku. Co, co? No a nechceš teda knedlík ještě od paní kuchařky? Ale tak si tady ještě s námi ke stolu jo, chvilku. My ještě nejsme vůbec naobědvaní. Tak si sedni ještě chvilku. Pak to odneseš, jo. Posad' se ještě. My pak půjdeme teda obědvat. Já nevím ta Klára, ona je u Evy. Jestli teda jako. Nebo jí to nandejte a já jí to přikryju talířem no. Vlastně vy odnesete polívku, ona ještě nejedla. Já jí naleju. Nebo já ji tady nechám ještě. Ji pak když tak to. Já ji přiklopím to talířem. Jsem na to zapomněla úplně. Kdo si chcete tak zkuste paní kuchařku poprosit, jestli vám ještě přidá. Děkuju. Filipe, tak chceš? Emo, chceš přidat? No tak pojd' poprosit paní kuchařku. Klaudie. Děkuju. Markéto a jez, polévku si odnesla? Markéto, jez. Máš plný talíř. No já jsem zvědavá teda holky. Já se těším na ty prázdné talíře. No já se těším. Filipe, sedni si ještě k tomu stolu. No. Podívej. Paní kuchařko, je to výborné. A stačí to říct paní kuchařce jednou a hezky. Na shledanou. Stačí. No vidíš a to si neměla hlad. Dobrý. Alexandře, jezte. Alexandře, dávej do pusy. No teda. Klaudie má úplně prázdný talíř. To si sám rozkrojil? Hm. Ty sis přidal polévku, vid'? Pojd', já ti to sundám jo. Dobrý, odnes to, vždyť si to snědla. Valérie, ty si ještě ale nezačala. Jez. Ty jdeš dneska po obědě a ještě si nezačala jíst. Dávej do pusy. Markéto, jez. Zuzano, jez, říkala si, že to všechno sníš. A já se těším na ten prázdný talíř. Zuzano, Alice, nech Zuzanu jíst. Ale. My ještě obědváme. To odnes, dobrý. Ty si ještě neměl, Karle? Ale tak někdo ještě neměl pít. Kdo jste neměl pít? Kateřino, měla si pít? Tak to je Kateřiny, Karle. Neber jí ho. Můžeš jí ho donést, jestli chceš. Doneseš, Karle Kateřině to pít? Teda Alexandře, pojd' zpátky. Emo, pojd' ještě dát do pusy za mamku. To by mamka byla smutná, že odnášíš skoro celý oběd. No, dej ještě do pusinky za mamku. Pořádný kus knedlíku. Jé je. Nevadí.